

EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Strasbourg den 15.12.2015
COM(2015) 671 final

2015/0310 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

**om en europeisk gräns- och kustbevakning
och om upphävande av förordning (EG) nr 2007/2004, förordning (EG) nr 863/2007 och
rådets beslut 2005/267/EG**

MOTIVERING

1. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

• Motiv och syfte med förslaget

Syftet med detta förslag är att inrätta en europeisk gräns- och kustbevakningsbyrå som ska säkerställa en europeisk integrerad förvaltning av de yttre gränserna för att hantera migrationen effektivt och garantera en god säkerhet inom unionen, med full hänsyn tagen till den fria rörligheten för personer inom unionen. Det ingår i ett åtgärds paket som kommissionen lagt fram för att bättre garantera skyddet av EU:s yttre gränser i enlighet med beskrivningen i det åtföljande meddelandet från kommissionen.

År 2015 bevitnade Europeiska unionen ett hittills aldrig skådat tryck mot de yttre gränserna, med cirka 1,5 miljoner personer som olagligen passerade gränsen mellan januari och november det året. Blotta omfattningen av de blandade migrationsflöden som passerat Europeiska unionens yttre gränser och den därpå följande sekundära förflyttningen visar att unionens och medlemsstaternas befintliga strukturer är otillräckliga för att hantera de utmaningar som uppstår med anledning av det stora inflödet. I ett område utan inre gränser påverkar irreguljär migration vid en av medlemsstaternas yttre gränser alla andra medlemsstater i Schengenområdet. Omfattande sekundära förflyttningar har gjort att flera medlemsstater återinfört kontroller vid de inre gränserna. Detta har medfört att Schengenområdets funktion och sammanhållning utsatts för avsevärd belastning.

Under den pågående migrationskrisen har det blivit tydligt att ett Schengenområde utan inre gränser är hållbart endast om de yttre gränserna bevakas och skyddas på ett effektivt sätt. Kontrollen av unionens yttre gränser är ett gemensamt och delat åtagande som måste genomföras enligt stränga och enhetliga kvalitetsnormer inom unionen.

De växande säkerhetsutmaningarna till följd av årets terroristattacker har ökat allmänhetens oro. Gränser kan aldrig erbjuda fullständig säkerhet, men de kan väsentligen bidra till ökad säkerhet och stärkt underrättelseverksamhet och därmed avvärja fler attacker. Detta har blivit ännu viktigare med tanke på den ökande förekomsten av utländska stridande som deltar i terroristattacker. Att öka säkerheten vid de yttre gränserna är därför avgörande för att återställa allmänhetens förtroende.

Ett gemensamt reseområde utan inre gränser är bara hållbart om de yttre gränserna skyddas på ett effektivt sätt. En kedja är aldrig starkare än sin svagaste länk. Därför krävs kraftfulla åtgärder på väg mot ett integrerat system för förvaltningen av de yttre gränserna. Detta går endast att genomföra som en delad uppgift mellan alla medlemsstater, i enlighet med solidaritetsprincipen och ansvarsprincipen vilka alla EU-institutioner förbundit sig låta utgöra vägledande principer för hanteringen av migrationskrisen.

I den europeiska migrationsagendan fastställdes behovet att införa en delad förvaltning av de yttre gränserna i enlighet med målsättningen att ”stegvis införa ett integrerat system för förvaltning av de yttre gränserna” i artikel 77 i EUF-fördraget. I sitt tal om tillståndet i unionen som kommissionens ordförande Jean-Claude Juncker höll i september aviserade han ambitiösa förslag från kommissionen i denna riktning före årsskifte i form av en fullt operativ europeisk gräns- och kustbevakning, vilket därefter bekräftades i kommissionens arbetsprogram för 2016.¹

I förslaget till förordning fastställs allmänna principer för en europeisk integrerad gränsförvaltning. Däri inrättas europeiska gräns- och kustbevakningsenheter samt en

¹ COM(2015) 610 final.

Europeisk gräns- och kustbevakningsbyrå som bygger på Frontex. Syftet med den föreslagna förordningen är att säkerställa en mer integrerad förvaltning av EU:s yttre gränser, bland annat genom att ge Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån större befogenheter i fråga om förvaltning av de yttre gränserna än vad Frontex för närvarande har. Detta utkast till förordning ger Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån den ytterligare behörighet som krävs för att effektivt genomföra en integrerad gränsförvaltning på unionsnivå, avhjälpa brister i gränsförvaltningen på nationell nivå och hantera ett migrationsflöde av aldrig tidigare skådad omfattning vid Europeiska unionens yttre gränser.

Det är viktigt att Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån europeiska nivån får denna ytterligare behörighet för att brister i förvaltningen av de yttre gränserna eller oväntade migrationsflöden inte ska äventyra Schengenområdets funktion. De utmaningar som följer av migrationskrisen kan inte hanteras på lämpligt sätt av medlemsstaterna utan samordning. Europeisk integrerad gränsförvaltning är ett delat ansvar mellan Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån och nationella myndigheter med ansvar för gränsförvaltning, däribland kustbevakningen i den mån den utför gränskontroller, och tillsammans utgör den **europeiska gräns- och kustbevakningen**.

- **Förenlighet med befintliga bestämmelser inom området**

Detta förslag till förordning är en reaktion på Europaparlamentets och rådets uppmaningar om en effektiv förvaltning av Europeiska unionens yttre gränser. I oktober 2015² lämnade europeiska rådet tydliga riktlinjer om behovet av att stärka Europeiska unionens yttre gränser. Detta ska ske genom arbete för att inrätta ett integrerat förvaltningssystem för de yttre gränserna och genom att utvidga Frontex mandat inom ramen för diskussioner om utarbetandet av ett europeiskt gräns- och kustbevakningssystem och om användning av snabba gränsinsatsenheter, i samarbete med den berörda medlemsstaten, i fall där Schengenutvärderingar eller riskbedömningar visar att kraftfulla och skyndsamma åtgärder krävs. Europeiska rådet ansåg också att Frontex mandat borde utvidgas till att även innefatta rätten att organisera gemensamma återsändandeinsatser på eget initiativ och stärka dess roll i samband med framskaffandet av resehandlingar för personer som ska återvända.

I den europeiska migrationsagendan lämnade kommissionen ett förslag om att göra förvaltningen av de yttre gränserna till ett delat ansvar mellan Europeiska unionens medlemsstater. På denna grund föreslogs i Europeiska migrationsagendan ändringar i den rättsliga grunden för Frontex för att utvidga byråns roll och kapacitet. Kommissionen föreslogs också vidta andra åtgärder, bl.a. att inrätta en europeisk gräns- och kustbevakning, ge Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån en ännu större roll i samband med organiseringen och samordningen av återsändande, samarbete mellan byråer, bättre förvaltning av byråns och medlemsstaternas tillgångar samt införande av den nya hotspot-strategin.

I och med det föreliggande förslaget till förordning bidrar kommissionen till att göra gränsförvaltningen mer effektiv och tillförlitlig genom en ny nivå på ansvars- och solidaritetskraven. På senare år har Europeiska unionen infört en strategi som ger medlemsstaterna möjlighet att etablera och upprätthålla ett sunt system för de yttre gränserna. Men i avsaknad av ett strategiskt genomförande av den integrerade gränsförvaltningen på unionsnivå kvarstår emellertid nationella avvikelser i medlemsstaternas genomförande. Därför finns det, så som kommissionen framhöll i den europeiska migrationsagendan, ett behov av unionsnormer för gränsförvaltningen som omfattar alla aspekter av unionens förvaltning av de yttre gränserna.

² Europeiska rådets möte, slutsatser av den 15 oktober 2015.

Detta förslag bygger på den befintliga gränsförvaltningspolitiken, också Frontex, och förhöjer politikens kvalitet. Frontex inrättades genom rådets förordning (EG) nr 2007/2004 som därefter ändrades genom förordning (EG) nr 863/2007,³ varigenom man införde snabba gränsinsatser och genom förordning (EU) nr 1168/2011,⁴ varigenom man betonade Frontex ansvar för skyddet av de grundläggande rättigheterna. Detta förslag innebär en väsentlig förstärkning av byråns möjligheter att effektivt reagera på befintliga eller framtida hot vid de yttre gränserna genom att stärka, bedöma och samordna medlemsstaternas arbete för att genomföra lämpliga åtgärder vid de yttre gränserna.

Förslaget kompletterar befintlig lagstiftning genom en metod som liknar den som tillämpats på det europeiska gränsövervakningssystemet (Eurosur)⁵ för att genom konkreta och bindande åtaganden fostra en anda av samarbete, informationsutbyte och samordning av de ansträngningar som görs mellan medlemsstaterna och Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån, samt mellan nationella myndigheter och EU:s organ och byråer. Det bygger även på förordning (EU) nr 656/2014⁶ om fastställande av regler för övervakningen av de yttre sjögränserna inom ramen för det operativa samarbete som samordnas av Europeiska byrån för förvaltningen av det operativa samarbetet vid Europeiska unionens medlemsstaters yttre gränser (Frontex). Förslaget utvecklar och stärker även systemet för snabba gränsinsatser.

I synnerhet genom inrättandet av en sårbarhetsanalys kompletterar förslaget den utvärderingsmekanism för Schengenregelverket som infördes genom förordning (EU) nr 1053/2013.⁷ Utvärderingsmekanismen för Schengenregelverket är avsedd att bevara det ömsesidiga förtroendet mellan medlemsstaterna. Den består av en teknisk och en rättslig utvärdering för att kontrollera om Schengenregelverket tillämpas korrekt och om det finns nödvändiga förutsättningar för att undanröja gränskontrollerna vid de inre gränserna. Om en Schengenutvärdering visar att det finns allvarliga brister vid de yttre gränserna, får kommissionen rekommendera att man placerar ut europeiska gräns- och kustbevakningsenheter eller lägga fram strategiska planer till byrån för yttrande. Detta förslag hindrar inte tillämpningen av åtgärder som kan komma att antas enligt artiklarna 19a och 26 i kodexen om Schengengränserna.

Sårbarhetsanalysen inriktas på förebyggande åtgärder för att undvika krissituationer. Det är en bedömning av medlemsstaternas operativa kapacitet vid de yttre gränserna och därför utvärderas även teknisk utrustning, kapacitet, resurser och beredskapsplaner. Bedömningen utförs av byrån och styrelsen lämnar råd till den verkställande direktören som i sin tur beslutar

³ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 863/2007 av den 11 juli 2007 om inrättande av en mekanism för upprättande av snabba gränsinsatser och om ändring av rådets förordning (EG) nr 2007/2004 vad beträffar den mekanismen och regleringen av gästande tjänstemäns uppgifter och befogenheter (EUT L 199, 31.7.2007, s. 30).

⁴ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1168/2011 av den 25 oktober 2011 om ändring av rådets förordning (EG) nr 2007/2004 om inrättande av en europeisk byrå för förvaltningen av det operativa samarbetet vid Europeiska unionens medlemsstaters yttre gränser (EUT L 304, 22.11.2011, s. 1).

⁵ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1052/2013 av den 22 oktober 2013 om inrättande av ett europeiskt gränsövervakningssystem (Eurosur), (EUT L 295, 6.11.2013, s. 11).

⁶ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 656/2014 av den 15 maj 2014 om fastställande av regler för övervakningen av de yttre sjögränserna inom ramen för det operativa samarbete som samordnas av Europeiska byrån för förvaltningen av det operativa samarbetet vid Europeiska unionens medlemsstaters yttre gränser (EUT L 189, 27.6.2014, s. 93).

⁷ Rådets förordning (EU) nr 1053/2013 av den 7 oktober 2013 om inrättande av en utvärderings- och övervakningsmekanism för kontroll av tillämpningen av Schengenregelverket och om upphävande av verkställande av kommitténs beslut av den 16 september 1998 om inrättande av Ständiga kommittén för genomförande av Schengenkonventionen (EUT L 295, 6.11.2013, s. 27).

om nödvändiga åtgärder. Om en medlemsstat inte rättar sig efter den verkställande direktörens beslut och därigenom äventyrar Schengenområdet funktion kan kommissionen anta ett genomförandebeslut om direkt intervention av byrån på plats.

Detta förslag bygger på och vidareutvecklar befintliga bestämmelser och sammanför dem till en europeisk gräns- och kustbevakning, varmed man inrättar ett system för integrerad förvaltning av de yttre gränserna på unionsnivå i enlighet med artikel 77.2 d i fördraget om europeiska unionens funktionssätt

- **Förenlighet med unionens politik inom andra områden**

Förslaget har en nära koppling till och kompletterar unionens övriga politik, däribland följande:

- (a) **Det gemensamma europeiska asylsystemet** genom inrättande av stödgrupper för migrationshantering i hotspot-områden, som hänger nära samman med omplacering av personer i tydligt behov av internationellt skydd.
- (b) **Den inre säkerheten** var en fråga som betonades i den europeiska säkerhetsagendan, eftersom gemensamma höga krav på gränsförvaltning är avgörande för att kunna förhindra gränsöverskridande brottslighet och terrorism. Detta förslag bidrar även till en god inre säkerhet genom att byrån i sina riskanalyser får möjlighet att arbeta med frågor som rör gränsöverskridande brottslighet och terrorism, eftersom byrån ska få behandla personuppgifter som rör personer som misstänks ha deltagit i terrorism och genom att byrån samarbetar med EU:s övriga organ och byråer samt internationella organisationer för att förebygga terrorism. När det gäller tillgången till nationella databaser och europeiska databaser innehåller utkastet till förordning en bestämmelse om att medlemsstaterna ska ge deltagare i europeiska gräns- och kustbevakningsenheter tillgång till dessa. Kommissionen kommer att undersöka möjligheterna att ge byrån tillgång till europeiska databaser såsom SIS och Eurodac och kommer att överväga förslag om ändring av de rättsliga grunderna för dessa databaser.
- (c) **Unionens strategi för riskhantering på tullområdet och säkerheten i leveranskedjan**, som föreskriver främjande av samarbete mellan byråer och informationsutbyte mellan tull, brottsbekämpande myndigheter och säkerhetsorgan för att säkerställa kompletterande roller, utveckla gemensamma riskkriterier och utbyta information om risker.
- (d) **Sjösäkerhet och sjöfartsskydd samt övervakning till sjöss**, genom inrättandet av ett europeiskt samarbete i kustbevakningsfrågor mellan Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån, Europeiska fiskerikontrollbyrån och Europeiska sjösäkerhetsbyrån.
- (e) **Unionens politik för yttre förbindelser**, eftersom Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån ska underlätta och främja det operativa samarbetet mellan medlemsstater och tredjeländer, även genom att samordna operativt samarbete i fråga om förvaltningen av de yttre gränserna och genom utplacering av sambandsmän i tredjeland, samt samarbeta med myndigheterna i tredjeland i samband med återvändande, även i fråga om erhållande av resehandlingar.

2. RÄTTSLIG GRUND, SUBSIDIARITETSPRINCIPEN OCH PROPORTIONALITETSPRINCIPEN

• Rättslig grund

Förslagets rättsliga grund är artiklarna 77.2 b och d samt artikel 79.2 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.

Enligt artikel 77.1 b och 77.1 c ska EU säkerställa kontroll av personer och en effektiv övervakning i fråga om passage av de yttre gränserna samt stegvis införa ett integrerat system för förvaltning av de yttre gränserna. I dessa syften ska Europaparlamentet och rådet enligt artikel 77.2b och d inom ramen för det ordinarie lagstiftningsförfarandet anta åtgärder avseende kontroll av personer vid passage av de externa gränserna och övriga åtgärder som krävs för att stegvis införa ett integrerat system för förvaltning av de yttre gränserna.

Enligt artikel 79.2 får Europaparlamentet och rådet anta beslut om åtgärder i fråga om irreguljär invandring och olaglig vistelse på unionens territorium, däribland avvisning och utvisning av personer som vistas sig på territoriet utan tillstånd.

• Subsidiaritet

Syftet med detta förslag är att säkerställa en europeisk integrerad förvaltning av EU:s yttre gränser för att hantera migrationen effektivt och garantera en god säkerhet inom unionen, med full hänsyn tagen till den fria rörligheten för personer inom unionen. I ett område utan inre gränser påverkar irreguljär migration vid en av medlemsstaternas yttre gränser alla andra medlemsstater i Schengenområdet. Ett område utan inre gränser är hållbart endast om de yttre gränserna bevakas och skyddas på ett effektivt sätt.

Eftersom kontrollen av unionens yttre gränser är ett gemensamt och delat intresse som bör bedrivas enligt stränga och enhetliga kvalitetsnormer inom unionen, kan syftet med detta förslag inte i tillräcklig utsträckning uppnås av medlemsstaterna själva och kan därför bättre uppnås på unionsnivå, och unionen kan därmed vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen.

• Proportionalitetsprincipen

Utkastet till förordning motiveras av de nya utmaningar och politiska realiteter som unionen står inför, både i fråga om förvaltningen av migration och den inre säkerheten. Förslaget innehåller en verktygslåda med åtgärder för att hantera gränsförvaltningen på ett uttömmande sätt. Förslagets syfte är att bestämmelser om integrerad gränsförvaltning tillämpas till fullo och på ett korrekt sätt av medlemsstaterna, att lämpliga åtgärder vidtas för att förebygga krissituationer och för att ingripa i ett tidigt stadium vid de yttre gränserna. Först om situationen ändå blir kritisk ska brådskande åtgärder kunna vidtas på unionsnivå genom direkta interventioner på plats. Med tanke på målen och i enlighet med proportionalitetsprincipen i artikel 5 i Fördraget om Europeiska unionen går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.

• Val av instrument

Det är bara en förordning som ger den enhetlighet som krävs för en integrerad förvaltning av de yttre gränserna. Eftersom Frontex, som härmed ändrar namn till Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån, inrättades med stöd i en förordning är lämpligt att använda samma typ av rättsakt för detta förslag.

3. SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER

Vid utarbetandet av detta förslag har kommissionen tagit hänsyn till de diskussioner som regelbundet förts i Europeiska rådet och ministerrådet samt i Europaparlamentet om gränsförvaltning och de åtgärder som krävs för att hantera migrationskrisen. Den framtida gränsförvaltningen och i synnerhet förstärkningen av Frontex diskuterades nyligen i ministerrådet, vid mötet den 8 oktober 2015.⁸ Detta följdes av ett möte i Europeiska rådet den 15 oktober 2015,⁹ som i riktlinjerna för den framtida gränsförvaltningen efterlyste ett stärkt skydd av EU:s yttre gränser bland annat genom att arbeta för ett gradvis införande av ett integrerat förvaltningssystem för de yttre gränserna och genom att utvidga Frontex mandat.

Alltsedan Frontex inledde sitt arbete den 1 maj 2005 har diskussioner förts med berörda aktörer på europeisk och nationell nivå. I synnerhet har regelbundna diskussioner ägt rum i samband med byråns rapportering till Europaparlamentet och rådet. Byrån rapporterar fortlöpande om sin verksamhet, vid styrelsens sammanträden och genom olika rapporter som utarbetas under året. Regelbundet informationsutbyte förekommer också med EU:s övriga organ och byråer, i synnerhet Europeiska stödkontoret för asylfrågor, Europeiska unionens byrå för grundläggande rättigheter och Europol samt Europeiska ombudsmannen. Många diskussioner har även förts med det civila samhället och den akademiska världen.

År 2014 inledde kommissionen en *genomförbarhetsundersökning avseende inrättandet av ett europeiskt system för gränsbevakningstjänstemän för att bevaka unionens yttre gränser* och resultaten av denna undersökning har beaktats vid utarbetandet av det föreliggande förslaget.

Kommissionen har även sett till att beakta berörda aktörers synpunkter med hjälp av resultaten från den externa utvärderingen av Frontex. Den externa utvärderingen enligt artikel 33 i förordning (EU) nr 2007/2004 gjordes mellan juli 2014 och juni 2015, och omfattar perioden juli 2008 till juli 2014. Slutrapporten diskuterades i Frontex styrelse den 10 september 2015, som lämnade rekommendationer om möjliga ändringar i den grundläggande förordningen om Frontex. I detta förslag beaktas de flesta rekommendationer som lämnades av styrelsen den 28 oktober 2015.

Kommissionen har även beaktat Europaparlamentets betänkande om Europeiska ombudsmannens särskilda rapport om undersökningen på eget initiativ OI/5/2012/BEH-MHZ angående Frontex, för utarbetandet av ett system för klagomål till byrån.

• Grundläggande rättigheter

Denna förordning är förenlig med de grundläggande rättigheter och de principer som erkänns i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, särskilt artiklarna 18 och 19.

Förslaget garanterar skyddet av de grundläggande rättigheterna genom att fastställa att Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån ska ha en strategi för grundläggande rättigheter, genom att inrätta ett rådgivande forum för grundläggande rättigheter, genom att öka befogenheterna för ombudet för grundläggande rättigheter och genom att inrätta ett system för klagomål, varigenom alla som anser att deras grundläggande rättigheter kränkts i samband med byråns verksamhet, eller tredje man, kan klaga till Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån.

Förslaget är därmed förenligt med de principer som fastställs i artiklarna 2 och 6 i fördraget om Europeiska unionen och i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna.

⁸ Möte i rådet (rättsliga och inrikes frågor), slutsatser av den 8 och 9 oktober 2015.

⁹ Europeiska rådets möte, slutsatser av den 15 oktober 2015.

4. BUDGETKONSEKVENSER

Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån, som ska bygga på Frontex, ska ha i uppdrag att förvalta de yttre gränserna, vid sidan av medlemsstaterna. Anslaget till Frontex, som härmed byter namn till Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån, belastar redan unionens budget.

År 2015 ökade byråns anslag för budgetåren 2015 och 2016 så att byrån skulle kunna hantera migrationskrisen, i synnerhet tack vare tredubblingen av de ekonomiska anslagen till de gemensamma insatserna Poseidon och Triton, samt kunna stödja medlemsstaternas återsändandeinsatser och lämna nödvändiga resurser till hotspots. Det slutliga EU-anslaget till byrån för budgetår 2016 som antogs av budgetmyndigheten uppgår till 238 686 000 euro.

Eftersom byrån måste fortsätta sitt arbete med förvaltningen av de yttre gränserna på samma nivå som tidigare, däribland sök- och räddningsinsatser och återsändande, är det mycket viktigt att samma nivå på anslagen som 2016 behålls för Europeiska gräns- och kustbevakningsbyråns budget.

För att byrån på lämpligt sätt ska kunna fullgöra sina uppgifter enligt det föreliggande förslaget, bör dock EU:s anslag till byrån för 2017 ökas med minst 31,5 miljoner euro utöver anslaget för 2016 och till och därtill är ytterligare 602 tjänster, fördelade på 329 tjänster i tjänsteförteckningen och 273 externt anställda, tillsammans med motsvarande ekonomiska resurser, nödvändiga fram till 2020.

5. ÖVRIGA INSLAG

- **Övervakning, utvärdering och rapportering**

Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån har en rad skyldigheter i fråga om avrapportering och övervakning av verksamheten. Framför allt ska byrån sammanställa en konsoliderad årlig verksamhetsrapport som även ska omfatta en utvärdering av gemensamma insatser och snabba gränsinsatser. Vart tredje år ska kommissionen göra en utvärdering med stöd i sina riktlinjer för att granska verkan, ändamålsenligheten och effektiviteten i byråns arbete. Kommissionen ska översända resultaten av utvärderingen till Europaparlamentet, rådet och byråns styrelse. Resultaten ska offentliggöras. Europaparlamentet och rådet får vidare uppmana byråns verkställande direktör att rapportera om utförandet av sina arbetsuppgifter till institutionerna.

- **Ingående redogörelse för de särskilda bestämmelserna i förslaget**

I detta förslag fastställs allmänna principer för en europeisk gräns- och kustbevakningsbyrå i syfte att hantera migrationen effektivt och garantera en god säkerhet inom unionen, med samtidig hänsyn till den fria rörligheten för personer i Europeiska unionen.

Den europeiska integrerade gränsförvaltningen består av åtgärder i tredjeland, åtgärder som genomförs tillsammans med angränsande tredjeländer, åtgärder för gränskontroll vid de yttre gränserna och åtgärder som genomförs inom området för fri rörlighet däribland återsändande av tredjelandsmedborgare som olagligen uppehåller sig på en medlemsstats territorium.

Genom detta förslag inrättas en Europeisk gräns- och kustbevakningsbyrå som ska ansvara för den integrerade gränsförvaltningen och som i jämförelse med Frontex uppdrag har väsentligt utökade befogenheter avseende alla aspekter av den integrerade gränsförvaltningen. De europeiska gräns- och kustbevakningsenheterna är sammansatta av personal från Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån och nationella myndigheter med ansvar för gränsförvaltning, däribland kustbevakningen i den mån den utför gränskontroller. Europeiska gräns- och kustbevakningsbyråns uppgift är att genomföra den europeiska integrerade gränsförvaltningen

enligt principen om delat ansvar. Eftersom alla nationella gränsbevakningstjänster, däribland kustbevakningen i den mån den utför gränskontroller, ska verkställa den europeiska integrerade gränsförvaltningen utgör de samtidigt en europeisk gräns- och kustbevakning och nationella instanser för gränskontroll och kustbevakning.

Med hänsyn till ändringen av Frontex befogenheter bör namnet ändras till Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån. Huvuduppgifterna för Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån är att upprätta en operativ och teknisk strategi för att genomföra en integrerad gränsförvaltning på unionsnivå, utöva tillsyn över hur kontrollerna vid medlemsstaternas yttre gränser faktiskt fungerar, göra sårbarhetsanalyser och se till att brister i förvaltningen av de yttre gränserna vid nationella myndigheter avhjälpas, att lämna ökat operativt och tekniskt stöd till medlemsstaterna med hjälp av gemensamma insatser och snabba gränsinsatser se till att åtgärder vidtas i situationer som kräver akuta åtgärder vid de yttre gränserna samt organisera, samordna och genomföra återsändandeinsatser och återsändandeinterventioner.

Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån behöver få en bred och konkret överblick för att kunna avgöra om en medlemsstat är i stånd att genomföra tillämplig EU-lagstiftning samt urskilja brister i medlemsstaternas gränsförvaltning så att man undviker att ökade en migrationsflöden leder till allvarliga problem vid de yttre gränserna. Detta förslag innehåller därför följande delar som ska stärka Europeiska gräns- och kustbevakningsbyråns uppgifter jämfört med Frontex:

- Ett centrum för övervakning och riskanalys med kapacitet att analysera migrationsflöden till och inom europeiska unionen och göra riskanalyser som medlemsstaterna ska tillämpa och som omfattar samtliga aspekter av en europeisk integrerad gränsförvaltning, i synnerhet gränskontroller, återsändande, irreguljär sekundär förflyttning av tredjelandsmedborgare inom unionen, förebyggande av gränsöverskridande brottslighet – däribland sådan som avser underlättande av irreguljär invandring, människohandel och terrorism – samt situationen i angränsande tredjeländer för att utveckla ett förvarningssystem byggt på analys av migrationsflödena till unionen.
- Sambandsmän från byrån som utplaceras i medlemsstaterna så att byrån kan garantera lämplig och effektiv övervakning inte bara genom riskanalys, informationsutbyte och Eurosurs insatser, utan även genom faktisk närvaro på plats. Sambandsmannens uppgift är att främja samarbetet mellan byrån och medlemsstaterna och i synnerhet att underlätta insamlingen av de upplysningar som byrån behöver för att göra sårbarhetslyser, samt övervaka de åtgärder som medlemsstaterna vidtar vid de yttre gränserna.
- Byrån får ett tillsynsuppdrag eftersom en obligatorisk sårbarhetsbedömning ska göras av byrån för att utvärdera medlemsstaternas kapacitet att hantera de utmaningar som uppkommer vid de yttre gränserna, däribland en bedömning av medlemsstatens utrustning och resurser samt dess beredskapsplanering. På inrådan av den styrelse som inrättas inom ramen för Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån ska den verkställande direktören fastställa vilka åtgärder som bör vidtas av den berörda medlemsstaten och ange inom vilken tid åtgärderna ska vidtas. Den verkställande direktörens beslut ska vara bindande för den berörda medlemsstaten och om de nödvändiga åtgärderna inte vidtas inom utsatt tid ska ärendet överlämnas i styrelsen för vidare beslut. Om medlemsstaten inte agerar, och därmed äventyrar Schengenområdets funktion, kan kommissionen anta ett genomförandebeslut om direkt intervention av byrån på plats.

- Nya förfaranden för att hantera situationer som kräver akuta åtgärder när en medlemsstat inte vidtar nödvändiga korrigerande åtgärder i enlighet med sårbarhetsbedömningen eller vid oproportionerligt stort migrationstryck vid de yttre gränserna som försvårar kontrollen av de yttre gränserna så mycket att detta äventyrar Schengenområdets funktion. Detta kommer att omfatta genomförandebeslut från kommissionen om vilka åtgärder som ska vidtas av Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån i enlighet med denna förordning samt krav på att den berörda medlemsstaten ska samarbeta med byrån vid genomförandet av dessa åtgärder. Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån ska fastställa vilka tågräder som krävs för att i praktiken genomföra de åtgärder som anges i kommissionens beslut, och kommer att ingripa direkt i den berörda medlemsstaten.
- Utökat uppdrag för byrån som bland annat omfattar inrättande och utplacering av europeiska gräns- och kustbevakningsenheter för gemensamma insatser och snabba gränsinsatser, inrättande av reserv för teknisk utrustning, bistånd till kommissionen i samordningen av verksamhet den inom ramen för stödgrupper för migrationshantering i hotspot-områden och ett utvidgat uppdrag i fråga om återsändande, riskanalys, utbildning och forskning.
- Obligatorisk sammanslagning av personal med hjälp av en snabbreserv som ska vara en fast styrka bestående av ett litet antal av alla medlemsstaters gränsbevakningstjänstemän per år. Utplaceringen av europeiska gräns- och kustbevakningsenheter från snabbreserven bör omedelbart kompletteras av ytterligare europeiska gräns- och kustbevakningsenheter vid behov.
- Utplacering av en egen reserv för teknisk utrustning genom eget förvärv eller samägande med en medlemsstat och förvaltning av en reserv för teknisk utrustning som tillhandahålls av medlemsstaterna med utgångspunkt i byråns behovsbeskrivning och krav på att reserven för teknisk utrustning ska kompletteras med transportmedel och operativ utrustning som förvärvas av medlemsstaterna med hjälp av särskilda åtgärder via Fonden för inre säkerhet.
- Central roll för att bistå kommissionen med samordning av stödgrupper för migrationshantering i hotspot-områden som kännetecknas av blandade migrationsflöden och där Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån tillsammans med Europeiska stödkontoret för asylfrågor, Europol och unionens övriga berörda organ och byråer lämnar samordnat och förbättrat tekniskt och med operativt stöd till medlemsstaterna.
- Utökat uppdrag för byrån i fråga om återsändande eftersom en återsändandeenhet inrättas inom byrån, vilket torde ge medlemsstaterna all nödvändig operativ förstärkning för att faktiskt återsända tredjelandsmedborgare som olagligen uppehåller sig på unionens territorium. Byrån ska samordna och organisera återsändandeinsatser och återsändandeinterventioner från en eller flera medlemsstater, och på eget initiativ underlätta organisationen för att stärka återsändandesystemen i medlemsstater som är utsatta för särskilt högt tryck. Byrån kommer att behöva en reserv av återsändningsövervakare, återsändningsledsagare och återsändningsexperter som ska ställas till förfogande av medlemsstaterna och som ska utgöra europeiska interventionsenheter för återsändande vilka ska utplaceras i medlemsstaterna.
- Byråns deltagande i förvaltningen av forskning och innovation som är av betydelse för kontrollen av de yttre gränserna, däribland användning av avancerad

övervakningsteknik såsom fjärrstyrda luftfartygssystem samt deltagande i projekt som gäller frågor som omfattas av denna förordning.

- Europeiskt samarbete om kustbevakningsverksamheten genom utveckling av ett sektorsöverskridande samarbete mellan Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrå, Europeiska fiskerikontrollbyrå och Europeiska sjösäkerhetsbyrå för att öka synergier mellan dessa organ och därmed åstadkomma mer effektiva och kostnadseffektiva multifunktionella tjänster för de nationella myndigheter som genomför kustbevakning.
- Ökat samarbete med tredjeland genom samordning av det operativa samarbetet mellan medlemsstater och tredjeländer i fråga om gränsförvaltningen, däribland samordning av gemensamma insatser, och genom utplacering av sambandsmän i tredjeland, samt samarbete med myndigheterna i tredjeland i samband med återvändande, även i fråga om erhållande av resehandlingar.
- Utöka byråns uppdrag i fråga om behandling av personuppgifter genom att även tillåta behandling av personuppgifter i samband med organisering och samordning av gemensamma insatser, pilotprojekt, snabba gränsinsatser, återsändandeinsatser, återsändandeinterventioner samt inom ramen för stödgrupper för migrationshantering, samt vid informationsutbyte med medlemsstaterna, Europeiska stödkontoret för asylfrågor, Europol, Eurojust och EU:s övriga organ.
- Garantera skyddet av de grundläggande rättigheterna genom att inrätta ett system för klagomål avseende eventuella kränkningar av de grundläggande rättigheterna i samband med Europeiska gräns- och kustbevakningsbyråns verksamhet. Samordnaren ska agera för byråns räkning i allt som rör utplaceringen av de europeiska gräns- och kustbevakningsenheterna.

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

**om en europeisk gräns- och kustbevakning
och om upphävande av förordning (EG) nr 2007/2004, förordning (EG) nr 863/2007 och
rådets beslut 2005/267/EG**

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 77.2 b och d samt artikel 79.2 c,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande,¹⁰

med beaktande av Regionkommitténs yttrande,¹¹

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, och

av följande skäl:

- (1) Den 25 och 26 juni 2015¹² efterlyste Europeiska rådet större ansträngningar för att lösa migrationskrisen på ett sammanhållet sätt, bland annat genom en förstärkt gränsförvaltning för att bättre hantera alltmer blandade migrationsflöden. Den 23 september¹³ betonade Europeiska rådet behovet av att ta itu med den dramatiska situationen vid de yttre gränserna och stärka kontrollerna där, bland annat genom ytterligare anslag till Europeiska byrån för förvaltningen av det operativa samarbetet vid Europeiska unionens medlemsstaters yttre gränser, Europeiska stödkontoret för asylfrågor och Europol, både med personal och tekniska bidrag från medlemsstaterna.
- (2) Syftet med unionens politik rörande de yttre gränserna är att utveckla och genomföra en europeisk integrerad gränsförvaltning på nationell nivå och unionsnivå, vilket är en förutsättning för den fria rörligheten för personer inom unionen och ett grundläggande inslag i ett område med frihet, säkerhet och rättvisa. Europeisk integrerad förvaltning av de yttre gränserna är viktig för att förbättra hanteringen av migration och åstadkomma god säkerhet inom unionen.
- (3) Den europeiska integrerade gränsförvaltningen bygger på en fyrdelad modell för tillträdeskontroll och omfattar åtgärder i tredjeland, till exempel inom ramen för den gemensamma viseringspolitiken, åtgärder som involverar angränsande tredjeländer, insatser för gränskontroll vid de yttre gränserna samt riskanalys och åtgärder som gäller området för fri rörlighet, däribland återsändande.

¹⁰ EUT C [...], [...], s. [...].

¹¹ EUT C [...], [...], s. [...].

¹² Europeiska rådets möte, slutsatser av den 25 och 26 juni 2015.

¹³ Uttalande av den 23 september 2015 från det informella mötet mellan stats- och regeringschefer.

- (4) För att garantera ett effektivt genomförande av en europeisk integrerad gränsförvaltning bör en europeisk gräns- och kustbevakning inrättas. De europeiska gräns- och kustbevakningsenheterna omfattar Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån samt nationella myndigheter med ansvar för gränsförvaltning, däribland kustbevakningen i den mån den utför gränskontroller, och förlitar sig på gemensamma upplysningar, kapacitet och system på nationell nivå och Europeiska gräns- och kustbevakningsbyråns insatser på unionsnivå.
- (5) Ansvar för den europeiska integrerade gränsförvaltningen delas mellan Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån och nationella myndigheter med ansvar för gränsförvaltning, däribland kustbevakningen i den mån den utför gränskontroller. Medlemsstaterna behåller det främsta ansvaret för förvaltningen av sina avsnitt av de yttre gränserna i landets eget intresse och på ett sätt som gynnar alla medlemsstater som avskaffat intern gränskontroll, men Europeiska gräns- och kustbevakningsbyråns ska underlätta tillämpningen av unionsåtgärder rörande förvaltningen av de yttre gränserna genom att stärka, bedöma och samordna medlemsstaternas arbete för att genomföra dessa åtgärder.
- (6) Utformningen av politiken och lagstiftningen om kontroll av de yttre gränserna och återsändande är alltså EU-institutionernas ansvar. En nära samordning mellan Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån och dessa institutioner bör garanteras.
- (7) Europeiska byrån för förvaltningen av det operativa samarbetet vid Europeiska unionens medlemsstaters yttre gränser (Frontex) inrättades genom rådets förordning (EG) nr 2007/2004.¹⁴ Alltsedan byrån inledde sitt arbete den 1 maj 2005 har den framgångsrikt hjälpt medlemsstaterna med operativa aspekter av förvaltningen av de yttre gränserna, med hjälp av gemensamma insatser och snabba gränsinsatser, riskanalys, informationsutbyte, förbindelser med tredjeland och återsändande av tredjelandsmedborgare som olagligen uppehåller sig på medlemsstaternas territorium.
- (8) Det ökande migrationstrycket vid de yttre gränserna, behovet av god säkerhet inom unionen och bevarandet av Schengenrådets funktion samt den övergripande solidaritetsprincipen gör det nödvändigt att stärka förvaltningen av de yttre gränserna genom att bygga vidare på Frontex arbete och vidareutveckla en byrå som har delat ansvar för förvaltningen av de yttre gränserna.
- (9) Frontex uppgifter bör därför utvidgas och med tanke på dessa ändringar bör namnet ändras till Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån. Huvuduppgifterna för Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån bör vara att upprätta en operativ och teknisk strategi för att genomföra en integrerad gränsförvaltning på unionsnivå, utöva tillsyn över hur gränskontrollen vid de yttre gränserna faktiskt fungerar, lämna ökat operativt och tekniskt stöd till medlemsstaterna med hjälp av gemensamma insatser och snabba gränsinsatser, se till att åtgärder vidtas i situationer som kräver akuta åtgärder vid de yttre gränserna samt organisera, samordna och genomföra återsändandeinsatser och återsändandeinterventioner.
- (10) Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån förlitar sig på samarbete med medlemsstaterna för att kunna utföra sina uppgifter på ett verkningsfullt sätt. Det är därför viktigt att byrån och medlemsstaterna agerar i god tro och inrättar ett informationsutbyte som är både snabbt och korrekt.

¹⁴ Rådets förordning (EG) nr 2007/2004 av den 26 oktober 2004 om inrättande av en europeisk byrå för förvaltningen av det operativa samarbetet vid Europeiska unionens medlemsstaters yttre gränser (EUT L 349, 25.11.2004, s. 1).

- (11) Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån bör utveckla en allmän och individuellt anpassad riskanalys som bygger på en gemensam integrerad modell för riskanalys, som ska användas av byrån och medlemsstaterna. Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån bör med utgångspunkt i uppgifter från medlemsstaterna tillhandahålla lämpliga upplysningar och underrättelser om alla aspekter av en europeisk integrerad gränsförvaltning, i synnerhet gränskontroller, återsändande, irreguljär sekundär förflyttning av tredjelandsmedborgare inom unionen, förebyggande av gränsöverskridande brottslighet – däribland sådan som avser underlättande av irreguljär invandring, människohandel och terrorism – samt situationen i angränsande tredjeländer så att det blir möjligt att vidta lämpliga åtgärder eller att hantera risker för att kunna förbättra den integrerade förvaltningen av de yttre gränserna.
- (12) I en anda av delat ansvar bör Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån vara i stånd att regelbundet övervaka förvaltningen av de yttre gränserna. Byrån bör kunna garantera lämplig och effektiv övervakning inte bara genom riskanalys, informationsutbyte och Eurosurs insatser, utan även genom att experter från dess egen personal är närvarande i medlemsstaterna. Byrån bör därför få utplacera sambandsmän i enskilda medlemsstater under en viss period, då sambandsmännen ska rapportera till den verkställande direktören. Sambandsmännens rapport ska ingå i sårbarhetsanalysen.
- (13) Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån bör utföra en sårbarhetsbedömning för att utvärdera medlemsstaternas kapacitet att hantera de utmaningar som uppkommer vid de yttre gränserna, däribland en bedömning av medlemsstatens utrustning och resurser samt dess beredskapsplanering för eventuella kriser vid de yttre gränserna. Medlemsstaterna bör vidta korrigerande åtgärder för att avhjälpa alla eventuella brister som fastställts i samband med bedömningen. På inrådan av den styrelse som inrättas inom ramen för Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån bör den verkställande direktören fastställa vilka åtgärder som bör vidtas av den berörda medlemsstaten och ange inom vilken tid åtgärderna ska vidtas. Beslutet bör vara bindande för medlemsstaten och vidtas inte de nödvändiga åtgärderna inom utsatt tid bör ärendet överlämnas till styrelsen för vidare beslut.
- (14) Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån bör organisera lämpligt tekniskt och operativt stöd till medlemsstaterna, för att stärka deras kapacitet att fullgöra sina skyldigheter med avseende på kontrollen av de yttre gränserna och hantera utmaningar som uppkommer vid de yttre gränserna till följd av irreguljär invandring eller gränsöverskridande brottslighet. Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån bör därför på begäran från en medlemsstat eller på eget initiativ organisera och samordna gemensamma insatser för en eller flera medlemsstater och utplacera europeiska gräns- och kustbevakningsenheter, nödvändig teknisk utrustning och experter ur sin egen personal.
- (15) I situationer med särskilt och oproportionerligt tryck vid de yttre gränserna bör Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån på begäran från en medlemsstat eller på eget initiativ organisera och samordna snabba gränsinsatser och utplacera europeiska gräns- och kustbevakningsenheter från en snabbreserv samt nödvändig teknisk utrustning. Snabba gränsinsatser ska tillhandahålla förstärkning i situationer som kräver omedelbara åtgärder och det en sådan insats skulle bidra till att göra reaktionen verkningsfull. För att sådana insatser ska fungera effektivt bör medlemsstaterna ställa ett lämpligt antal gränsbevakningstjänstemän och annan personal till snabbreservens förfogande.

- (16) I särskilda områden vid de yttre gränserna, där medlemsstaterna står inför ett oproportionerligt högt migrationstryck som kännetecknas av stora blandade migrationsinflöden, bör medlemsstaterna kunna förlita sig på ett ökat operativt och tekniskt bistånd från stödgrupperna för migrationshantering som består av experter från medlemsstaterna som utplaceras av Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån tillsammans med Europeiska stödkontoret för asylfrågor, Europol och unionens övriga berörda organ och byråer samt experter från Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån. Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån bör bistå kommissionen med samordningen mellan de olika aktörerna på plats.
- (17) När en medlemsstat inte vidtar nödvändiga korrigerande åtgärder i enlighet med sårbarhetsbedömningen eller vid oproportionerligt stort migrationstryck vid de yttre gränserna som försvårar kontrollen av de yttre gränserna så mycket att Schengenområdets funktion äventyras bör unionen reagera enhetligt, snabbt och effektivt. I detta syfte och för att åstadkomma bättre samordning på unionsnivå bör kommissionen fastställa åtgärder som ska vidtas av Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån och krav på att de berörda medlemsstaterna ska samarbeta med byrån vid genomförandet av dessa åtgärder. Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån bör därefter fastställa vilka insatser som krävs för att i praktiken genomföra de åtgärder som anges i kommissionens beslut, och utarbeta en operativ plan tillsammans med den berörda medlemsstaten.
- (18) Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån bör förfoga över den utrustning och personal som behövs för gemensamma insatser eller snabba gränsinsatser. När snabba gränsinsatser inleds på begäran av en medlemsstat eller i en situation som kräver akuta åtgärder bör Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån kunna utplacera europeiska gräns- och kustbevakningsenheter från en snabbreserv som bör vara en fast styrka på minst 1 500 personer, vilket motsvarar en liten del av alla gränsbevakningstjänstemän i medlemsstaterna. Utplaceringen av europeiska gräns- och kustbevakningsenheter från snabbreserven bör vid behov omedelbart kompletteras med ytterligare europeiska gräns- och kustbevakningsenheter.
- (19) Eftersom utrustning och personal bör kunna utplaceras snabbt, i synnerhet vid avsnitt av de yttre gränserna som står inför stora och plötsliga migrationsflöden, bör Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån vara i stånd att utplacera egen teknisk utrustning den själv förvärvat eller samäger tillsammans med en medlemsstat. Teknisk utrustning bör ställas till byråns förfogande på dess begäran. Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån bör även förvalta en reserv för teknisk utrustning som tillhandahålls av medlemsstaterna med utgångspunkt i byråns behovsbeskrivning och som kompletteras med transportmedel och operativ utrustning som förvärfvas av medlemsstaterna med hjälp av särskilda åtgärder genom Fonden för inre säkerhet.
- (20) Den 8 oktober 2015 begärde Europeiska rådet att man skulle utvidga mandatet för Europeiska byrån för förvaltningen av det operativa samarbetet vid Europeiska unionens medlemsstaters yttre gränser så att byrån kan bistå medlemsstaterna med att återsända tredjelandsmedborgare som olagligen uppehålla sig på medlemsstaternas territorium däribland genom att organisera gemensamma återsändandeinsatser på eget initiativ och stärka dess roll i samband med framskaffandet av resehandlingar. I detta syfte begärde Europeiska rådet inrättande av en särskild återsändandeenhet inom Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån med uppdrag att samordna byråns verksamhet i fråga om återsändande.

- (21) Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån bör öka stödet till medlemsstaterna för att återsända tredjelandsmedborgare som olagligen uppehåller sig på unionens territorium i enlighet med unionens återvändandepolitik och med hänsyn till Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/115/EG.¹⁵ Byrån bör i synnerhet samordna och organisera återsändandeinsatser från en eller flera medlemsstater samt organisera och genomföra återsändandeingripanden för att stärka systemet för återsändande i medlemsstater som behöver ökat tekniskt och operativt bistånd för att kunna fullgöra sina skyldigheter i enlighet med det direktivet att återsända tredjelandsmedborgare som olagligen uppehåller sig på unionens territorium.
- (22) Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån bör inrätta en reserv av återsändningsövervakare, återsändningsledsagare och återsändningsexperter som ska ställas till förfogande av medlemsstaterna och som ska delta i återsändandeinsatser och som ska utgöra en del av särskilt anpassade europeiska interventionsenheter för återsändande som deltar i återsändandeinterventioner. Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån bör ge dem nödvändig utbildning.
- (23) Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån bör ta fram särskilda utbildningsverktyg och tillhandahålla utbildning på unionsnivå för nationella utbildare av gränsbevakningspersonal samt, för tjänstemän vid de behöriga nationella myndigheterna, kompletterande utbildning och seminarier rörande kontroll av de yttre gränserna och återsändande av tredjelandsmedborgare som vistas olagligt i medlemsstaterna. Byrån bör få anordna utbildning i samarbete med medlemsstaterna och tredjeland på deras territorium.
- (24) Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån bör följa och bidra till den utveckling inom forskningen som är av betydelse för kontrollen av de yttre gränserna, däribland användningen av avancerad övervakningsteknik och sprida denna information till medlemsstaterna och kommissionen.
- (25) Ett faktiskt genomförande av en integrerad förvaltning av de yttre gränserna kräver att medlemsstaterna regelbundet, snabbt och på ett tillförlitligt sätt utbyter uppgifter om förvaltningen av de yttre gränserna, irreguljär invandring samt återsändande. Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån bör utveckla och driva informationssystem för sådant utbyte som är tillåtet enligt unionens bestämmelser om uppgiftsskydd.
- (26) För att kunna utföra sitt uppdrag också i den omfattning som krävs för fullgörande av dess uppgifter får Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån samarbeta med EU:s institutioner, organ och byråer samt med internationella organisationer som har behörighet i frågor som omfattas av denna förordning, inom ramen för de arbetsformer som antagits i enlighet med unionens lagstiftning och politik. Dessa arbetsformer ska ha förhandsgodkänts av kommissionen.
- (27) Nationella myndigheter som utför kustbevakning är ansvariga för en lång rad uppgifter som omfattar men inte begränsas till sjösäkerhet, sjöfartsskydd, sök- och räddningsinsatser, gränskontroll, fiskerikontroller, tullkontroller, allmän brottsbekämpning samt miljöskydd. Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån, Europeiska fiskerikontrollbyrån som inrättas genom rådets förordning (EG) nr

¹⁵ Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/115/EG av den 16 december 2008 om gemensamma normer och förfaranden för återvändande av tredjelandsmedborgare som vistas olagligt i medlemsstaterna (EUT L 348, 24.12.2008, s. 98).

768/2005¹⁶ och Europeiska sjösäkerhetsbyrån som inrättas genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1406/2002¹⁷ bör därför stärka sitt samarbete såväl med varandra som med nationella myndigheter som genomför kustbevakning för att öka kunskaperna om den maritima lägesbilden och främja konsekventa och kostnadseffektiva åtgärder.

- (28) Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån ska underlätta och främja det operativa samarbetet mellan medlemsstater och tredjeländer inom ramen för unionens politik för yttre förbindelser, även genom att samordna operativt samarbete mellan medlemsstater och tredjeländer i fråga om förvaltningen av de yttre gränserna och genom utplacering av sambandsmän i tredjeländ, samt samarbeta med myndigheterna i tredjeländ i samband med återvändande, även i fråga om erhållande av resehandlingar. I samarbetet med tredjeländ bör Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån och medlemsstaterna iaktta normer och standarder som minst motsvarar dem som fastställs i unionslagstiftningen även när samarbetet med tredjeländer äger rum på dessa länders territorier.
- (29) Denna förordning står i överensstämmelse med de grundläggande rättigheterna och de principer som fastställs i artiklarna 2 och 6 i fördraget om Europeiska unionen och i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna. Denna förordning eftersträvar full respekt för den mänskliga värdigheten, rätten till liv, rätten till frihet och säkerhet, rätten till skydd av personuppgifter, asylrätt, rätten till ett effektivt rättsmedel, barnets rättigheter, förbud mot tortyr och annan omänsklig eller förnedrande bestraffning och behandling, förbud mot människohandel, samt söker främja principen om icke-diskriminering och principen om non-refoulement.
- (30) Denna förordning inrättar ett system för klagomål till Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån i samarbete med ombudet för grundläggande rättigheter, för att övervaka att de grundläggande rättigheterna respekteras i all verksamhet vid byrån. Detta bör utformas som ett administrativt system där ombudet för grundläggande rättigheter ansvarar för att pröva klagomål till byrån i enlighet med rätten till god förvaltning. Ombudet för grundläggande rättigheter bör bedöma om klagomålet kan tas upp till prövning, registrera prövningsbara klagomål, överlämna alla registrerade klagomål till den verkställande direktören, överlämna klagomål som avser gränsbevakningstjänstemän till hemmedlemsstaten samt registrera byråns eller medlemsstatens uppföljning. Brottsutredningar gör utföras av medlemsstaterna.
- (31) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av denna förordning, synnerhet med avseende på situationer som kräver akuta åtgärder vid de yttre gränserna bör kommissionen få genomförandebefogenheter. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011.¹⁸
- (32) Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån bör vara oberoende i operativa och tekniska frågor och bör vara rättsligt, administrativt och finansiellt oberoende. Därför är det nödvändigt och lämpligt att den är ett unionsorgan som har ställning som

¹⁶ Rådets förordning (EG) nr 768/2005 av den 26 april 2005 om inrättande av Gemenskapens kontrollorgan för fiske och om ändring av förordning (EEG) nr 2847/93 om införande av ett kontrollsystem för den gemensamma fiskeripolitiken (EUT L 128, 21.5.2005, s. 1).

¹⁷ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1406/2002 av den 27 juni 2002 om inrättande av en europeisk sjösäkerhetsbyrå (EUT L 208, 5.8.2002, s.1).

¹⁸ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

juridisk person och utövar de genomförandebefogenheter som följer av denna förordning.

- (33) Kommissionen och medlemsstaterna bör vara företrädade i styrelsen för Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån för att kunna utöva praktisk och politisk kontroll av hur byrån fungerar. Styrelsen bör, om möjligt, vara sammansatt av operativa chefer för de nationella myndigheter som har ledningsansvar för gränsbevakningstjänstemän eller deras företrädare. Styrelsen bör ha de befogenheter som krävs för att kunna fastställa budgeten, kontrollera budgetens genomförande, anta relevanta finansiella bestämmelser, utarbeta öppna förfaranden för Europeiska gränskontroll- och kustbevakningsbyråns beslutsfattande samt utse den verkställande direktören och den vice verkställande direktören. Byrån bör styras och arbeta enligt principerna i den gemensamma strategin för EU:s decentraliserade organ som godkändes av Europaparlamentet, rådet och kommissionen i juli 2012.
- (34) För att garantera fullständigt oberoende och självständighet för Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån bör myndigheten ha en egen budget, med inkomster som främst består av ett bidrag från unionen. Unionens budgetförfarande bör gälla för unionens bidrag och för alla andra anslag från Europeiska unionens allmänna budget. Revisionen av räkenskaperna bör göras av revisionsrätten.
- (35) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 883/2013¹⁹ bör tillämpas utan inskränkningar på Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån, som bör ansluta sig till det interinstitutionella avtalet av den 25 maj 1999 mellan Europaparlamentet, Europeiska unionens råd och Europeiska gemenskapernas kommission om interna utredningar som utförs av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf).²⁰
- (36) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1049/2001 av den 30 maj 2001 om allmänhetens tillgång till Europaparlamentets, rådets och kommissionens handlingar²¹ ska tillämpas på de handlingar som Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån förfogar över.
- (37) All behandling av personuppgifter som utförs av Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån inom ramen för denna förordning bör utföras i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG, Euratom) nr 45/2001.²²
- (38) All behandling av personuppgifter som utförs av medlemsstaterna inom ramen för denna förordning bör utföras i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG,²³ rådets rambeslut 2008/977/RIF²⁴ och med hänsyn till principerna om nödvändighet och proportionalitet.

¹⁹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 883/2013 av den 11 september 2013 om utredningar som utförs av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) och om upphävande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1073/1999 och rådets förordning (Euratom) nr 1074/1999 (EUT L 248, 18.9.2013, s. 1).

²⁰ EUT L 136, 31.5.1999, s. 15.

²¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1049/2001 av den 30 maj 2001 om allmänhetens tillgång till Europaparlamentets, rådets och kommissionens handlingar (EUT L 145, 31.5.2001, s. 43).

²² Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001 om skydd för enskilda då gemenskapsinstitutionerna och gemenskapsorganen behandlar personuppgifter och om den fria rörligheten för sådana uppgifter (EGT L 8, 12.1.2001, s. 1).

²³ Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter (EGT L 281, 23.11.1995, s. 31).

²⁴ Rådets rambeslut 2008/977/RIF om skydd av personuppgifter som behandlas inom ramen för polissamarbete och straffrättsligt samarbete som är strikt nödvändiga (EUT L 350, 31.12.2008, s. 60).

- (39) Eftersom målen för denna förordning, nämligen att utveckla och genomföra ett system med integrerad förvaltning av de yttre gränserna och därmed säkerställa Schengenområdets funktion inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan samordning utan snarare, på grund av avsaknaden av kontroller vid de interna gränserna och med tanke på de stora migrationstrycket vid de yttre gränserna och behovet av att garantera god säkerhet inom unionen, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i EU-fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.
- (40) När det gäller Island och Norge utgör denna förordning, i enlighet med avtalet mellan Europeiska unionens råd och Republiken Island och Konungariket Norge om dessa staters associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket²⁵, en utveckling av de bestämmelser i Schengenregelverket som omfattas av det område som avses i artikel 1A i rådets beslut 1999/437/EG av den 17 maj 1999²⁶.²⁷
- (41) När det gäller Schweiz utgör denna förordning, i enlighet med avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket²⁸, en utveckling av de bestämmelser i Schengenregelverket som omfattas av det område som avses i artikel 1A, B och G i beslut 1999/437/EG jämförd med artikel 3 i rådets beslut 2008/146/EG.²⁹
- (42) När det gäller Liechtenstein utgör denna förordning, i enlighet med protokollet som undertecknats av Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen, Schweiziska edsförbundet och Furstendömet Liechtenstein om Furstendömet Liechtensteins anslutning till avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket, en utveckling av de bestämmelser i Schengenregelverket³⁰ som omfattas av det område som avses i artikel 1 A, B och G i beslut 1999/437/EG jämförd med artikel 3 i rådets beslut 2011/350/RIF.³¹
- (43) Avtalet mellan Europeiska gemenskapen, å ena sidan, och Schweiziska edsförbundet och Furstendömet Liechtenstein, å andra sidan, om villkoren för dessa staters

²⁵ EGT L 176, 10.7.1999, s. 36.

²⁶ Rådets beslut 1999/437/EG av den 17 maj 1999 om vissa tillämpningsföreskrifter för det avtal som har ingåtts mellan Europeiska unionens råd och Republiken Island och Konungariket Norge om dessa båda staters associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket (EGT L 176, 10.7.1999, s. 31).

²⁷ EUT L 188, 20.7.2007, s. 19.

²⁸ EUT L 53, 27.2.2008, s. 52.

²⁹ Rådets beslut 2008/146/EG av den 28 januari 2008 om ingående på Europeiska gemenskapens vägnar av avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket (EUT L 53, 27.2.2008, s. 1).

³⁰ EUT L 160, 18.6.2011, s. 21.

³¹ Council Decision 2011/350/EU of 7 March 2011 on the conclusion, on behalf of the European Union, of the Protocol between the European Union, the European Community, the Swiss Confederation and the Principality of Liechtenstein on the accession of the Principality of Liechtenstein to the Agreement between the European Union, the European Community and the Swiss Confederation on the Swiss Confederation's association with the implementation, application and development of the Schengen acquis, relating to the abolition of checks at internal borders and movement of persons (OJ L 160, 18.6.2011, p. 19).

deltagande i Europeiska byrån för förvaltningen av det operativa samarbetet vid Europeiska unionens medlemsstaters yttre gränser³² innehåller bestämmelser om dessa staters deltagande i byråns verksamhet, däribland bestämmelser om ekonomiska bidrag och personal.

- (44) I enlighet med artiklarna 1 och 2 i protokoll nr 22 om Danmarks ställning, fogat till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, deltar Danmark inte i antagandet av denna förordning, som inte är bindande för eller tillämplig på Danmark. Eftersom denna förordning bygger på Schengenregelverket enligt bestämmelserna i avdelning IV i tredje delen av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, bör Danmark, i enlighet med artikel 5 i nämnda protokoll, inom en tid av sex månader efter det att rådet har antagit denna förordning besluta om huruvida landet ska genomföra den i sin nationella lagstiftning.
- (45) Denna förordning utgör en utveckling av de bestämmelser i Schengenregelverket i vilka Förenade kungariket inte deltar i enlighet med rådets beslut 2000/365/EG.³³ Förenade kungariket deltar därför inte i antagandet av denna förordning, som inte är bindande för eller tillämplig på Förenade kungariket.
- (46) Denna förordning utgör en utveckling av de bestämmelser i Schengenregelverket i vilka Irland inte deltar i enlighet med rådets beslut 2002/192/EG.³⁴ Irland deltar därför inte i antagandet av denna förordning, som inte är bindande för eller tillämplig på Irland.
- (47) Byrån bör underlätta organiserandet av särskilda åtgärder där medlemsstaterna får använda sig av expertis och resurser vilka Irland och Förenade kungariket kan vilja ställa till deras förfogande, enligt villkor som ska fastställas från fall till fall av styrelsen. I detta syfte får företrädare för Irland och Förenade kungariket inbjudas att närvara vid styrelsesammanträden så att de till fullo kan delta i förberedelserna av sådana särskilda åtgärder.
- (48) En motsättning föreligger mellan Konungariket Spanien och Förenade kungariket om gränsdragningen kring Gibraltar.
- (49) Tillfälligt upphävande av denna förordnings tillämplighet på Gibraltars gränser medför ingen ändring av de berörda staternas respektive ståndpunkt.
- (50) Europeiska datatillsynsmannen har hörts i enlighet med artikel 28.2 i förordning (EG) nr 45/2001 och avgav ett yttrande den [...].³⁵
- (51) Denna förordning ändrar och utvidgar bestämmelserna i förordning (EG) nr 2007/2004, Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 863/2007³⁶ samt rådets beslut 2005/267/EG.³⁷ Eftersom de ändringar som föreslås är omfattande både i fråga om antal och natur bör dessa rättsakter, för tydlighetens skull, återkallas och upphävas.

³² EUT L 243, 16.9.2010, s. 4.

³³ EGT L 131, 1.6.2000, s. 43.

³⁴ EGT L 64, 7.3.2002, s. 20.

³⁵ EUT C [...]

³⁶ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 863/2007 av den 11 juli 2007 om inrättande av en mekanism för upprättande av snabba gränsinsatsenheter och om ändring av rådets förordning (EG) nr 2007/2004 vad beträffar den mekanismen och regleringen av gästande tjänstemäns uppgifter och befogenheter (EUT L 199, 31.7.2007, s. 30).

³⁷ Rådets beslut 2005/267/EG av den 16 mars 2005 om inrättande av ett säkrat webbaserat informations- och samordningsnätverk för de myndigheter och liknande som hanterar migrationsfrågor i medlemsstaterna (EUT L 83, 1.4.2005, s. 48).

Hänvisningar till de upphävda förordningarna ska anses som hänvisningar till den här förordningen.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

EUROPEISK GRÄNS- OCH KUSTBEVAKNING

Artikel 1

Syfte

Härmed inrättas Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån för att säkerställa en europeisk integrerad förvaltning av de yttre gränserna för att hantera migration effektivt och god säkerhet inom unionen, med samtidig hänsyn till den fria rörligheten för personer i unionen.

Artikel 2

Definitioner

I denna förordning gäller följande definitioner:

- (1) *yttre gränser*: de av medlemsstaternas land- och sjögränser och deras flygplatser och kusthamnar på vilka bestämmelserna i avdelning II i Europaparlaments och rådets förordning (EG) nr 562/2006³⁸ är tillämpliga.
- (2) *gränskontroll*: sådana kontroller vid gränsen som avses i artikel 2.9 i förordning (EG) nr 562/2006.
- (3) *européiska gräns- och kustbevakningsenheter*: grupper av gränsbevakningstjänstemän och annan personal från de deltagande medlemsstaterna, däribland nationella experter från medlemsstaterna som utplacerats vid byrån för att delta i gemensamma insatser, snabba gränsinsatser samt stödgrupper för migrationshantering.
- (4) *världmedlemsstat*: en medlemsstat i vilken en gemensam insats, en snabb gränsinsats, återsändandeinsatser eller återsändandeinterventioner äger rum eller från vilken de utgår.
- (5) *hemmedlemsstat*: den medlemsstat i vilken en deltagare i de europeiska gräns- och kustbevakningsenheterna är gränsbevakningstjänsteman eller annan berörd personal.
- (6) *deltagande medlemsstat*: en medlemsstat som deltar i gemensamma insatser, snabba gränsinsatser, återsändandeinsatser, återsändandeinterventioner eller stödgrupper för migrationshantering genom att tillhandahålla teknisk utrustning, gränsbevakningstjänstemän och annan personal som utplacerats för att ingå i europeiska gräns- och kustbevakningsenheter, samt medlemsstater som deltar i återsändandeinsatser eller återsändandeinterventioner genom att tillhandahålla teknisk utrustning eller personal.

³⁸ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 562/2006 av den 15 mars 2006 om en gemenskapskodex om gränspassage för personer (kodex om Schengengränserna), (EUT L 105, 13.4.2006, s. 1).

- (7) *deltagare i europeiska gräns- och kustbevakningsenheter*: gränsbevakningstjänstemän eller annan berörd personal från andra medlemsstater än värdmedlemsstaten, däribland nationella experter och gränsbevakningstjänstemän som utplaceras vid byrån för att delta i gemensamma insatser eller snabba gränsinsatser.
- (8) *deltagare i enheterna*: personer som deltar i de europeiska gräns- och kustbevakningsenheterna eller personal som arbetar med återsändande och deltar i återsändandeinsatser eller återsändandeinterventioner.
- (9) *stödgrupper för migrationshantering*: grupper av experter som ger medlemsstaterna ökat operativt och tekniskt bistånd i hotspot-områden och som består av experter från medlemsstaterna som utplaceras av Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån tillsammans med Europeiska stödkontoret för asylfrågor, Europol och unionens övriga berörda organ och byråer.
- (10) *återsändande*: avser sådant återvändande och återsändande som definieras i artikel 3.3 i direktiv 2008/115/EG.
- (11) *beslut om återvändande*: ett sådant beslut som avses i artikel 3.4 i direktiv 2008/115/EG.
- (12) *person som ska återsändas*: tredjelandsmedborgare som olagligen vistas på unionens territorium för vilken beslut om återsändande utfärdats.
- (13) *återsändandeinsats*: en åtgärd som vidtas för att återsända tredjelandsmedborgare som olagligen uppehåller sig på unionens territorium och som samordnas av byrån med tekniskt och operativt stöd från en eller flera medlemsstater, varigenom personer som ska återsändas från en eller flera medlemsstater återbördas till ursprungslandet genom tvång eller frivilligt efterkommande av en skyldighet att återvända.
- (14) *återsändandeintervention*: en åtgärd som vidtas för att återsända tredjelandsmedborgare som olagligen uppehåller sig på unionens territorium och som kräver ökat tekniskt och operativt stöd genom utplacering av europeiska interventionsenheter för återsändande i medlemsstaterna samt organisation av återsändandeinsatser.

Artikel 3

Europeisk gräns- och kustbevakning

1. Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån och medlemsstaternas nationella myndigheter med ansvar för gränsförvaltning, däribland kustbevakningen i den mån den utför gränskontroller, ska utgöra den europeiska gräns- och kustbevakningen.
2. Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån ska fastställa en operativ och teknisk strategi för den europeiska integrerade gränsförvaltningen. Den ska främja och verka för genomförandet av en europeisk integrerad gränsförvaltning i samtliga medlemsstater.
3. De nationella myndigheter med ansvar för gränsförvaltning, däribland kustbevakningen i den mån den utför gränskontroller, ska fastställa sina nationella strategier för integrerad gränsförvaltning. De nationella strategierna ska vara förenliga med den strategi som avses i punkt 2.

Artikel 4

Europeisk integrerad gränsförvaltning

Den europeiska integrerade gränsförvaltningen ska bestå av följande:

- a) Gränskontroller, däribland åtgärder för att förebygga, upptäcka och utreda gränsöverskridande brottslighet vid behov.
- b) Analys av risker för den inre säkerheten och analys av hot som kan påverka funktionen eller säkerheten vid de yttre gränserna.
- c) Samarbete mellan medlemsstaternas nationella myndigheter med ansvar för gränskontroller eller andra uppgifter som utförs vid gränsen samt mellan EU:s berörda institutioner, organ och byråer. Detta omfattar även regelbundet informationsutbyte med hjälp av befintliga verktyg, i synnerhet det europeiska gränsövervakningssystemet (Eurosur) som inrättades genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG, Euratom) nr 1052/2013.³⁹
- d) Samarbete med tredjeland på de områden som omfattas av denna förordning, med särskild inriktning på grannländer och sådana tredjeländer som enligt riskanalyserna kan utgöra ursprungsländer eller transiteringsländer för irreguljär invandring.
- e) Sådana tekniska och operativa åtgärder inom området för fri rörlighet som har anknytning till gränskontroll och som utformats för att förebygga irreguljär invandring och motverka gränsöverskridande brottslighet.
- f) Återsändande av tredjelandmedborgare som vistas olagligen på medlemsstaternas territorium.
- g) Användning av den senaste tekniken, däribland stora it-system.
- h) Ett system för kvalitetskontroll för att se till att unionslagstiftningen om gränsförvaltning genomförs.

Artikel 5

Delat ansvar

1. Den europeiska gräns- och kustbevakningen ska genomföra den europeiska integrerade gränsförvaltningen med delat ansvar mellan Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån samt nationella myndigheter med ansvar för gränsförvaltning, däribland kustbevakningen i den mån den utför gränskontroller.
2. Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån ska underlätta tillämpningen av unionsåtgärder rörande förvaltningen av de yttre gränserna genom att stärka, bedöma och samordna medlemsstaternas arbete för att genomföra dessa åtgärder samt åtgärder som gäller återsändande. Medlemsstaterna ansvarar för förvaltningen av sina avsnitt av de yttre gränserna i landets eget intresse och på ett sätt som gynnar alla medlemsstater som avskaffat kontroller vid de inre gränserna, in full överensstämmelse med unionslagstiftningen och i enlighet med den tekniska och operativa strategi som avses i artikel 3.2 samt i nära samarbete med byrån.

³⁹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1052/2013 av den 22 oktober 2013 om inrättande av ett europeiskt gränsövervakningssystem (Eurosur), (EUT L 295, 6.11.2013, s. 11).

3. Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån ska vara ansvarig för förvaltningen av de yttre gränserna i de fall som föreskrivs i denna förordning, i synnerhet när nödvändiga korrigeringar som krävs enligt sårbarhetsbedömningen inte vidtas eller vid oproportionerligt stort migrationstryck som försvårar kontrollen av de yttre gränserna så mycket att detta äventyrar Schengenområdets funktion.

KAPITEL II

EUROPEISK GRÄNS- OCH KUSTBEVAKNINGSBYRÅ

AVSNITT 1

EUROPEISKA GRÄNS- OCH KUSTBEVAKNINGSBYRÅNS UPPGIFTER

Artikel 6

Europeisk gräns- och kustbevakningsbyrå

1. För att säkerställa en konsekvent europeisk integrerad gränsförvaltning vid alla yttre gränser ska byrån, i egenskap av ett unionsorgan enligt definitionen i artikel 15 och i enlighet med artikel 19 i denna förordning, underlätta och effektivisera tillämpningen av befintliga och framtida unionsåtgärder rörande förvaltningen av de yttre gränserna, i synnerhet kodexen om Schengengränserna, som inrättades genom förordning (EG) nr 562/2006.
2. Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån (nedan kallad *byrån*) ska vara det nya namnet på Europeiska byrån för förvaltningen av det operativa samarbetet vid Europeiska unionens medlemsstaters yttre gränser, som inrättades genom rådets förordning (EG) nr 2007/2004. Dess verksamhet ska härnäst bygga på den föreliggande förordningen.

Artikel 7

Uppgifter

1. För att bidra till att gränskontrollerna och återvändandepolitiken håller en effektiv, hög och enhetlig nivå, ska byrån utföra följande uppgifter:
 - a) Inrätta ett centrum för övervakning och riskanalys för att övervaka migrationsflödena och utföra riskanalyser i alla frågor som rör integrerad gränsförvaltning.
 - b) Utföra sårbarhetsanalyser, däribland en bedömning av vilken kapacitet medlemsstaterna har att hantera hot och tryck vid sina yttre gränser.
 - c) Bistå medlemsstaterna i de situationer som kräver ökat tekniskt och operativt bistånd vid de yttre gränserna, genom att samordna och organisera gemensamma insatser, med beaktande av att vissa situationer kan inbegripa humanitära krisituationer och sjöräddning.
 - d) Bistå medlemsstaterna i de situationer som kräver ökat tekniskt och operativt bistånd vid de yttre gränserna, genom att inleda snabba gränsinsatser vid de yttre

gränserna i medlemsstater som utsätts för särskilt och oproportionerligt tryck, med beaktande av att vissa situationer kan inbegripa humanitära krissituationer och sjöräddning.

e) Upprätta och utplacera europeiska gräns- och kustbevakningsenheter, däribland en snabbreserv, vid gemensamma insatser, snabba gränsinsatser och inom ramen för stödgrupper för migrationshantering.

f) Inrätta en reserv för teknisk utrustning som ska användas vid gemensamma insatser, snabba gränsinsatser, inom ramen för stödgrupper för migrationshantering samt vid återsändandeinsatser eller återsändandeinterventioner.

g) Upprätta och utplacera europeiska gräns- och kustbevakningsenheter, däribland en snabbreserv, vid gemensamma insatser, snabba gränsinsatser och inom ramen för stödgrupper för migrationshantering i hotspot-områden.

h) Stödja utvecklingen av tekniska normer för utrustning, i synnerhet för taktisk befälsnivå, kontroll och kommunikation samt teknisk övervakning för att säkra kompatibilitet inom unionen och nationellt.

i) Stationera ut nödvändig utrustning och personal för snabbreserven för att i praktiken genomföra de åtgärder som krävs i situationer som kräver akuta åtgärder vid de yttre gränserna.

j) Bistå medlemsstaterna i de situationer som kräver ökat tekniskt och operativt bistånd gör att fullgöra skyldigheten att återsända tredjelandsmedborgare som olagligen vistas på unionens territorium, däribland genom att samordna eller anordna återsändandeinsatser.

k) Inrätta reserver med återsändningsövervakare, återsändningsledsagare och återsändningsexperter.

l) Upprätta och utplacera europeiska interventionsenheter för återsändande vid återsändandeinterventioner.

m) Bistå medlemsstaterna med utbildning av nationella gränsbevakningstjänstemän och återsändningsexperter, till exempel genom att fastställa gemensamma utbildningsnormer.

n) Delta utveckling och förvaltning av forskning och innovation som är av betydelse för kontroll och övervakning av de yttre gränserna, däribland användning av avancerad övervakningsteknik såsom fjärrstyrda luftfartygssystem, samt utveckla pilotprojekt i frågor som omfattas av denna förordning.

o) I enlighet med förordning (EG) nr 45/2001⁴⁰ och rambeslut 2008/977/RIF utveckla och hantera informationssystem som gör det möjligt att snabbt och säkert utbyta upplysningar om framväxande risker för förvaltningen av de yttre gränserna, irreguljär invandring samt återsändande, i nära samarbete med kommissionen, EU:s institutioner, organ och byråer samt det europeiska migrationsnätverk som inrättades genom rådets beslut 2008/381/EG.⁴¹

⁴⁰ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001 om skydd för enskilda då gemenskapsinstitutionerna och gemenskapsorganen behandlar personuppgifter och om den fria rörligheten för sådana uppgifter (EGT L 8, 12.1.2001, s. 1).

⁴¹ Rådets beslut 2008/381/EG av den 14 maj 2008 om inrättande av ett europeiskt migrationsnätverk (EUT L 131, 21.5.2008, s. 7).

p) Tillhandahålla nödvändigt bistånd för att utveckla och driva ett europeiskt gränsövervakningssystem och, när så är lämpligt, för att utveckla ett gemensamt gränssnitt för informationsutbyte och systemens kompatibilitet, särskilt genom att utveckla, upprätthålla och samordna Eurosurråmverket i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1052/2013.

q) Samarbeta med Europeiska fiskerikontrollbyrån och Europeiska sjösäkerhetsbyrån för att hjälpa de nationella myndigheterna att genomföra kustbevakning genom att tillhandahålla tjänster, upplysningar, utrustning och utbildning samt genom att samordna multifunktionella insatser.

r) Bistå medlemsstaterna och tredjeland i deras operativa samarbete i fråga om förvaltningen av de yttre gränserna och återsändande.

2. Medlemsstaterna får fortsätta det operativa samarbetet med andra medlemsstater och/eller tredjeland vid de yttre gränserna, däribland militära insatser i brottsbekämpande syfte och återvändandepolitik, när detta samarbete är förenligt med byråns åtgärder. Medlemsstaterna ska avhålla sig från alla åtgärder som kan äventyra byråns arbete eller dess mål.

Medlemsstaterna ska underrätta byrån om det operativa samarbetet med övriga medlemsstater och/eller tredjeland vid de yttre gränserna samt i fråga om återsändande. Byråns verkställande direktör (nedan kallad den verkställande direktören) ska regelbundet underrätta byråns styrelse (nedan kallad styrelsen) om dessa frågor, minst en gång om året

3. Byrån får på eget initiativ kommunicera inom ramen för sitt uppdrag. Kommunikationen får inte skada de uppdrag som avses i punkt 1 och ska följa de relevanta planer för kommunikation och informationsspridning som antagits av styrelsen.

AVSNITT 2

ÖVERVAKNING OCH FÖREBYGGANDE AV KRISSER

Artikel 8

Skyldighet att samarbeta lojalt

Byrån och medlemsstaternas nationella myndigheter med ansvar för gränsförvaltning, däribland kustbevakningen i den mån den utför gränskontroller, ska vara skyldiga att samarbeta lojalt och utbyta information.

Artikel 9

Allmän skyldighet att utbyta information

De nationella myndigheterna med ansvar för gränsförvaltning, däribland kustbevakningen i den mån den utför gränskontroller, ska i god tid och på korrekt sätt förse byrån med alla upplysningar som krävs för att byrån ska kunna utföra sina uppgifter enligt denna förordning, i synnerhet att övervaka migrationsflöden till och inom unionen, göra riskanalyser och sårbarhetsanalyser.

Artikel 10

Övervakning av migrationsflöden och riskanalys

1. Byrån ska inrätta ett centrum för övervakning och riskanalys för att övervaka migrationsflödena till och inom unionen. I detta syfte ska byrån utveckla en gemensam integrerad modell för riskanalys, som ska användas av byrån och medlemsstaterna.
2. Byrån ska utarbeta både allmänna och särskilt anpassade riskanalyser, som ska överlämnas till rådet och kommissionen.
3. Byråns riskanalyser ska omfatta alla aspekter på en europeisk integrerad gränsförvaltning, i synnerhet gränskontroller, återsändande, irreguljär sekundär förflyttning av tredjelandsmedborgare inom unionen, förebyggande av gränsöverskridande brottslighet – däribland sådan som avser underlättande av irreguljär invandring, människohandel och terrorism – samt situationen i angränsande tredjeländer för att utveckla ett förvarningssystem som bygger på analys av migrationsflödena till unionen.
4. Medlemsstaterna ska förse byrån med alla nödvändiga upplysningar om situationen, utvecklingen och eventuella hot vid de yttre gränserna samt i fråga om återsändande. Medlemsstaterna ska regelbundet eller på begäran förse byrån med alla relevanta upplysningar, såsom statistiska och operativa uppgifter som samlats in i samband med genomförandet av Schengenregelverket samt upplysningar och underrättelser som hämtats från analysskiktet i den europeiska situationsbild som upprättas i enlighet med förordning (EU) nr 1052/2013.
5. Resultaten av riskanalysen ska överlämnas till den rådgivande nämnden och styrelsen.
6. Medlemsstaterna ska ta hänsyn till riskanalyserna när det planerar sina insatser och verksamheten vid de yttre gränserna samt sin verksamhet i fråga om återsändande.
7. Byrån ska ta hänsyn till resultaten av den gemensamma integrerade modellen för riskanalys när den utarbetar sin gemensamma grundplan för utbildningen av gränsbevakningstjänstemän och personal som arbetar med återsändande.

Artikel 11

Sambandsmän i medlemsstaterna

1. Byrån ska säkerställa regelbunden övervakning av förvaltningen av de yttre gränserna genom byråns sambandsmän i medlemsstaterna.
2. Den verkställande direktören ska bland byråns personal utse en eller flera experter som ska utplaceras som sambandsmän. Med utgångspunkt i riskanalysen och i samförstånd med styrelsen ska den verkställande direktören fastställa vilken typ av utplacering som krävs, i vilken medlemsstat en sambandsman ska utplaceras och för hur lång tid. Den verkställande direktören ska underrätta den berörda medlemsstaten om utnämningen och ska tillsammans med medlemsstaten fastställa var utplaceringen ska ske.
3. Sambandsmännen ska agera för byråns räkning och ska främja samarbete och dialog mellan byrån och nationella myndigheter med ansvar för gränsförvaltning, däribland

kustbevakningen i den mån den utför gränskontroller. Sambandsmännen ska särskilt göra följande:

- a) Fungera som förbindelselänk mellan byrån och nationella myndigheter med ansvar för gränsförvaltning, däribland kustbevakningen i den mån den utför gränskontroller.
- b) Stödja insamlingen av sådana upplysningar som byrån behöver för att göra den sårbarhetsanalys som avses i artikel 12.
- c) Övervaka de åtgärder som medlemsstaterna vidtar vid gränsavsnitt med hög påverkansgrad enligt förordning (EU) nr 1052/2013.
- d) Hjälpa medlemsstaterna att utarbeta sina beredskapsplaner.
- e) Regelbundet rapportera till den verkställande direktören om situationen vid de yttre gränserna och den berörda medlemsstatens kapacitet att effektivt hantera situationen vid de yttre gränserna.
- f) Övervaka de åtgärder som medlemsstaterna vidtar i situationer som kräver akuta åtgärder vid de yttre gränserna, i enlighet med artikel 18

4. I de syften som avses i punkt 3 ska sambandsmannen bland annat följande:

- a) Ha obegränsad tillgång till den nationella samordningscentralen och den nationella situationsbild som upprättas enligt förordning (EU) nr 1052/2013.
- b) Ha tillgång till nationella och europeiska informationssystem som är tillgängliga för nationella samordningscentra, under förutsättning att han eller hon uppfyller kraven i landets och EU:s säkerhetsbestämmelser och bestämmelser om uppgiftsskydd.
- c) Hålla regelbunden kontakt med nationella myndigheter med ansvar för gränsförvaltning, däribland kustbevakningen i den mån den utför gränskontroller, och underrätta chefen för den nationella samordningscentralen.

5. Sambandsmannens rapport ska ingå i den sårbarhetsanalys som avses i artikel 12.

6. Sambandsmännen ska vid utförandet av sina uppgifter endast ta emot anvisningar från byrån.

Artikel 12

Sårbarhetsanalys

- 1. Byrån ska göra en bedömning av medlemsstaternas tekniska utrustning, system, kapacitet, resurser och beredskapsplaner i fråga om gränskontroll. Bedömningen ska bygga på uppgifter från medlemsstaten och sambandsmannen samt uppgifter från Eurosur, i synnerhet påverkansgraden på yttre landgränser och yttre sjögränser i varje medlemsstat i enlighet med förordning (EU) nr 1052/2013, samt på rapporter och utvärderingar från gemensamma insatser, pilotprojekt, snabba gränsinsatser och annan verksamhet vid byrån.
- 2. På begäran ska medlemsstaterna lämna upplysningar om teknisk utrustning, personal och ekonomiska resurser som är tillgängliga på nationell nivå för gränskontroller och även lämna in sina beredskapsplaner.
- 3. Syftet med sårbarhetsanalysen är att byrån ska kunna bedöma medlemsstaterna kapacitet och beredskap att hantera de utmaningar som uppkommer, däribland

befintliga eller kommande hot och tryck vid de yttre gränserna, att kartlägga eventuella omedelbara följder vid de yttre gränserna och för Schengenområdets funktion, särskilt för de medlemsstater som är utsatta för särskilt och oproportionerligt tryck, samt bedöma medlemsstaternas kapacitet att bidra till den snabbreserv som avses i artikel 19.5 Denna analys hindrar inte tillämpningen av utvärderingsmekanismen för Schengen.

4. Resultatet av sårbarhetsanalysen ska överlämnas till tillsynsnämnden , som ska lämna råd till den verkställande direktören om vilka åtgärder medlemsstaterna bör vidta med tanke på sårbarhetsanalysen, byråns riskanalys och resultaten av Schengenuvärderingen.
5. Den verkställande direktörer ska fatta beslut om nödvändiga korrigerande åtgärder som ska vidtas av den berörda medlemsstaten, även med hjälp av resurser från EU:s finansieringsinstrument. Den verkställande direktörens beslut ska vara bindande för medlemsstaten och ska fastställa inom vilken tid åtgärderna ska vidtas.
6. Om medlemsstaten inte vidtar nödvändiga korrigerande åtgärder inom utsatt tid ska den verkställande direktören överlämna ärendet till styrelsen och underrätta kommissionen. Styrelsen ska fatta beslut om nödvändiga korrigerande åtgärder som ska vidtas av den berörda medlemsstaten, och fastställa inom vilken tid åtgärderna ska vidtas. Om medlemsstaterna inte vidtar åtgärder inom den tid som utsatts i beslutet kan ytterligare åtgärder vidtas av kommissionen i enlighet med artikel 18.

AVSNITT 3

FÖRVALTNING AV DE YTTRE GRÄNSERNA

Artikel 13

Byråns åtgärder vid de yttre gränserna

1. Medlemsstaterna får be byrån om bistånd med att fullgöra sina skyldigheter i fråga om kontrollen av de yttre gränserna. Byrån ska även vidta de åtgärder som avses i artikel 18.
2. Byrån ska får organisera lämpligt tekniskt och operativt bistånd till värdmedlemsstaten och får vidta en eller flera av följande åtgärder:
 - a) Samordna gemensamma insatser för en eller flera medlemsstater och utplacera europeiska gräns- och kustbevakningsenheter.Utplaceringen av europeiska gräns- och kustbevakningsenheter från snabbreserven bör omedelbart kompletteras av ytterligare europeiska gräns- och kustbevakningsenheter vid behov.
 - c) Samordna verksamhet i en eller flera medlemsstater och tredjeländer vid de yttre gränserna, däribland gemensamma insatser tillsammans med tredjeländ.
 - d) Utplacera europeiska gräns- och kustbevakningsenheter inom ramen för stödgrupper för migrationshantering i hotspot-områden.
 - e) Utplacera egna experter och deltagare i de enheter som utplaceras av medlemsstaterna vid byrån för att stödja de behöriga nationella myndigheterna i den eller de berörda medlemsstaterna under lämplig tid.

- f) Avdela teknisk utrustning.
3. Byrån ska finansiera eller samfinansiera den verksamhet som beskrivs i punkt 2 med anslag ur sin egen budget i enlighet med de finansiella bestämmelser som gäller för byrån.

Artikel 14

Inleda gemensamma insatser och snabba gränsinsatser vid de yttre gränserna

1. Medlemsstaterna kan begära att byrån ska inleda gemensamma insatser för att stärka deras kapacitet att hantera utmaningar, däribland befintliga eller kommande hot vid de yttre gränserna som uppkommer till följd av irreguljär invandring eller gränsöverskridande brottslighet, eller lämna ökat tekniskt och operativt bistånd när de fullgör sina skyldigheter i fråga om kontroll av de yttre gränserna.
2. På begäran av en medlemsstat som står inför en situation med ett särskilt och oproportionerligt tryck, särskilt om ett stort antal tredjelandsmedborgare kommer till vissa punkter vid den yttre gränsen och olagligen försöker ta sig in på medlemsstatens territorium, får byrån inom ramen göra en snabb gränsinsats under begränsad tid på värdmedlemsstatens territorium.
3. Den verkställande direktören ska utvärdera, godkänna och samordna förslag till gemensamma insatser som läggs fram av medlemsstaterna. Gemensamma insatser och snabba gränsinsatser ska föregås av en uttömmande, tillförlitlig och aktuell riskanalys för att byrån ska kunna fastställa en prioritetsordning för de planerade insatserna, med hänsyn till påverkansgraden på de yttre gränserna i enlighet med förordning (EU) nr 1052/2013 och tillgängliga resurser.
4. Den verkställande direktören ska rekommendera den berörda medlemsstaten att inleda och genomföra gemensamma insatser eller snabba gränsinsatser, på inrådan från tillsynsnämnden med utgångspunkt i sårbarhetsanalysen och med hänsyn till byråns riskanalyser, analyskiktet i den europeiska situationsbild som upprättas i enlighet med förordning (EU) nr 1052/2013. Byrån ska ställa sin tekniska utrustning till förfogande för värdmedlemsstaten eller deltagande medlemsstater.
5. Syftet med en gemensam insats eller snabb gränsinsats kan nås inom ramen för en multifunktionell insats, som kan omfatta undsättning av personer i sjönöd eller annan kustbevakningsverksamhet, kamp mot smuggling av migranter eller människohandel, kontroller av narkotikahandel samt migrationsförvaltning, däribland identifiering, registrering, debriefing och återsändande.

Artikel 15

Operativ plan för gemensamma insatser

1. För att förbereda en gemensam insats ska den verkställande direktören i samarbete med värdmedlemsstaten upprätta en förteckning över den tekniska utrustning och personal som behövs, med hänsyn till värdmedlemsstatens tillgängliga resurser. Med utgångspunkt i dessa uppgifter ska byrån fastställa ett paket för operativ och teknisk förstärkning samt kapacitetsuppbyggnad som ska tas in i den operativa planen.
2. Den verkställande direktören ska utarbeta en operativ plan för de gemensamma insatserna vid de yttre gränserna. Den verkställande direktören och

värdmedlemsstaten ska, i samråd med de deltagande medlemsstaterna, enas om en operativ plan som redogör för de organisatoriska frågorna i samband med gemensamma insatser.

3. Den operativa planen ska vara bindande för byrån, värdmedlemsstaten och de deltagande medlemsstaterna. Den ska omfatta alla aspekter som bedöms nödvändiga för genomförandet av den gemensamma insatsen och innehålla följande:
 - a) En beskrivning av situationen med uppgifter om utplaceringens upplägg och syften, inklusive det operativa målet.
 - b) Den planerade längden på den gemensamma insatsen.
 - c) Angivande av det geografiska område där den gemensamma insatsen ska genomföras.
 - d) En beskrivning av uppgifterna och speciella anvisningar för europeiska gräns- och kustbevakningsenheter, bland annat om vilka sökningar som får göras i databaser och om tillåtna tjänstevapen samt tillåten ammunition och utrustning i värdmedlemsstaten.
 - e) Gräns- och kustbevakningsenheternas sammansättning samt utplaceringen av övrig berörd personal.
 - f) Bestämmelser om ledning och kontroll, däribland namn och tjänstegrad för gränsbevakningstjänstemän i värdmedlemsstaten som ansvarar för samarbetet med enheterna och byrån, i synnerhet namn och grad på de gränsbevakningstjänstemän som leder enheterna under utplaceringstiden samt om enheternas plats i befälsordningen.
 - g) Den tekniska utrustning som ska utplaceras under de gemensamma insatserna, däribland uppgifter om särskilda krav på användningen, den personal som begärs, transport och logistik samt finansiella bestämmelser.
 - h) Detaljerade bestämmelser om byråns omedelbara rapportering av händelser till styrelsen och till berörda nationella myndigheter.
 - i) Metoder för rapportering och utvärdering med riktlinjer för utvärderingsrapporten och sista datum för inlämnande av den slutliga utvärderingsrapporten.
 - j) I fråga om operativa insatser till havs, särskilda uppgifter om tillämpningen av relevant jurisdiktion och lagstiftningen i det geografiska område där den gemensamma insatsen ska äga rum, med hänvisningar till internationell rätt och unionsrätt om ingripande, sjöräddning och landsättning. Härvid ska den operativa planen upprättas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 656/2014.⁴²
 - k) Närmare villkor för samarbete med tredjeländer, unionens övriga byråer, organ och kontor eller internationella organisationer.
 - l) Bestämmelser om ett hänvisningssystem som hänvisar personer i behov av internationellt skydd, offer för människohandel, ensamkommande barn och andra utsatta personer till behöriga nationella myndigheter för lämpligt stöd.

⁴²

Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 656/2014 av den 15 maj 2014 om fastställande av regler för övervakningen av de yttre sjögränserna inom ramen för det operativa samarbete som samordnas av Europeiska byrån för förvaltningen av det operativa samarbetet vid Europeiska unionens medlemsstaters yttre gränser, EUT L 189, 27.6.2014, s. 93.

m) Förfaranden för att ta emot och till byrån överlämna klagomål på värdmedlemsstatens gränsbevakningstjänstemän eller deltagare i europeiska gräns- och kustbevakningsenheter avseende eventuella kränkningar av de grundläggande rättigheterna under gemensamma insatser eller snabba gränsinsatser.

4. Den operativa planen får ändras eller anpassas endast med den verkställande direktörens och värdmedlemsstatens godkännande, efter det att de deltagande medlemsstaterna hörts. Byrån ska omedelbart skicka en kopia av den ändrade eller anpassade operativa planen till de deltagande medlemsstaterna.

Artikel 16

Förfarande för att inleda snabba gränsinsatser

1. En begäran om snabba gränsinsatser från en medlemsstat ska innehålla en beskrivning av situationen, eventuella mål och beräknade behov. Den verkställande direktören får vid behov omedelbart skicka experter från byrån för att bedöma situationen vid den berörda medlemsstatens yttre gränser.
2. Den verkställande direktören ska omedelbart underrätta styrelsen om en medlemsstat begär att snabba gränsinsatser ska inledas.
3. När den verkställande direktören beslutar om begäran ska denne ta hänsyn till byråns riskanalyser, analysskiktet i den europeiska situationsbild som upprättas i enlighet med förordning (EU) nr 1052/2013 samt resultatet av den sårbarhetsanalys som avses i artikel 12 samt alla andra relevanta uppgifter som den berörda medlemsstaten eller någon annan medlemsstat lämnat.
4. Den verkställande direktören ska fatta beslut om begäran om inledande av snabba gränsinsatser inom två arbetsdagar från den dag då begäran inkom. Den verkställande direktören ska samtidigt skriftligen underrätta den berörda medlemsstaten och styrelsen om beslutet. I beslutet ska anges på vilka huvudsakliga skäl det grundar sig.
5. Om den verkställande direktören beslutar att inleda en snabb gränsinsats ska denne utplacera europeiska gräns- och kustbevakningsenheter från snabbreserven i enlighet med artikel 19.5, samt vid behov besluta om omedelbar förstärkning via en eller flera europeiska gräns- och kustbevakningsenheter i enlighet med artikel 19.6.
6. Den verkställande direktören ska tillsammans med värdmedlemsstaten upprätta en sådan operativ plan som avses i artikel 15.3 utan dröjsmål och i vart fall senast tre arbetsdagar efter beslutsdatumet.
7. Så snart den operativa planen godkänts ska den verkställande direktören uppmana medlemsstaterna att omedelbart utplacera de gränsbevakningstjänstemän som ingår i snabbreserven. Den verkställande direktören ska ange krav på antal och bakgrund för de gränsbevakningstjänstemän som varje medlemsstat ska ställa till förfogande ur den befintliga snabbreserven.
8. För att garantera omedelbar förstärkning av de europeiska gräns- och kustbevakningsenheter som utplaceras ur snabbreserven ska den verkställande direktören samtidigt vid behov underrätta medlemsstaterna om hur många och vilken typ av bakgrund som krävs för de ytterligare gränsbevakningstjänstemän som ska utplaceras. Denna underrättelse ska göras skriftligen till de nationella

kontaktpunkterna och ska även ange när utplaceringen ska äga rum. De ska även erhålla ett exemplar av den operativa planen.

9. Om den verkställande direktören är frånvarande eller har förhinder ska den vice verkställande direktören besluta om utplacering av snabbreserven och ytterligare utplacering av europeiska gräns- och kustbevakningsenheter.
10. Medlemsstaterna ska se till att gränsbevakningstjänstemän som ingår i snabbreserven omedelbart och utan undantag ställs till byråns förfogande. Medlemsstaterna ska ställa ytterligare gränsbevakningstjänstemän till förfogande för utplacering av europeiska gräns- och kustbevakningsenheter på byråns begäran, såvida de inte befinner sig i en exceptionell situation som i hög grad påverkar fullgörandet av nationella uppgifter.
11. Utplaceringen av snabbreserven ska äga rum senast tre arbetsdagar efter den dag då den verkställande direktören och värdmedlemsstaten enades om den operativa planen. Utplacering av ytterligare europeiska enheter för gränskontroll och kustbevakning vid behov ska ske inom fem arbetsdagar från den dag då snabbreserven placerades ut.

Artikel 17

Stödgrupper för migrationshantering

1. Medlemsstater som står inför ett oproportionerligt stort migrationstryck i vissa hotspot-områden vid de yttre gränserna, som kännetecknas av stora blandade migrationsinflöden kan begära ökat operativt och tekniskt bistånd från stödgrupper för migrationshantering. Medlemsstaten ska lämna in en begäran om förstärkning och en behovsbedömning till byrån och EU:s övriga berörda organ och byråer i synnerhet Europeiska stödkontoret för asylfrågor och Europol.
2. I samförstånd med EU:s övriga berörda organ och byråer ska av den verkställande direktören bedöma medlemsstatens begäran om bistånd och dess behovsbedömning för att upprätta ett komplett förstärkningspaket för olika verksamheter som samordnas av EU:s berörda organ och byråer med den berörda medlemsstatens samtycke.
3. Det operativa och tekniska stödet från de europeiska gräns- och kustbevakningsenheterna, europeiska interventionsenheter för återsändande och experter från byråns personal till stödgrupper för migrationshantering kan omfatta följande:
 - a) Screening av tredjelandsmedborgare som anländer till de yttre gränserna, bland annat genom identifiering, registrering och debriefing samt på medlemsstatens begäran upptagande av fingeravtryck.
 - b) Informera personer i tydligt behov av internationellt skydd, personer som söker eller kan tänkas ansöka om omplacering.
 - c) Tekniskt och operativt bistånd i samband med återsändande, däribland förberedelse och organisation av återsändandeinsatser.
4. Byrån ska bistå kommissionen med samordning av stödgrupper för migrationshantering, i samarbete med EU:s övriga berörda organ och byråer.

Situationer vid de yttre gränserna som kräver akuta åtgärder

1. När en medlemsstat inte vidtar nödvändiga korrigerande åtgärder i enlighet med ett sådant beslut av styrelsen som avses i artikel 12.6, eller vid oproportionerligt stort migrationstryck som försvårar kontrollen av de yttre gränserna så mycket att detta äventyrar Schengenområdets funktion, får kommissionen, efter att ha hört byrån, genom en genomförandeakt fastställa åtgärder som ska vidtas av byrån och krav på att den berörda medlemsstaten ska samarbeta med byrån vid genomförandet av dessa åtgärder. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 79.2.

Vid vederbörligen motiverade och tvingande skäl till skyndsamhet med avseende på ett väl fungerande Schengenområde, ska kommissionen anta genomförandeakter med omedelbar verkan i enlighet med det förfarande som avses i artikel 79.5.

2. Vad gäller punkt 1 ska kommissionen fastställa en eller flera av följande åtgärder som ska vidtas av byrån:

A) Utplaceringen av europeiska gräns- och kustbevakningsenheter från snabbreserven bör omedelbart kompletteras av ytterligare europeiska gräns- och kustbevakningsenheter vid behov.

b) Utplacera europeiska gräns- och kustbevakningsenheter inom ramen för stödgrupper för migrationshantering i hotspot-områden.

c) Samordna verksamhet i en eller flera medlemsstater och tredjeländer vid de yttre gränserna, däribland gemensamma insatser tillsammans med tredjeländ.

d) Avdela av teknisk utrustning.

e) Organisera återsändandeinterventioner.

3. Inom två arbetsdagar från den dag då kommissionens beslut antogs ska den verkställande direktören på styrelsens inrådan fastställa vilka åtgärder som krävs för att i praktiken genomföra de mål som anges i kommissionens beslut, däribland vilken teknisk utrustning samt hur många och vilken typ av gränsbevakningstjänstemän och annan personal som behövs för att uppnå målen med kommissionens beslut.
4. Inom samma två arbetsdagar ska den verkställande direktören även lämna in ett utkast till operativ plan till den berörda medlemsstaten. Den verkställande direktören och den berörda medlemsstaten ska utarbeta en operativ plan inom två arbetsdagar från det att ansökan gjorts.
5. Byrån ska utan dröjsmål och i vart fall inom tre arbetsdagar från den dag då den operativa planen antogs utplacera nödvändig teknisk utrustning och personal från den snabbreserv som avses i artikel 19.5 för att i praktiken genomföra de mål som anges i kommissionens beslut. Utplacering av ytterligare europeiska gräns- och kustbevakningsenheter vid behov ska ske inom fem arbetsdagar från den dag då snabbreserven placerades ut.
6. Den berörda medlemsstaten ska rätta sig efter kommissionens beslut och därför omedelbart samarbeta med byrån och vidta de åtgärder som krävs för att underlätta genomförandet av beslutet samt den praktiska tillämpningen av de åtgärder som anges i beslutet samt i den operativa plan som överenskommits med den verkställande direktören.

7. Medlemsstaterna ska ställa gränsbevakningstjänstemän och övrig relevant personal som utsetts av den verkställande direktören till förfogande i enlighet med artikel 2. Medlemsstaterna får inte åberopa sådana exceptionella situationer som avses i artikel 19.3 och 19.6.

Artikel 19

Sammansättning och utplacering av europeiska enheter för gränskontroll och kustbevakning

1. Byrån ska utplacera gränsbevakningstjänstemän och annan personal som deltar i de europeiska gräns- och kustbevakningsenheterna vid gemensamma insatser, snabba gränsinsatser och stödgrupper för migrationshantering. Byrån får även utplacera experter ur sin egen personal.
2. På förslag från den verkställande direktören ska styrelsen med en absolut majoritet bland sina röstberättigade ledamöter besluta om hur många och vilken typ av bakgrund som krävs för de gränsbevakningstjänstemän som ska ställas till förfogande för de europeiska gräns- och kustbevakningsenheterna. Samma förfarande ska tillämpas på alla efterföljande ändringar av kraven på gränsbevakningstjänstemännens bakgrund och antal. Medlemsstaterna ska bidra till de europeiska gräns- och kustbevakningsenheterna genom en nationell reserv som bygger på de olika kraven genom att utse gränsbevakningstjänstemän med den bakgrund som krävs.
3. Medlemsstaternas bidrag i form av gränsbevakningstjänstemän till särskilda gemensamma insatser för det kommande året ska planeras på grundval av årliga bilaterala förhandlingar och avtal mellan byrån och medlemsstaterna. I enlighet med dessa avtal ska medlemsstaterna ställa gränsbevakningstjänstemän till förfogande för utplacering på begäran av byrån, såvida de inte befinner sig i en exceptionell situation som i hög grad påverkar fullgörandet av nationella uppgifter. Begäran ska göras minst 21 arbetsdagar före den planerade utplaceringen.
4. Vid snabba gränsinsatser ska styrelsen, på förslag av byråns verkställande direktör med tre fjärdedels majoritet fatta beslut om hur många och vilken typ av bakgrund som krävs för de gränsbevakningstjänstemän som ska ställas till förfogande för de europeiska gräns- och kustbevakningsenheterna (snabbreserven). Samma förfarande ska tillämpas i fråga om alla efterföljande ändringar av kraven på den bakgrund och det antal gränsbevakningstjänstemän som ingår i snabbreserven. Medlemsstaterna ska bidra till snabbreserven genom en nationell expertreserv som bygger på de olika kraven genom att utse gränsbevakningstjänstemän med den bakgrund som krävs.
5. Snabbreserven ska vara en fast styrka som är omedelbart tillgänglig för byrån och kan utplaceras från varje medlemsstat inom tre arbetsdagar från den dag då den operativa planen godkändes av den verkställande direktören och värdmedlemsstaten. Därför ska varje medlemsstat årligen ställa ett antal gränsbevakningstjänstemän till förfogande för byrån, som tillsammans ska uppgå till minst 1 500 personer, motsvarande minst 3 % av sådan personal i medlemsstater utan yttre landgränser eller sjögränser samt minst 2 % av sådan personal i medlemsstater med yttre landgränser eller sjögränser, och med den bakgrund som begärts i styrelsens beslut.
6. Vid behov ska utplaceringen av europeiska enheter för gränskontroll och kustbevakning från snabbreserven omedelbart kompletteras av ytterligare europeiska

enheter för gränskontroll och kustbevakning. I detta syfte ska medlemsstaterna på byråns begäran omedelbart meddela antal, namn och bakgrund för de gränsbevakningstjänstemän från deras nationella reserv som de kan ställa till förfogande som deltagare i en enhet, inom fem arbetsdagar från den snabba gränsinsatsen. Medlemsstaterna ska på byråns begäran ställa gränsbevakningstjänstemännen till förfogande för utplacering, såvida de inte befinner sig i en exceptionell situation som i hög grad påverkar fullgörandet av nationella uppgifter.

7. Medlemsstaterna ska se till att gränsbevakningstjänstemän och övrig personal som ställs till förfogande uppfyller kraven på bakgrund och antal enligt styrelsens beslut. Utplaceringsens längd ska fastställas av hemmedlemsstaten, men ska i vart fall inte understiga 30 dagar.
8. Byrån ska även bidra till de europeiska gräns- och kustbevakningsenheterna med kompetenta gränsbevakningstjänstemän som placerats ut av medlemsstaterna som nationella experter vid byrån. Medlemsstaternas bidrag till byrån för utplacering av gränsbevakningstjänstemän för det kommande året ska planeras på grundval av årliga bilaterala förhandlingar och avtal mellan byrån och medlemsstaterna. I enlighet med dessa avtal ska medlemsstaterna ställa gränsbevakningstjänstemän till förfogande för utplacering, såvida detta inte allvarligt skulle påverka fullgörandet av nationella uppgifter. I sådana situationer får medlemsstaterna återkalla sina utplacerade gränsbevakningstjänstemän.

Utplaceringen kan vara i 12 månader eller mer, men ska i vart fall inte understiga tre månader. De utplacerade gränsbevakningstjänstemännen ska betraktas som deltagare i enheterna och ska ha samma uppgifter och befogenheter som övriga deltagare. Den medlemsstat som har placerat ut gränsbevakningstjänstemännen ska betraktas som hemmedlemsstat.

Annan personal vid byrån med tillfällig anställning som inte är behörig att utföra gränskontroller ska bara delta i gemensamma insatser för samordnande uppgifter och ska inte ingå i de europeiska enheterna för gränskontroll och kustbevakning.

9. Byrån ska varje år underrätta Europaparlamentet om hur många gränsbevakningstjänstemän som varje medlemsstat har avdelat till de europeiska gräns- och kustbevakningsenheterna i enlighet med denna artikel.

Artikel 20

Anvisningar för de europeiska gräns- och kustbevakningsenheterna

1. Under den tid som de europeiska gräns- och kustbevakningsenheterna är utplacerade ska värdmedlemsstaten utarbeta anvisningar för dem i enlighet med den operativa planen.
2. Byrån ska via samordnaren meddela värdmedlemsstaten sina synpunkter anvisningarna för de europeiska gräns- och kustbevakningsenheterna. Om så sker ska värdmedlemsstaten beakta dessa synpunkter och rätta sig efter dem i möjligaste mån.
3. Om anvisningarna för de europeiska gräns- och kustbevakningsenheterna inte följer den operativa planen ska samordnaren omedelbart rapportera till den verkställande direktören, som vid behov kan vidta åtgärder i enlighet med artikel 24.2.

4. Deltagare i de europeiska enheterna för gränskontroll och kustbevakning ska, när de utför sina uppgifter och utövar sina befogenheter, till fullo respektera de grundläggande rättigheterna, däribland rätten att få tillträde till asylförfaranden, samt den mänskliga värdigheten. Alla åtgärder som vidtas vid utförandet av uppgifterna och utövandet av befogenheterna ska stå i proportion till de syften som eftersträvas genom sådana åtgärder. När deltagare i enheterna utför sina uppgifter och utövar sina befogenheter ska de inte diskriminera personer på grund av kön, ras eller etnisk tillhörighet, religion eller övertygelse, funktionshinder, ålder eller sexuell läggning.
5. Deltagare i enheterna ska fortsätta att omfattas av hemmedlemsstatens disciplinära bestämmelser. Hemmedlemsstaten ska i enlighet med sin nationella rätt föreskriva lämpliga disciplinåtgärder eller andra åtgärder när någon under en gemensam insats eller snabb gränsinsats kränkt grundläggande rättigheter eller inte uppfyllt skyldigheten att erbjuda internationellt skydd.

Artikel 21

Samordnare

1. Byrån ska se till att alla organisatoriska aspekter i samband med gemensamma insatser och pilotprojekt som avses i den här artikeln verkställs, däribland kravet på att en av byråns anställda ska vara närvarande under de gemensamma insatserna, pilotprojekten eller snabba gränsinsatserna.
2. Den verkställande direktören ska bland byråns personal utse en eller flera experter som ska utplaceras som samordnare för varje gemensam insats eller snabb gränsinsats. Den verkställande direktören ska underrätta värdmedlemsstaten om vem som utsetts.
3. Samordnaren ska agera för byråns räkning i allt som rör utplaceringen av de europeiska gräns- och kustbevakningsenheterna. Samordnarna ska ha till uppgift att främja samarbete och samordning mellan värdmedlemsstaten och de deltagande medlemsstaterna. Samordnaren ska särskilt
 - a) fungera som förbindelselänk mellan byrån och deltagare i europeiska gräns- och kustbevakningsenheter och för byråns räkning tillhandahålla stöd i alla frågor som rör villkoren för utplaceringen av enheterna,
 - b) övervaka att den operativa planen genomförs på ett korrekt sätt,
 - c) agera för byråns räkning i allt som rör utplaceringen av de europeiska gräns- och kustbevakningsenheterna och rapportera till byrån om detta,
 - d) rapportera till byrån om tillräckliga garantier från värdmedlemsstaten med avseende på skyddet av de grundläggande rättigheterna under hela den gemensamma insatsen eller snabba gränsinsatsen,
 - e) rapportera till den verkställande direktören om anvisningarna för de europeiska gräns- och kustbevakningsenheterna inte följer den operativa planen.
4. I samband med gemensamma insatser eller snabba gränsinsatser får den verkställande direktören bemyndiga samordnaren att bistå vid lösningen av eventuella tvister om verkställandet av den operativa planen och utplaceringen av enheter.

Artikel 22

Nationell kontaktpunkt

Det nationella samordningscentrum som inrättats i enlighet med förordning (EU) nr 1052/2013 ska vara nationell kontaktpunkt för kommunikation med byrån i alla frågor som rör de europeiska gräns- och kustbevakningsenheterna.

Artikel 23

Kostnader

1. Byrån ska till fullo täcka följande kostnader som medlemsstaterna ådrar sig genom att ställa gränsbevakningstjänstemän till förfogande för de europeiska gräns- och kustbevakningsenheterna, inklusive snabbreserven.
 - (a) Kostnader för resan från hemmedlemsstaten till värdmedlemsstaten samt för resan från värdmedlemsstaten till hemmedlemsstaten.
 - (b) Vaccinationskostnader.
 - (c) Kostnader för särskilda nödvändiga försäkringar.
 - (d) Kostnader för hälso- och sjukvård.
 - (e) Dagtraktamente, inklusive boendekostnader.
 - (f) Kostnader för byråns tekniska utrustning.
2. Byråns styrelse ska fastsätta och vid behov uppdatera närmare bestämmelser för utbetalning av dagtraktamenten till deltagare i de europeiska gräns- och kustbevakningsenheterna.

Artikel 24

Tillfälligt upphävande eller avslutande av gemensamma insatser och snabba gränsinsatser

1. Den verkställande direktören får, efter att ha underrättat den berörda medlemsstaten, avsluta gemensamma insatser och snabba gränsinsatser om förutsättningarna för att genomföra dessa åtgärder inte längre är uppfyllda.
2. Den verkställande direktören får dra tillbaka finansiering av gemensamma insatser eller snabba gränsinsatser, tillfälligt upphäva eller avsluta dem om värdmedlemsstaten inte följer en operativa planen.
3. Den verkställande direktören ska dra tillbaka finansiering av gemensamma insatser eller snabba gränsinsatser, eller helt eller delvis tillfälligt upphäva eller avsluta dem om denne anser att det förekommit allvarliga eller sannolikt fortgående kränkningar av de grundläggande rättigheterna eller rätten att söka internationellt skydd.

Artikel 25

Utvärdering av gemensamma insatser och snabba gränsinsatser

Den verkställande direktören ska utvärdera resultatet av gemensamma insatser och snabba gränsinsatser och till styrelsen överlämna den ingående utvärderingsrapporten inom 60 dagar efter det att insatserna eller projekten avslutats, tillsammans med de anmärkningar som gjorts av ombudet för de grundläggande rättigheterna. I syfte att förbättra framtida gemensamma insatser och snabba gränsinsatsernas kvalitet, konsekvens och effektivitet ska byrån göra en övergripande och jämförande analys av dessa resultat, vilken ska tas med i den konsoliderade årliga verksamhetsrapporten.

AVSNITT 4

ÅTERSÄNDANDE

Artikel 26

Återsändandeenhet

1. Återsändandeenheten ska ha ansvar för att verkställa byråns uppgifter i fråga om återsändande, med hänsyn till de grundläggande rättigheterna samt de allmänna rättsprinciperna i unionsrätten och internationell rätt, däribland skyldigheter i fråga om skydd av flyktingar och mänskliga rättigheter. Återsändandeenheten ska särskilt göra följande:
 - a) På teknisk och operativ nivå samordna medlemsstaternas återsändandeverksamhet för att uppnå ett integrerat system för förvaltning av återsändande mellan medlemsstaternas behöriga myndigheter, med deltagande av berörda myndigheter i tredjeland och övriga berörda aktörer.
 - b) Tillhandahålla operativt stöd till medlemsstater som är utsatta för särskilt högt tryck på sina system för återsändande.
 - c) Samordna användningen av relevanta it-system, lämna stöd avseende konsulärt samarbete vid identifiering av tredjelandsmedborgare och införskaffande av resehandlingar, organisera och samordna återsändandeinsatser samt lämna stöd för frivilligt återvändande.
 - d) Samordna byråns verksamhet i fråga om återsändande i enlighet med denna förordning.
 - e) Organisera, främja och samordna verksamhet som möjliggör informationsutbyte samt kartläggning och sammanställning av goda metoder som används i medlemsstaterna i fråga om återsändande.
 - f) Finansiera eller samfinansiera insatser, interventioner och verksamhet som avses i detta kapitel med anslag ur sin egen budget i enlighet med de finansiella bestämmelser som gäller för byrån.
2. Det operativa stöd som avses i punkt 1b ska omfatta åtgärder för att hjälpa medlemsstaternas behöriga myndigheter att genomföra återsändanden, bland annat genom att tillhandahålla följande:
 - a) Tolktjänster.
 - b) Information om mottagande tredjeland.
 - c) Råd om hantering och förvaltning av återsändande i enlighet med direktiv 2008/115/EG.

- d) Bistånd med åtgärder som krävs för att se till att personer som ska återsändas är närvarande och inte avviker.
3. Återsändandeenheten ska sträva efter att skapa synergi och föra samman EU-finansierade nätverk och program avseende återvändande/återsändande i nära samarbete med Europeiska kommissionen och det europeiska migrationsnätverket.⁴³
4. Byrån får också använda unionsmedel som är tillgängliga för återsändande. Byrån ska se till att det i bidragsavtalen med medlemsstaterna stipuleras att det ekonomiska bidraget betalas ut under förutsättning att stadgan om de grundläggande rättigheterna följs.

Artikel 27

Återsändandeinsatser

1. Byrån ska lämna nödvändigt bistånd i enlighet med direktiv 2008/115/EG och utan att ifrågasätta skälen till beslut om återsändande, och på begäran från en eller flera deltagande medlemsstater samordna eller organisera återsändandeinsatser, däribland genom att chartra flygplan för insatserna. Byrån får på eget initiativ föreslå sådan samordning eller organisation för medlemsstaterna.
2. Medlemsstaterna ska åtminstone månatligen underrätta byrån om sina planerade nationella återsändandeinsatser, samt om behovet av byråns bistånd eller samordning. Byrån ska upprätta en löpande operativ plan för att lämna de biståndssökande medlemsstaterna nödvändigt operativ förstärkning, däribland teknisk utrustning. Byrån får på eget initiativ i den löpande operativa planen ta med datum och destinationsorter för återsändandeinsatser som byrån anser nödvändiga efter behovsbedömning. Styrelsen ska på förslag från den verkställande direktören besluta om upplägget av den löpande operativa planen.
3. Byrån får tillhandahålla nödvändigt bistånd och på begäran från deltagande medlemsstater eller på eget initiativ samordna eller organisera sådana återsändandeinsatser för vilka transportmedel och ledsagare tillhandahålls av det mottagande tredjelandet ("uppsamlade återvändandeinsatser"). De deltagande medlemsstaterna och byrån ska se till att grundläggande rättigheter respekteras och att tvångsmedel används på ett proportionerligt sätt under hela avlägsnandet. Minst en företrädare för medlemsstaterna och en återsändningsövervakare från den reserv som upprättats enligt artikel 28 ska vara närvarande under hela återsändandeförfarandet fram till ankomsten i det mottagande tredjelandet.
4. Byrån får tillhandahålla nödvändigt bistånd och på begäran från deltagande medlemsstater, tredjeland eller på eget initiativ samordna eller organisera återsändandeinsatser där personer för vilka tredjeland beslutat om återsändande förs från det beslutande tredjelandet till ett annat mottagande tredjeland ("blandade återvändandeinsatser"), förutsatt att det tredjeland som utfärdat beslutet om återsändande är bundet av europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna. De deltagande medlemsstaterna och byrån ska se till att grundläggande rättigheter respekteras och att tvångsmedel används på ett proportionerligt sätt under hela avlägsnandet, särskilt genom att övervakare och ledsagare från tredjeland är närvarande.

⁴³ EUT L 131, 21.5.2008, s. 7.

5. Alla återsändandeinsatser ska övervakas i enlighet med artikel 8.6 i direktiv 2008/115/EG. Övervakning av återsändandeinterventioner ska utföras på grundval av objektiva och transparenta kriterier och ska omfatta hela återsändandeinsatsen, från förberedelserna av avresan fram till dess att de personer som ska återsändas överlämnas till det mottagande tredjelandet.
6. Byrån ska finansiera eller samfinansiera återsändandeinsatser med anslag ur sin egen budget i enlighet med de finansiella bestämmelser som gäller för byrån, och därvid prioritera insatser som avser mer än en medlemsstat eller som sker från hotspot-områden.

Artikel 28

Reserv med återsändningsövervakare

1. Byrån ska inrätta en reserv med återsändningsövervakare sammansatt av personal från nationella myndigheter med behörighet att övervaka återsändning, i enlighet med artikel 8.6 i direktiv 2008/115/EG, och som fått den utbildning som avses i artikel 35.
2. Den verkställande direktören ska fastställa hur många och vilken typ av bakgrund som krävs för de återsändningsövervakare som ska ställas till förfogande. Samma förfarande ska tillämpas på alla efterföljande ändringar av kraven på deras antal och bakgrund. Medlemsstaterna ska bidra till reserven genom att utse övervakare med den bakgrund som krävs.
3. Byrån ska på begäran ställa övervakarna till förfogande för deltagande medlemsstater för att delta i återsändandeinsatsen och på deras vägnar kontrollera att insatsen går rätt till.

Artikel 29

Reserv med återsändningsledsagare

1. Byrån ska inrätta en reserv med återsändningsledsagare som består av personal från sådana nationella myndigheter som är behöriga att utföra återsändning, i enlighet med de krav som avses i artikel 8.4 och 8.5 i direktiv 2008/115/EG, och som fått den utbildning som avses i artikel 35.
2. Den verkställande direktören ska fastställa hur många och vilken typ av bakgrund som krävs för de återsändningsledsagare som ska ställas till förfogande. Samma förfarande ska tillämpas på alla efterföljande ändringar av kraven på deras antal och bakgrund. Medlemsstaterna ska bidra till reserven genom att utse återsändningsledsagare med den bakgrund som krävs.
3. Byrån ska på begäran ställa ledsagarna till förfogande för deltagande medlemsstater för att delta i återsändandeinsatsen och på deras vägnar ledsaga personer som ska återsändas.

Artikel 30

Reserv med återsändningsexperter

1. Byrån ska inrätta en reserv med återsändningsexperter som består av personal från nationella behöriga myndigheter och byrån som har de kunskaper och färdigheter som krävs för återsändandeverksamhet, och som fått den utbildning som avses i artikel 35. Experterna ska ställas till förfogande för särskilda arbetsuppgifter, till exempel identifiera vissa grupper av tredjelandsmedborgare, införskaffande av resehandlingar från tredjeland och underlättande av det konsulära samarbetet.
2. Den verkställande direktören ska fastställa hur många och vilken typ av bakgrund som krävs för de ledsagare som ska ställas till förfogande. Samma förfarande ska tillämpas på alla efterföljande ändringar av kraven på deras antal och bakgrund. Medlemsstaterna ska bidra till reserven genom att utse experter med den bakgrund som krävs.
3. Byrån ska på begäran ställa experterna till förfogande för de medlemsstater som deltar i återsändandeinsatsen och låta experterna delta i insatsen.

Artikel 31

Europeiska interventionsenheter för återsändande

1. Ur de reserver som inrättas genom artiklarna 28, 29 och 30 ska byrån sammanställa särskilt anpassade europeiska interventionsenheter för återsändande som deltar i insatser för återsändande.
2. Artiklarna 20, 21 och 23 ska gälla i tillämpliga delar på de europeiska interventionsenheterna för återsändande.

Artikel 32

Återsändandeinterventioner

1. I situationer där medlemsstaterna belastas kraftigt av skyldigheten enligt direktiv 2008/115/EG att återsända tredjelandsmedborgare som olagligen uppehåller sig på unionens territorium ska byrån på begäran från en eller flera medlemsstater tillhandahålla lämpligt tekniskt och operativt stöd i form av en återsändandeintervention. Interventionen kan bestå i utplacering av europeiska interventionsenheter för återsändande i värdmedlemsstaten och organisation av återsändandeinsatser från värdmedlemsstaten. Medlemsstaterna ska regelbundet informera byrån om sina behov av tekniskt och operativt bistånd och byrån ska på denna grund upprätta en löpande handlingsplan för återsändandeinterventioner.
2. I situationer där medlemsstaterna utsätts för särskilt och oproportionerligt tryck i samband med skyldigheten enligt direktiv 2008/115/EG att återsända tredjelandsmedborgare som olagligen uppehåller sig på unionens territorium ska byrån på begäran från en eller flera medlemsstater tillhandahålla lämpligt tekniskt och operativt stöd i form av en brådskande återsändandeintervention. Byrån får på eget initiativ föreslå sådant tekniskt och operativt bistånd för medlemsstaterna. En brådskande återsändandeintervention kan bestå i snabb utplacering av europeiska interventionsenheter för återsändande i värdmedlemsstaten och organisation av återsändandeinsatser från värdmedlemsstaten.

3. Den verkställande direktören ska snarast utarbeta en operativ plan, i samförstånd med värdmedlemsstaten och de medlemsstater som är villiga att delta i återsändandeinterventioner.
4. Den operativa planen ska vara bindande för byrån, värdmedlemsstaten och de deltagande medlemsstaterna och ska omfatta alla frågor av vikt för återsändandeinterventionen, i synnerhet en beskrivning av situationen, mål, start och planerat slutförande av interventionen, dess geografiska omfattning och eventuella utvidgning till tredjeländer, sammansättningen på de europeiska interventionsenheterna för återsändande, logistik, ekonomiska bestämmelser, samarbetsformer med tredjeländ, EU:s andra organ och byråer, berörda internationella organisationer och icke-statliga organisationer. Den operativa planen får ändras eller anpassas endast efter godkännande från den verkställande direktören, värdmedlemsstaten och de deltagande medlemsstaterna. Byrån ska omedelbart skicka en kopia av den ändrade eller anpassade operativa planen till de berörda medlemsstaterna och styrelsen.
5. Den verkställande direktören ska fatta beslut om den operativa planen snarast möjligt och, i det fall som avses i punkt 2, inom fem arbetsdagar. Beslutet ska omedelbart skriftligen meddelas den berörda medlemsstaten och styrelsen.
6. Byrån ska finansiera eller samfinansiera återsändandeinsatser med anslag ur sin egen budget i enlighet med de finansiella bestämmelser som gäller för byrån.

KAPITEL III

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

AVSNITT 1

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 33

Skydd av och strategi för de grundläggande rättigheterna

1. Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån ska garantera skyddet av de grundläggande rättigheterna när den utför sitt uppdrag enligt förordningen i enlighet med tillämplig unionslagstiftning, däribland Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, relevant internationell rätt bland annat bland annat flyktingkonventionen och skyldigheter avseende tillgången till internationellt skydd, i synnerhet principen om *non-refoulement*. I detta syfte ska byrån utarbeta, vidareutveckla och genomföra sin strategi för grundläggande rättigheter.
2. De europeiska gräns- och kustbevakningsenheterna ska i sin verksamhet se till att ingen människa landsätts, tvingas att resa till, förs till eller på annat sätt överlämnas till myndigheterna i ett land i strid med principen om non-refoulement, eller från vilket personen riskerar att utvisas eller återsändas till ett annat land i strid med den principen.
3. De europeiska gräns- och kustbevakningsenheterna ska under arbetet ta hänsyn till de särskilda behoven hos barn, offer för människohandel, personer i behov av läkarvård,

personer i behov av internationellt skydd, personer i sjönöd och andra personer i särskilt utsatta situationer.

4. När byrån utför sina uppgifter ska den i förbindelserna med medlemsstaterna och samarbetet med tredjeländer beakta rapporterna från det rådgivande forumet och ombudet för grundläggande rättigheter.

Artikel 34

Uppförandekod

1. Byrån ska utarbeta och vidareutveckla en uppförandekod som ska vara tillämplig på alla gränskontrollinsatser som samordnas av byrån. Uppförandekoden ska fastställa förfaranden som syftar till att garantera rättsstatsprincipen och principen om respekt för grundläggande rättigheter, med särskilt fokus på ensamkommande barn och personer i utsatta situationer samt personer som söker internationellt skydd, och den ska gälla för alla personer som deltar i byråns verksamhet.
2. Byrån ska utveckla och regelbundet uppdatera en uppförandekod för återsändande av tredjelandsmedborgare som olagligen uppehåller sig på unionens territorium och koden ska tillämpas på alla återsändandeinsatser och återsändandeinterventioner som samordnas eller organiseras av byrån. Uppförandekoden ska beskriva gemensamma standardmetoder för att underlätta organisationen av återsändandeinsatser och återsändandeinterventioner, så att dessa genomförs humant och med full respekt för de grundläggande rättigheterna, i synnerhet principen om den mänskliga värdigheten, förbudet mot tortyr och omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning, rätten till frihet och säkerhet och rätten till skydd av personuppgifter och icke-diskrimineringsprincipen.
3. Uppförandekoden ska särskilt inriktas på medlemsstaternas skyldighet att sörja för ett effektivt övervakningssystem för återsändande i enlighet med artikel 8.6 i direktiv 2008/115/EG⁴⁴ och åt strategin för grundläggande rättigheter.
4. Byrån ska utveckla och regelbundet uppdatera sina uppförandekoder i samarbete med det rådgivande forumet.

Artikel 35

Utbildning

1. Byrån ska i samarbete med lämpliga utbildningsorgan i medlemsstaterna ta fram särskilda utbildningsverktyg och ge gränsbevakningstjänstemän och annan berörd personal som ingår i de europeiska gräns- och kustbevakningsenheterna avancerad utbildning som är relevant för deras uppgifter och befogenheter. Experter från byråns personal ska genomföra regelbundna övningar med gränsbevakningstjänstemännen enligt planen för avancerad utbildning och övningar i byråns årliga arbetsprogram.
2. Byrån ska ta nödvändiga initiativ för att se till att alla gränsbevakningstjänstemän och övrig berörd personal från de medlemsstater som deltar i de europeiska gräns- och kustbevakningsenheterna samt byråns personal, innan de deltar i den operativa verksamhet som byrån organiserar, har fått utbildning om relevant unionsrätt och

⁴⁴ EUT L 348, 21.12.2008, s. 98.

internationell rätt, däribland grundläggande rättigheter, tillgång till internationellt skydd samt sök- och räddningsinsatser.

3. Byrån ska vidta nödvändiga åtgärder för att utbilda personal som deltar i återsändande och som ska ingå i de reserver som avses i artiklarna 28, 29 och 30. Byrån ska se till att personal som deltar i återsändandeinsatser och byråns personal, innan de deltar i den operativa verksamhet som byrån organiserar, får utbildning om relevant unionsrätt och internationell rätt, däribland grundläggande rättigheter och internationellt skydd.
4. Byrån ska utarbeta och vidareutveckla en gemensam grundplan för utbildning av gränsbevakningstjänstemän och tillhandahålla utbildning på europeisk nivå för utbildare av medlemsstaternas nationella gränsbevakningstjänstemän, även i fråga om grundläggande rättigheter, rätten till internationellt skydd och relevant sjörätt. Byrån ska upprätta den gemensamma grundplanen efter samråd med det rådgivande forumet. Medlemsstaterna ska införliva den gemensamma grundplanen med sin utbildning av nationella gränsbevakningstjänstemän och personal som arbetar med återsändande.
5. Byrån ska även erbjuda tjänstemän vid medlemsstaternas behöriga myndigheter kompletterande utbildning och seminarier i ämnen som rör kontroll av de yttre gränserna samt återsändande av tredjelandsmedborgare.
6. Byrån kan arrangera utbildningsverksamhet i samarbete med medlemsstater på deras territorium.
7. Byrån ska inrätta ett utbytesprogram som gör det möjligt för gränsbevakningstjänstemän som deltar i europeiska gräns- och kustbevakningsenheter och personal i europeiska interventionsenheter för återsändande att skaffa sig kunskaper eller specifik sakkunskap från erfarenheter och god praxis i andra länder genom att arbeta med gränsbevakningstjänstemän och personal som arbetar med återsändande i en annan medlemsstat är sin egen.

Artikel 36

Forskning och innovation

1. Byrån ska proaktivt följa och bidra till forskningen och innovation som är av betydelse för kontrollen av de yttre gränserna, däribland användning av avancerad övervakningsteknik såsom fjärrstyrda luftfartygssystem, eller som är av betydelse för återsändande. Byrån ska sprida resultaten av forskningen till kommissionen och medlemsstaterna. Dessa resultat får användas på lämpligt sätt vid gemensamma insatser, pilotprojekt, snabba gränsinsatser, återsändandeinsatser eller återsändandeinterventioner.
2. Byrån ska bistå medlemsstaterna och kommissionen med att kartlägga viktiga forskningsområden. Byrån ska bistå kommissionen med kartläggning och genomförande av unionens relevanta ramprogram för forskning och innovation.
3. I samband med ramprogrammet för forskning och innovation, i synnerhet det särskilda programmet för genomförande av Horisont 2020, genomföra de delar av ramprogrammet som avser gränssäkerhet. I detta syfte ska byrån utföra följande uppgifter:

- a) Förvalta vissa delar av programgenomförandet och vissa faser under löptiden för särskilda projekt på grundval av de relevanta arbetsprogram som antagits av kommissionen, om kommissionen har delegerat detta till byrån i det handling genom vilket delegeringen beslutas.
 - b) Anta budgethandling för inkomster och utgifter och utföra alla åtgärder som krävs för att förvalta programmet, om kommissionen har delegerat detta till byrån i det handling genom vilket delegeringen beslutas.
 - c) Ge stöd vid programgenomförandet om kommissionen har delegerat detta till byrån i det handling genom vilket delegeringen beslutas.
4. Byrån får planera och genomföra pilotprojekt som rör frågor som omfattas av denna förordning.

Artikel 37

Förvärv av teknisk utrustning

- 1. Byrån får förvärva, själv eller i samägande med en medlemsstat, eller hyra teknisk utrustning och använda den för gemensamma insatser, pilotprojekt, snabba gränsinsatser, återsändandeinsatser, återsändandeinterventioner eller tekniskt bistånd i enlighet med de finansiella bestämmelser som är tillämpliga på byrån.
- 2. Byrån får förvärva teknisk utrustning, till exempel fingeravtrycksutrustning, på beslut av den verkställande direktören i samråd med styrelsen. Förvärv eller hyra av utrustning som medför väsentliga kostnader för byrån ska föregås av en uttömmande behovsanalys och analys av kostnadseffektiviteten. För sådana utgifter ska medel avsättas i byråns budget som styrelsen antar.
- 3. Om byrån förvärvar eller hyr större teknisk utrustning som till exempel havs- och kustpatrullfartyg, helikoptrar och andra luftfartyg, eller fordon ska följande villkor gälla:
 - a) Vid förvärv och samägande ska byrån ingå en överenskommelse med någon medlemsstat om att utrustningen ska registreras i den medlemsstaten i enlighet med gällande lagstiftning i medlemsstaten i fråga.
 - b) Vid hyra ska utrustningen vara registrerad i en av medlemsstaterna.
- 4. Registreringsmedlemsstaten och byrån ska komma överens om formerna för att säkerställa perioder då byrån har full tillgång till de samägda tillgångarna och om villkoren för utrustningens användning, på basis av en avtalsmall som byrån utarbetat. Tekniska utrustning som ägs endast av byrån ska ställas till förfogande för byrån på dennes begäran, och får inte åberopa sådana exceptionella situationer som avses i punkt 38.4.
- 5. Registreringsmedlemsstaten eller den som tillhandahåller teknisk utrustning ska även bistå med expertis och teknisk personal så att utrustningen kan användas på ett lagligt och säkert sätt.

Artikel 38

Reserv för teknisk utrustning

1. Byrån ska upprätta och föra centraliserade register över vilken utrustning för kontroll av de yttre gränserna eller återsändande som finns i en reserv för teknisk utrustning och som ägs antingen av medlemsstaterna eller av byrån, respektive utrustning som samägs av medlemsstaterna och byrån.
2. Den verkställande direktören ska föreslå den lägsta mängden teknisk utrustning med utgångspunkt i byråns behov, särskilt för att kunna genomföra gemensamma insatser och snabba gränsinsatser i enlighet med sitt årliga arbetsprogram.

Om den lägsta mängden teknisk utrustning visar sig vara otillräcklig för att genomföra den överenskomna operativa planen för gemensamma insatser eller snabba gränsinsatser, ska byrån revidera denna mängd på basis av motiverade behov och en överenskommelse med medlemsstaterna.
3. Reserven för teknisk utrustning ska innehålla en lägsta fastställd mängd teknisk utrustning som behövs för byrån, indelad per typ av teknisk utrustning. Den utrustning som finns i reserven för teknisk utrustning ska användas vid gemensamma insatser, pilotprojekt, snabba gränsinsatser, återsändandeinsatser eller återsändandeinterventioner.
4. Medlemsstaterna ska bidra till reserven för teknisk utrustning. Medlemsstaternas bidrag till reserven och utplaceringen av teknisk utrustning för vissa insatser ska planeras på grundval av årliga bilaterala förhandlingar och avtal mellan byrån och medlemsstaterna. I enlighet med dessa avtal och i den mån den tekniska utrustningen ingår i den lägsta fastställda mängden teknisk utrustning för ett visst år, ska medlemsstaterna på byråns begäran ställa den till förfogande för utplacering, såvida de inte befinner sig i en exceptionell situation som i hög grad påverkar fullgörandet av nationella uppgifter. En sådan begäran ska göras minst 30 dagar före den planerade utplaceringen. Medlemsstaternas bidrag till reserven för teknisk utrustning ska ses över årligen.
5. På förslag av den verkställande direktören ska styrelsen årligen fatta beslut om reglerna beträffande teknisk utrustning, inbegripet den lägsta sammanlagda mängd teknisk utrustning som krävs per typ, villkoren för utplacering och ersättning av kostnader. Av budgetskäl bör styrelsen fatta detta beslut inom 30 dagar från den dag då det årliga arbetsprogrammet antagits.
6. Den verkställande direktören ska vid varje sammanträde rapportera till styrelsen om sammansättningen och utplaceringen av utrustning som ingår i reserven för teknisk utrustning. Om den lägsta mängden teknisk utrustning inte nås ska den verkställande direktören utan dröjsmål underrätta styrelsen. Styrelsen ska snarast fatta beslut om prioriteringsordningen för utplacering av utrustningen och vidta lämpliga åtgärder för att råda bot på bristerna. Styrelsen ska underrätta kommissionen om bristerna och de åtgärder som vidtagits. Kommissionen ska därefter underrätta Europaparlamentet och rådet om detta och om sin egen bedömning av situationen.
7. Byrån ska varje år underrätta Europaparlamentet om mängden teknisk utrustning som varje medlemsstat har avsatt till reserven för teknisk utrustning i enlighet med denna artikel.
8. Medlemsstaterna ska i reserven för teknisk utrustning registrera alla transportmedel och operativ utrustning som förvärvats med hjälp av särskilda åtgärder via Fonden för inre säkerhet i enlighet med artikel 7.1 i Europaparlamentets och rådets

förordning (EU) nr 515/2014⁴⁵ eller annan särskild EU-finansiering som ställs till medlemsstaternas förfogande för att öka byråns operativa kapacitet. Den tekniska utrustningen ska ingå i den lägsta fastställda mängden teknisk utrustning för ett visst år.

Medlemsstaterna ska ställa den tekniska utrustningen till förfogande för utplacering på byråns begäran, och får inte åberopa sådana exceptionella situationer som avses i punkt 4.

9. Byrån ska se till att registret över reserven av teknisk utrustning innehåller uppgifter om följande:
 - a) Klassificering av utrustningen och vilken typ av insats den används för.
 - b) Klassificering per ägare (medlemsstat, byrån, övriga).
 - c) Sammanlagd mängd utrustning som krävs.
 - d) Eventuella krav på personal för att handha utrustningen.
 - e) Andra upplysningar såsom registernummer, transport- och underhålls krav, tillämpliga nationella exportbestämmelser, tekniska anvisningar eller övrig information som krävs för att hantera utrustningen korrekt.
10. Byrån ska 100 procent finansiera utplaceringen av den tekniska utrustning som ingår i den lägsta fastställda mängd teknisk utrustning som ska tillhandahållas av medlemsstaterna för ett visst år. Utplacering av teknisk utrustning som inte ingår i den lägsta fastställda mängden teknisk utrustning ska samfinansieras av byrån med högst 75 % av de bidragsberättigande utgifterna, med beaktande av de särskilda omständigheterna i den medlemsstat som placerar ut sådan teknisk utrustning.

Artikel 39

Uppgifter och befogenheter för deltagare i enheterna

1. Deltagare i enheterna ska ha kapacitet att utföra alla uppgifter och utöva alla befogenheter för gränskontroller och återsändande samt uppgifter som är nödvändiga för att uppnå syftet med förordning (EG) nr 562/2006 respektive direktiv 2008/115/EG.
2. Deltagare i enheterna ska, när de utför sina uppgifter och utövar sina befogenheter, följa unionsrätten och internationell rätt och ska iaktta de grundläggande rättigheterna samt värdmedlemsstatens nationella lagstiftning.
3. Deltagare i enheterna får endast utföra uppgifter och utöva sina befogenheter på anvisning från och i regel endast i närvaro av värdmedlemsstatens gränsbevakningstjänstemän eller personal som arbetar med återsändande, om inte värdmedlemsstaten lämnat dem tillstånd att agera för dess räkning.
4. Deltagare i enheterna ska bära sina egna uniformer när de utför sina uppgifter och utövar sina befogenheter. De ska bära en blå armbindel med unionens och byråns insignier på uniformen för att de ska kunna identifieras som deltagare i gemensamma insatser, pilotprojekt, snabba gränsinsatser, återsändandeinsatser eller

⁴⁵ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 515/2014 av den 16 april 2014 om inrättande, som en del av fonden för inre säkerhet, av ett instrument för ekonomiskt stöd för yttre gränser och visering och om upphävande av beslut nr 574/2007/EG (EUT L 150, 20.5.2014, s. 143).

återsändandeinterventioner För att deltagare i enheterna ska kunna identifiera sig för värdmedlemsstatens nationella myndigheter ska de alltid ha ett ackrediteringshandling med sig, som de ska visa upp på begäran.

5. Deltagare i enheterna får, när de utför sina uppgifter, bära sådana tjänstevapen, sådan ammunition och sådan utrustning som är tillåten enligt hemmedlemsstatens nationella lagstiftning. Värdmedlemsstaten får dock förbjuda bärandet av vissa typer av tjänstevapen, ammunition eller utrustning, under förutsättning att samma regler gäller enligt medlemsstatens lagstiftning för dess egna gränsbevakningstjänstemän eller personal som arbetar med återsändande. Värdmedlemsstaten ska, innan deltagarna i enheterna utplaceras, underrätta byrån om vilka tjänstevapen och vilken ammunition och utrustning som är tillåten och villkoren för deras användning. Byrån ska göra denna information tillgänglig för medlemsstaterna.
6. Deltagare i enheterna ska när de utför sina uppgifter och utövar sina befogenheter ha rätt att använda våld, inklusive tjänstevapen, ammunition och övrig utrustning om hemmedlemsstaten och värdmedlemsstaten går med på detta, i närvaro av värdmedlemsstatens gränsbevakningstjänstemän och i enlighet med värdmedlemsstatens nationella lagstiftning. Värdmedlemsstaten får med hemmedlemsstatens samtycke ge deltagare i enheterna rätt att använda våld när värdmedlemsstatens gränsbevakningstjänstemän inte är på plats.
7. Tjänstevapen, ammunition och övrig utrustning får användas i nödvärn och när det är befogat för att skydda deltagare i enheten eller andra personer i enlighet med värdmedlemsstatens nationella lagstiftning.
8. Vid tillämpning av denna förordning ska värdmedlemsstaten tillåta deltagare i enheterna att göra sökningar i de nationella och europeiska databaser som är nödvändiga gränskontroller, gränsbevakning och återsändande. Deltagare i enheterna ska endast söka uppgifter som krävs för utförandet av sina uppgifter och utövandet av sina befogenheter. Medlemsstaterna ska före utplaceringen av deltagarna i enheterna underrätta byrån om vilka nationella och europeiska databaser som får användas. Byrån ska göra denna information tillgänglig för alla medlemsstater som deltar i utplaceringen.

Sådana sökningar ska utföras i enlighet med unionslagstiftningen och värdmedlemsstatens nationella lagstiftning om uppgiftsskydd.
9. Beslut om nekad inresa enligt artikel 13 i förordning (EG) nr 562/2006 får endast fattas av värdmedlemsstatens gränsbevakningstjänstemän eller deltagare i enheterna om värdmedlemsstaten lämnat dem tillstånd att agera för dess räkning.

Artikel 40

Ackrediteringshandling

1. Byrån ska i samarbete med värdmedlemsstaten utfärda ett handling på värdmedlemsstatens officiella språk och ett annat officiellt språk vid unionens institutioner till deltagare i enheterna så att de kan identifieras och som bevis på innehavarens rätt att utföra de uppgifter och utöva de befogenheter som avses i artikel 39. Handlingen ska innehålla följande uppgifter om medlemmen i enheten:
 - a) Namn och nationalitet.
 - b) Ställning eller befattning.

- c) Ett nytaget digitalt fotografi. och
 - d) De tillåtna uppgifter som ska utföras.
2. Handlingen ska återlämnas till byrån vid slutet av den gemensamma insatsen, pilotprojektet, snabba gränsinsatser, återsändandeinsatser eller återsändandeinterventioner.

Artikel 41

Skadeståndsansvar

1. När deltagare i enheterna tjänstgör i en värdmedlemsstat ska den värdmedlemsstaten i enlighet med sin nationella lagstiftning ansvara för sådan skada som orsakas av dem under tjänsteutövningen.
2. Om sådan skada orsakats av grov vårdslöshet eller avsiktlig försummelse får värdmedlemsstaten begära att hemmedlemsstaten ersätter värdmedlemsstaten för belopp som den har betalat ut för att gottgöra offren eller de personer som på offrens vägnar har rätt till ersättning.
3. Utan att det hindrar tillämpningen av medlemsstatens rättigheter gentemot tredje man ska ingen medlemsstat begära gottgörelse från värdmedlemsstaten eller någon annan medlemsstat för åsamkad skada, om inte skadan orsakats av grov vårdslöshet eller avsiktlig försummelse.
4. Varje tvist mellan medlemsstater som rör tillämpningen av punkterna 2 och 3 och som inte kan regleras genom förhandlingar mellan dem ska hänskjutas till Europeiska unionens domstol i enlighet med artikel 273 i EUF-fördraget.
5. Utan att det hindrar tillämpningen av byråns rättigheter gentemot tredje man ska byrån ersätta kostnader för skador på byråns utrustning som uppkommit under utplaceringen, utom om skadan orsakats av grov vårdslöshet eller avsiktlig försummelse.

Artikel 42

Straffrättsligt ansvar

Under utplaceringen av enheterna ska deltagare i enheterna behandlas på samma sätt som värdmedlemsstatens tjänstemän med avseende på straffbara gärningar som eventuellt begås mot dem eller av dem.

AVSNITT 2

INFORMATIONsutBYTE OCH UPPGIFTSSKYDD

Artikel 43

System för informationsutbyte

1. Byrån får vidta de åtgärder som krävs för att underlätta utbyte av information som är relevant för dess arbetsuppgifter med kommissionen och vid behov med berörda unionsorgan. Byrån ska utveckla och driva ett informationssystem som möjliggör

utbyte av säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter med dessa aktörer, inklusive personuppgifter som avses i artiklarna 44, 46, 47 och 48 i enlighet med rådets beslut 2001/264/EG⁴⁶ och kommissionens beslut (EU, Euratom) 2015/444.⁴⁷

2. Byrån får vidta de åtgärder som krävs för att underlätta utbyte med Förenade kungariket och Irland av information som är relevant för dess arbetsuppgifter, om informationen gäller verksamhet som dessa länder deltar i enligt artiklarna 50 och 61.4.

Artikel 44

Uppgiftsskydd

1. Byrån ska tillämpa förordning (EG) nr 45/2001 när den behandlar personuppgifter.
2. Styrelsen ska fastställa bestämmelser för byråns tillämpning av förordning (EG) nr 45/2001, även bestämmelser som rör byråns uppgiftsskyddsombud. Bestämmelserna ska fastställas efter samråd med Europeiska datatillsynsmannen.
3. Utan att det hindrar tillämpningen av artiklarna 46, 47 och 48 får byrån behandla personuppgifter för administrativa syften.
4. Utan att det hindrar tillämpningen av artikel 47 ska det vara förbjudet för medlemsstaterna att till myndigheter i tredjeland eller till tredje man vidarebefordra personuppgifter som behandlats av byrån inom ramen för denna förordning.

Artikel 45

Syfte med behandling av personuppgifter

1. Byrån får endast behandla personuppgifter i följande syften:
 - a) Utföra sina uppgifter att organisera och samordna gemensamma insatser, pilotprojekt, snabba gränsinsatser och inom ramen för stödgrupper för migrationshantering i enlighet med artikel 46.
 - b) Utföra sina uppgifter att organisera och samordna återsändandeinsatser och återsändandeinterventioner i enlighet med artikel 47.
 - c) Underlätta informationsutbyte med medlemsstaterna, Europeiska stödkontoret för asylfrågor, Europol eller Eurojust i enlighet med artikel 46.
 - d) Byråns riskanalys i enlighet med artikel 10.
 - e) Identifiera och spåra fartyg via Eurosur i enlighet med artikel 48.
2. All behandling av personuppgifter ska ske med hänsyn till proportionalitetsprincipen och vara strikt begränsad till sådana personuppgifter som krävs för de syften som anges i punkt 1.
3. Den medlemsstat eller EU:s organ eller byråer som lämnar personuppgifter till byrån ska fastställa i vilket syfte eller vilka syften uppgifterna får behandlas i enlighet med

⁴⁶ Rådets beslut 2001/264/EG av den 19 mars 2001 om antagande av rådets säkerhetsbestämmelser (EGT L 101, 11.4.2001, s. 1).

⁴⁷ Kommissionens beslut (EU, Euratom) 2015/444 av den 13 mars 2015 om säkerhetsbestämmelser för skydd av säkerhetsskyddsklassificerade EU-uppgifter (EUT L 72, 17.3.2015, s. 53).

punkt 1. Om detta inte gjorts ska byrån i samråd med den person som lämnat ut personuppgifterna behandla dessa för att avgöra om de är nödvändiga för det syfte eller de syften som anges i punkt 1 och som tillåter vidarebehandling. Byrån får bara behandla uppgifter i annat syfte än det som avses i punkt 1 om uppgiftslämnaren lämnat samtycke därtill.

4. I samband med överföringen av personuppgifter kan medlemsstaterna och unionens övriga byråer ange eventuella allmänna eller specifika begränsningar för åtkomst och användning, också för överföring, utplåning eller förstöring. I de fall där behovet av sådana begränsningar visar sig efter överföringen av uppgifterna, ska byrån underrättas om detta. Byrån har att efterleva dessa begränsningar.

Artikel 46

Behandling av personuppgifter som samlats in under gemensamma insatser, pilotprojekt och snabba gränsinsatser eller av stödgrupper för migrationshantering

1. Byråns användning ska begränsas till följande med avseende på personuppgifter som samlats in och överlämnats till den av medlemsstaterna eller av den egna personalen i samband med gemensamma insatser pilotprojekt och snabba gränsinsatser eller av stödgrupper för migrationshantering:
 - a) Personuppgifter om personer som av medlemsstaternas behöriga myndigheter på goda grunder misstänks för att vara inblandade i gränsöverskridande brottslig verksamhet, däribland underlättande av irreguljär invandring, människohandel eller terrorism.
 - b) Personuppgifter om personer som olagligen passerat de yttre gränserna och som samlats in av de europeiska gräns- och kustbevakningsenheterna, även när de agerar inom ramen för stödgrupper för migrationshantering.
 - c) Nummer på fordonsregistreringsskyltar, telefonnummer eller identifieringsnummer för fartyg som krävs för att utreda och analysera rutter och metoder som används för irreguljär invandring och gränsöverskridande brottslighet.
2. Byrån får vidarebehandla personuppgifter enligt punkt 1 endast i följande fall:
 - a) När överföring krävs till Europeiska stödkontoret för asylfrågor, Europol eller Eurojust för användning inom ramen för deras respektive uppdrag och i enlighet med artikel 51.
 - b) När överföring krävs till sådana myndigheter i de berörda medlemsstaterna som är ansvariga för gränskontroll, migration, asyl eller brottsbekämpning.
 - c) När det är nödvändigt för att utarbeta riskanalyser.
3. Personuppgifterna ska raderas så snart de har överlämnats till Europeiska stödkontoret för asylfrågor, Europol eller Eurojust eller till medlemsstaternas behöriga myndigheter, alternativt har använts för utarbetande av riskanalyser. Uppgifterna får under inga omständigheter lagras i mer än tre månader efter den dag då de samlades in. I de färdiga riskanalyserna ska uppgifterna vara anonymiserade.

Artikel 47

Behandling av personuppgifter i samband med återsändandeinsatser och återsändandeinterventioner

1. När byrån utför sina uppgifter att anordna och samordna återsändandeinsatser och återsändandeinterventioner får den behandla personuppgifter för de personer som ska återsändas.
2. Behandlingen av personuppgifter ska vara strikt begränsad till sådana personuppgifter som krävs för syftena med återsändandeinsatser eller återsändandeinterventioner.
3. Personuppgifterna ska raderas så snart som syftet för vilka de samlades in har uppnåtts, och senast 30 dagar efter det att återsändandeinsatser eller återsändandeinterventioner avslutats.
4. Om personuppgifter om de personer som ska återsändas inte överlämnas till transportören av en medlemsstat, får byrån översända uppgifterna.

Artikel 48

Behandling av personuppgifter inom ramen för Eurosur

Byrån får behandla personuppgifter i enlighet med artikel 13.2 i förordning (EU) nr 1052/2013.

Artikel 49

Säkerhetsbestämmelser om säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter och känsliga uppgifter som inte är säkerhetsskyddsklassificerade

1. Byrån ska tillämpa kommissionens säkerhetsbestämmelser enligt kommissionens beslut (EU, Euratom) 2015/444.⁴⁸ Det omfattar bland annat bestämmelser om utbyte, behandling och lagring av säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter.
2. Byrån ska tillämpa de säkerhetsprinciper för behandling av känsliga uppgifter som inte är säkerhetsskyddsklassificerade enligt vad som anges i det beslut som avses i punkt 1 i denna artikel och såsom det genomförts av kommissionen. Styrelsen ska fastställa bestämmelser för tillämpningen av dessa säkerhetsprinciper.

AVSNITT 3

SAMARBETE MED BYRÅN

Artikel 50

Samarbete med Irland och Förenade kungariket

1. Byrån ska underlätta medlemsstaternas operativa samarbete med Irland och Förenade kungariket om särskilda åtgärder.
2. Byråns stöd enligt artikel 7.1 j, k och l ska inbegripa organisation av medlemsstaternas återsändandeinsatser där även Irland, Förenade kungariket eller båda länderna deltar.

⁴⁸ Kommissionens beslut (EU, Euratom) 2015/444 av den 13 mars 2015 om säkerhetsbestämmelser för skydd av säkerhetsskyddsklassificerade EU-uppgifter (EUT L 72, 17.3.2015, s. 53).

3. Denna förordnings tillämpning på Gibraltars gränser ska tillfälligt upphävas fram till den dag då en överenskommelse nås om tillämpningsområdet för de åtgärder som rör personers passage av de yttre gränserna.

Artikel 51

Samarbete med unionens institutioner, organ och byråer samt internationella organisationer

1. Byrån ska samarbeta med kommissionen, EU:s övriga institutioner, Europeiska utrikestjänsten, Europol, Europeiska stödkontoret för asylfrågor, Europeiska unionens byrå för grundläggande rättigheter, Eurojust, Europeiska unionens satellitcentrum, Europeiska sjösäkerhetsbyrån och Europeiska fiskerikontrollbyrån samt EU:s övriga organ och byråer i frågor som omfattas av denna förordning, och i synnerhet i syfte att förebygga och bekämpa irreguljär invandring och gränsöverskridande brottslighet, däribland underlättande av irreguljär invandring, människohandel eller terrorism.

I detta syfte får byrån samarbeta med internationella organisationer som är behöriga i frågor som omfattas av denna förordning.
2. Samarbetet ska äga rum inom ramen för samarbetsavtal som ingåtts med dessa organ. Dessa avtal ska ha förhandsgodkänts av kommissionen. Byrån ska underrätta Europaparlamentet om alla sådana arrangemang.
3. Byrån ska samarbeta med kommissionen med avseende på sådana åtgärder som vidtas inom ramen för tullunionen när åtgärderna, däribland riskhantering på tullområdet, trots att de inte faller inom denna förordnings tillämpningsområde kan vara nödvändiga för att stödja dess tillämpning.
4. EU:s institution, organ och byråer samt internationella organisationer som avses i punkt 1 ska använda uppgifter som erhållits från byrån endast inom ramen för sin behörighet och på ett sätt som är förenligt med skyddet av de grundläggande rättigheterna, däribland kraven på uppgiftsskydd. För att det ska vara möjligt att till andra av unionens organ eller byråer vidarebefordra de personuppgifter som behandlats av byrån eller på annat sätt tillkännage dem, krävs särskilda arrangemang för utbytet av personuppgifter och ett förhandsgodkännande av Europeiska datatillsynsmannen. Beträffande hanteringen av säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter ska samarbetsavtalen innehålla bestämmelser om EU:s berörda institutioner, organ och byråer eller internationella organisationer ska uppfylla säkerhetsbestämmelser och standarder som är likvärdiga med de som tillämpas av byrån.
5. Byrån får även, med berörda medlemsstaters samtycke, bjuda in observatörer från övriga unionsorgan och byråer eller internationella organisationer att delta i den verksamhet som avses i artiklarna 3, 4 och 5, i den utsträckning observatörernas närvaro överensstämmer med målen för verksamheten, kan bidra till att förbättra samarbetet och utbytet av bästa praxis och inte påverkar den övergripande säkerheten för verksamheten. Observatörernas deltagande i riskanalys och utbildning får endast äga rum med de berörda medlemsstaternas samtycke. Vid gemensamma insatser och pilotprojekt krävs värdmedlemsstatens samtycke för att observatörerna ska få delta. Närmare bestämmelser om observatörernas deltagande ska fastställas i den operativa planen. Observatörerna ska erhålla lämplig utbildning via byrån innan de deltar.

Artikel 52

Europeiskt samarbete om kustbevakningsuppgifter

1. Byrån ska i samarbete med Europeiska fiskerikontrollbyrån och Europeiska sjösäkerhetsbyrån stödja nationella myndigheter som utför kustbevakningstjänster på nationell nivå och unionsnivå samt, i förekommande fall, på internationell nivå genom:
 - a) delning av information som genererats genom sammanslagning och analys av data från fartygsrapporteringssystem och andra informationssystem som drivs av eller är tillgängliga via byråerna, i enlighet med deras respektive rättsliga grunder och utan att det påverkar medlemsstaternas äganderätt till data,
 - b) tillhandahållande av övervaknings- och kommunikationstjänster baserade på spjutspetsteknik, inbegripet rymdbaserad och markbaserad infrastruktur och sensorer som monteras på alla typer av plattformar, som till exempel fjärrstyrda luftfartygssystem,
 - c) kapacitetsuppbyggnad genom utarbetande av riktlinjer, rekommendationer och bästa praxis samt genom stöd till utbildning och utbyte av personal i syfte att förbättra informationsutbytet och samarbetet om kustbevakningstjänster,
 - d) kapacitetsdelning, inbegripet planering och genomförande av multifunktionella insatser och gemensamt utnyttjande av tillgångar och andra resurser över sektors- och nationsgränser.
2. Formerna för Europeiska gräns- och kustbevakningsbyråns samarbete om kustbevakningstjänster med Europeiska fiskerikontrollbyrån och Europeiska sjösäkerhetsbyrån ska fastställas i ett samarbetsavtal, i enlighet med de finansiella regler som är tillämpliga för byråerna.
3. Kommissionen får, i form av en rekommendation, anta en handbok om europeiskt samarbete om kustbevakningstjänster, innehållande riktlinjer, rekommendationer och bästa praxis för informationsutbyte och samarbete på nationell nivå, unionsnivå och internationell nivå.

Artikel 53

Samarbete med tredjeländer

1. I frågor som omfattas av byråns verksamhet, och i den omfattning som krävs för fullgörandet av dess uppgifter, ska byrån underlätta det operativa samarbetet mellan medlemsstater och tredjeländer inom ramen för unionens politik för yttre förbindelser, även med avseende på de mänskliga rättigheterna. Byrån och medlemsstaterna ska iaktta normer och standarder som minst motsvarar dem som fastställs i unionslagstiftningen även när samarbetet med tredjeländer äger rum på dessa länders territorier. Samarbetet med tredjeländer ska göra det möjligt att främja europeiska normer för gränsförvaltning och återsändande.
2. Byrån får med stöd från och i samförstånd med unionens delegationer samarbeta med de myndigheter i tredjeländer som är behöriga i frågor som omfattas av denna förordning inom ramen för vad som avtalats med dessa myndigheter i enlighet med unionens lagstiftning och politik. Arbetsformerna ska gälla förvaltningen av det operativa samarbetet. Dessa avtal ska ha förhandsgodkänts av kommissionen.

3. Under omständigheter som kräver ökat tekniskt och kooperativ bistånd får byrån samordna det operativa samarbetet mellan medlemsstaterna och tredjeland om förvaltningen av de yttre gränserna och får genomföra sådana gemensamma insatser vid de yttre gränserna som omfattar en eller flera medlemsstater och ett tredjeland med gräns mot minst en av dessa medlemsstater, förutsatt att detta tredjeland lämnat sitt samtycke; detta gäller även på det tredjelandets territorium. Kommissionen ska underrättas om sådan verksamhet.
4. Byrån ska samarbeta med behöriga myndigheter i tredjeland i fråga om återsändande, även i fråga om erhållande av resehandlingar.
5. Byrån får även, med berörda medlemsstaters samtycke, bjuda in observatörer från tredjeländer att delta i den verksamhet som avses i artiklarna 27, 32 och 35, i den utsträckning deras närvaro överensstämmer med målen för denna verksamhet, kan bidra till att förbättra samarbetet och utbytet av bästa praxis och inte påverkar den övergripande säkerheten för verksamheten. Observatörernas deltagande får endast äga rum med de berörda medlemsstaternas samtycke, när det gäller den verksamhet som avses i artiklarna 13 och 35, och endast med värdmedlemsstatens samtycke, när det gäller den verksamhet som avses i artikel 32. Närmare bestämmelser om observatörernas deltagande ska fastställas i den operativa planen. Observatörerna ska erhålla lämplig utbildning via byrån innan de deltar.
6. Byrån ska delta i genomförandet av internationella avtal som ingåtts av unionen med tredjeland inom ramen för Europeiska unionens utrikespolitik i de frågor som omfattas av denna förordning.
7. Byrån kan få unionsfinansiering i enlighet med gällande bestämmelser för de instrument som inrättats till stöd för unionens politik för yttre förbindelser. Byrån får inleda och finansiera projekt för tekniskt bistånd i tredjeland i frågor som omfattas av denna förordning.
8. När bilaterala avtal ingås med tredjeländer får medlemsstaterna, i samförstånd med byrån, ta med bestämmelser om byråns roll och befogenheter i enlighet med den föreliggande förordningen, i synnerhet om hur deltagare i europeiska gräns- och kustbevakningsenheters som utplaceras av byrån ska utöva sina befogenheter i samband med gemensamma insatser, pilotprojekt, snabba gränsinsatser, återsändandeinsatser eller återsändandeinterventioner. Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om en sådan utnämning.
9. Byrån ska underrätta Europaparlamentet om den verksamhet som avses i punkterna 2 och 3.

Artikel 54

Sambandsmän i tredjeland

1. Byrån har rätt att utplacera experter ur sin egen personal som sambandsmän, vilka bör åtnjuta högsta möjliga skydd när de utför sina uppgifter, i tredjeland. De ska ingå i unionens och medlemsstaternas lokala eller regionala nätverk av sambandsmän för invandring och säkerhetsexperter, däribland det nätverk som inrättades genom rådets förordning (EG) nr 377/2004.⁴⁹

⁴⁹ Rådets förordning (EG) nr 377/2004 av den 19 februari 2004 om inrättande av ett nätverk av sambandsmän för invandring (EUT L 64, 2.3.2004, s. 1).

2. Inom ramen för unionens politik för yttre förbindelser, bör utplacering av sambandsmän i första hand ske i sådana tredjeländer som enligt riskanalyserna kan utgöra ursprungsländer eller transiteringsländer för irreguljär invandring. Byrån får även i utbyte ta emot sambandsmän från dessa tredjeländer. Styrelsen ska på förslag från den verkställande direktören årligen besluta om prioriteringarna. Utplacering av sambandsmän ska godkännas av styrelsen.
3. Byråns sambandsmän ska i enlighet med unionsrätten och med full respekt för de grundläggande rättigheterna upprätta och underhålla kontakter med behöriga myndigheter i det tredjeland där de är placerade för att bidra till att förebygga och bekämpa irreguljär invandring och främja återsändande av tredjelandsmedborgare som olagligen uppehåller sig på unionens territorium. Sambandsmännen ska nära samordna sig med unionens delegationer.
4. Beslutet om utplacering av sambandsmän i tredjeland kräver ett förhandsyttrande från kommissionen och Europaparlamentet ska så snart som möjligt ges fullständig information om denna verksamhet.

AVSNITT 4

BYRÅNS RAM OCH ORGANISATION

Artikel 55

Rättslig ställning och säte

1. Byrån ska vara ett unionsorgan. Byrån ska vara en juridisk person.
2. Byrån ska i varje medlemsstat ha den mest vittgående rättskapacitet som tillerkänns juridiska personer enligt den nationella lagstiftningen. Byrån ska särskilt kunna förvärva och avyttra fast och lös egendom samt föra talan inför domstolar.
3. Byrån ska vara oberoende i operativa och tekniska frågor.
4. Byrån ska företrädas av den verkställande direktören.
5. Byråns säte ska vara Warszawa, Polen, under förutsättning att artikel 56 genomförs.

Artikel 56

Överenskommelse om säte

1. De nödvändiga arrangemangen beträffande byråns lokaler i den medlemsstat där den har sitt säte och de resurser som ska tillhandahållas av den medlemsstaten samt de särskilda regler som är tillämpliga på den verkställande direktören, vice verkställande direktören, ledamöterna i styrelsen, byråns personal och deras familjemedlemmar i den medlemsstaten ska fastställas i en överenskommelse om sätet mellan byrån och den medlemsstat där den har sitt säte.
2. Överenskommelsen om sätet ska ingås efter godkännande av styrelsen och senast tre månader efter det att denna förordning trätt i kraft.
3. Den medlemsstat där byrån har sitt säte ska garantera bästa möjliga verksamhetsvillkor för byrån, inklusive en flerspråkig skolundervisning med europeisk inriktning samt lämpliga transporter.

Artikel 57

Personal

1. Byråns personal ska omfattas av tjänsteföreskrifterna för tjänstemännen vid Europeiska unionen, anställningsvillkoren för övriga anställda i Europeiska unionen samt de bestämmelser som Europeiska unionens institutioner har antagit gemensamt för tillämpningen av dessa föreskrifter och villkor.
2. Vid genomförandet av artikel 21 och 32.6 måste den som utses till samordnare eller sambandsman i enlighet med artikel 8g vara en sådan anställd vid byrån som omfattas av tjänsteföreskrifterna för tjänstemän vid Europeiska unionen eller avdelning II i anställningsvillkoren för övriga anställda vid Europeiska unionen. Vid genomförandet av artikel 3b.3 får bara nationella experter som medlemsstaterna placerat ut vid byrån knytas till de europeiska gränskontrollenheterna. Byrån ska utse de nationella experter som ska knytas till de europeiska gräns- och kustbevakningsenheterna i enlighet med den artikeln.
3. Styrelsen ska i samförstånd med kommissionen anta nödvändiga tillämpningsföreskrifter i enlighet med artikel 110 i tjänsteföreskrifterna för tjänstemän vid Europeiska unionen.
4. Styrelsen får anta bestämmelser som tillåter att nationella experter från medlemsstaterna utplaceras vid byrån. Sådana bestämmelser ska ta hänsyn till kraven i artikel 19.8, i synnerhet det faktum att de utplacerade nationella experterna eller gränsbevakningstjänstemännen betraktas som deltagare i enheterna och har de uppgifter och befogenheter som anges i artikel 39. Bestämmelserna ska innehålla föreskrifter om utplaceringsvillkoren.

Artikel 58

Immunitet och privilegier

Byrån och dess personal ska omfattas av protokollet om Europeiska unionens immunitet och privilegier.

Artikel 59

Ansvar

1. Byråns inomobligatoriska ansvar ska regleras av den lagstiftning som är tillämplig på avtalet i fråga.
2. Europeiska unionens domstol ska vara behörig att träffa avgöranden enligt skiljedomsklausul i avtal som byrån ingått.
3. I fråga om utomobligatoriskt ansvar ska byrån ersätta skada som den eller dess personal har orsakat vid utövandet av sina åligganden, i enlighet med de allmänna principer som är gemensamma för medlemsstaternas rättsordningar.
4. Europeiska unionens domstol ska vara behörig i tvister om ersättning för sådana skador som avses i punkt 3.

5. De anställdas personliga ansvar gentemot kontrollorganet ska regleras av bestämmelserna i de tjänsteföreskrifter eller de anställningsvillkor som gäller för dem.

Artikel 60

Byråns lednings- och förvaltningsstruktur

Byråns lednings- och förvaltningsstruktur ska omfatta följande:

- a) En styrelse
- b) En verkställande direktör
- c) Tillsynsnämnd
- d) Ett rådgivande forum
- e) Ett ombud för grundläggande rättigheter.

Artikel 61

Styrelsens uppgifter

1. Styrelsen ska göra följande:

- a) Utnämna den verkställande direktören på förslag från kommissionen enligt artikel 68.
- b) Utnämna styrelseledamöterna enligt artikel 69.2.
- c) Fatta beslut om korrigerande åtgärder i enlighet med artikel 12.6.
- d) Anta en konsoliderad årlig verksamhetsrapport om byråns verksamhet, och senast den 1 juli följande år översända den till Europaparlamentet, rådet, kommissionen och revisionsrätten. Den konsoliderade årliga verksamhetsrapporten ska offentliggöras.
- e) Före den 30 november varje år anta ett samlat programdokument med byråns fleråriga program och dess årliga arbetsprogram för påföljande år med två tredjedels majoritet av de röstberättigade ledamöterna efter att ha hört kommissionen, och översända dessa till Europaparlamentet, rådet och kommissionen.
- f) Utarbeta rutiner för den verkställande direktörens beslut om byråns operativa uppgifter.
- g) Med två tredjedels majoritet av de röstberättigade ledamöterna anta byråns årsbudget och utöva andra uppgifter med avseende på byråns budget i enlighet med avsnitt 5 i detta kapitel
- h) Vara ansvarig för disciplinåtgärder gentemot den verkställande direktören och, i samförstånd med den verkställande direktören, gentemot den vice verkställande direktören.
- i) Fastställa sin arbetsordning.
- j) Fastställa byråns organisationsstruktur och anta byråns personalpolitik, i synnerhet den fleråriga personalpolitiska planen. I enlighet med tillämpliga bestämmelser i

kommissionens förordning (EG, Euratom) nr 2343/2002⁵⁰ ska den fleråriga personalpolitiska planen tillställas först kommissionen och efter det att kommissionen avgivit ett positivt yttrande även budgetmyndigheten.

k) Anta en egen strategi för bedrägeribekämpning, som står i proportion till risken för bedrägerier, med hänsyn till kostnaderna och fördelarna för de åtgärder som ska genomföras.

l) Anta interna bestämmelser för att förebygga och hantera intressekonflikter med avseende på ledamöterna.

m) I enlighet med punkt 7, med avseende på byråns personal utöva de befogenheter som i tjänsteföreskrifterna för Europeiska unionens tjänstemän tilldelas tillsättningsmyndigheten och i anställningsvillkoren för unionens övriga anställda tilldelas den myndighet som är behörig att sluta anställningsavtal (nedan kallade tillsättningsbefogenheter).

n) Anta lämpliga tillämpningsföreskrifter för att ge verkan åt tjänsteföreskrifterna för Europeiska unionens tjänstemän och anställningsvillkoren för unionens övriga anställda i enlighet med artikel 110 i tjänsteföreskrifterna.

o) Säkerställa lämplig uppföljning av resultat och rekommendationer som härrör från de interna eller externa revisionsrapporterna och utvärderingarna, samt från utredningar som utförs av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf).

p) Anta och regelbundet uppdatera de planer för kommunikation och informationsspridning som avses i artikel 7.3, efter behovsanalys.

q) Utse en räkenskapsförare som omfattas av tjänsteföreskrifterna för Europeiska unionens tjänstemän och anställningsvillkoren för unionens övriga anställda, som ska vara helt oberoende vid utförandet av sina arbetsuppgifter.

2. För att förslag till beslut om byråns särskilda åtgärder vid eller i omedelbar närhet av en viss medlemsstats yttre gräns ska antas, krävs att den ledamot av styrelsen som företräder medlemsstaten i fråga röstar för förslaget.
3. Styrelsen får ge råd till den verkställande direktören i alla frågor som strikt hänför sig till utvecklingen av den operativa förvaltningen av de yttre gränserna och återsändande, däribland forskningsrelaterad verksamhet.
4. Om Irland och/eller Förenade kungariket begär att få delta i särskilda åtgärder, ska styrelsen fatta beslut om detta.

Styrelsen ska besluta från fall till fall och med absolut majoritet av sina röstberättigade ledamöter. Styrelsen ska vid beslutet överväga om Irlands och/eller Förenade kungarikets deltagande bidrar till resultatet av verksamheten i fråga. I beslutet ska fastställas Irlands och/eller Förenade kungarikets finansiella bidrag till den verksamhet som begäran om deltagande avser.
5. Styrelsen ska varje år till budgetmyndigheten översända alla upplysningar som är av betydelse för resultaten av byråns utvärderingar.
6. Styrelsen får upprätta ett litet verkställande organ som ska vara sammansatt av styrelsens ordfröande, en företrädare för kommissionen och tre styrelseledamöter för

⁵⁰ Kommissionens förordning (EG, Euratom) nr 2343/2002 av den 23 december 2002 med rambudgetförordning för de gemenskapsorgan som avses i artikel 185 i rådets förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002 med budgetförordning för Europeiska gemenskapernas allmänna budget (EGT L 357, 31.12.2002, s.72).

att bistå styrelsen och verkställande direktören vid utarbetandet av beslut, program och verksamhet som ska antas av styrelsen, och som när så krävs i brådskande fall fattar beslut på styrelsens vägnar.

7. Styrelsen ska, i enlighet med artikel 110 i tjänsteföreskrifterna, anta ett beslut grundat på artikel 2.1 i tjänsteföreskrifterna för Europeiska unionens tjänstemän och artikel 6 i anställningsvillkoren för unionens övriga anställda om att till den verkställande direktören delegera relevant behörighet att sluta anställningsavtal och fastställa på vilka villkor denna delegering av befogenheter kan dras in. Den verkställande direktören får vidaredelegera dessa befogenheter.

Om särskilda omständigheter så kräver, får styrelsen genom beslut tillfälligt dra in delegeringen av befogenheten som tillsättningsmyndighet till den verkställande direktören och som vidaredelegerats av den senare och själv utöva dessa befogenheter eller delegera dem till en av sina ledamöter eller en annan anställd än den verkställande direktören.

Artikel 62

Styrelsens sammansättning

1. Utan att det hindrar tillämpningen av punkt 3 ska styrelsen bestå av en företrädare för varje medlemsstat och två företrädare för kommissionen, alla med rösträtt. Varje medlemsstat ska därför utse en ledamot av styrelsen samt en suppleant som ska företräda ledamoten i dennes frånvaro. Kommissionen ska utse två ledamöter och deras suppleanter. Mandatperioden ska vara fyra år. Mandatperioden ska kunna förlängas.
2. Styrelseledamöterna ska utses på grundval av i vad mån de har relevanta erfarenheter av, och sakkunskap på hög nivå om, operativt samarbete i fråga om gränsförvaltning och återsändande med hänsyn till relevanta kunskaper i fråga om ledarskap, förvaltning och finans. För att skapa kontinuitet i styrelsens arbete ska samtliga parter som är representerade i styrelsen arbeta för att begränsa omsättningen av sina företrädare. De bör sträva efter att uppnå en jämn könsfördelning i styrelsen.
3. Länder som har åtagit sig att delta i genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket ska delta i byråns arbete. De ska ha var in företrädare och varsin suppleant i styrelsen. I tillämpliga bestämmelser i deras associeringsavtal har arrangemang utarbetats om bland annat på vilket sätt och i vilken utsträckning dessa länder kommer att delta i byråns verksamhet samt de närmare reglerna för deras deltagande, inklusive bestämmelser om finansiella bidrag och personal.

Artikel 63

Flerårig programplanering och årliga arbetsprogram

1. Styrelsen ska före den 30 november varje år anta ett programdokument med byråns fleråriga program och dess årliga arbetsprogram för påföljande år på förslag från den verkställande direktören och efter att ha hört kommissionen, och i fråga om den fleråriga programplaneringen, efter samråd med Europaparlamentet. Styrelsen ska vidarebefordra handlingen till Europaparlamentet, rådet och kommissionen.

2. Det dokument som avses i första stycket blir definitivt efter det att den allmänna budgeten slutligen har antagits och ska vid behov anpassas i enlighet därmed.
3. Den fleråriga programplaneringen ska fastställa en övergripande strategisk plan på lång och medellång sikt med mål, förväntade resultat och resultatindikatorer, samt resursplanering, däribland en flerårig budget och personalbehov. Den fleråriga programplaneringen ska fastställa de strategiska områden som kräver insatser och förklara vad som behöver göras för att nå målen. Den ska innehålla en strategi för förbindelserna med tredjeland och internationella organisation samt åtgärder som hänger samman med denna strategi.
4. Det fleråriga programmet ska genomföras med hjälp av årliga arbetsprogram, och ska vid behov uppdateras för att följa upp resultaten från den utvärdering som avses i artikel 80. Slutsatserna av utvärderingarna ska också, när så är lämpligt, avspeglas i det årliga arbetsprogrammet för följande år.
5. Det årliga arbetsprogrammet ska innehålla en beskrivning av den verksamhet som ska finansieras inklusive detaljerade målsättningar och förväntade resultat som resultatindikatorer. Programmet ska också innehålla en indikation på de ekonomiska och mänskliga resurser som anslagits för varje verksamhet, i enlighet med principerna om verksamhetsbaserad budgetering och förvaltning. Det årliga arbetsprogrammet ska överensstämma med den fleråriga programplaneringen. Det ska tydligt framgå vilka uppgifter som lagts till, ändrats eller strukits jämfört med föregående budgetår.
6. Det årliga arbetsprogrammet ska antas i enlighet med unionens lagstiftningsprogram på relevanta områden för förvaltningen av de yttre gränserna.
7. Styrelsen ska ändra det årliga arbetsprogrammet om byrån får nya uppgifter efter det att ett årligt arbetsprogram har antagits.
8. Varje betydande ändring av det årliga arbetsprogrammet ska antas enligt samma förfarande som tillämpades på antagandet av det ursprungliga årliga arbetsprogrammet. Styrelsen får till den verkställande direktören delegera befogenheten att göra icke-väsentliga ändringar i det årliga arbetsprogrammet.

Artikel 64

Styrelsens ordförande

1. Styrelsen ska välja en ordförande och en vice ordförande bland sina röstberättigade ledamöter. Ordföranden och vice ordföranden ska väljas med två tredjedelars majoritet av de röstberättigade ledamöterna i styrelsen. Vice ordföranden ska automatiskt ersätta ordföranden om denne har förhinder.
2. Mandatperioden för ordföranden och styrelseledamöterna ska löpa ut när uppdraget som styrelseledamot upphör. Om inte annat följer av denna bestämmelse ska ordförandens och vice ordförandens mandatperioder vara fyra år. Deras mandatperiod får förnyas en gång.

Artikel 65

Sammanträden

1. Styrelsens sammanträden ska sammankallas av dess ordförande.
2. Byråns verkställande direktör ska delta i överläggningarna utan rösträtt.
3. Styrelsen ska ha minst två ordinarie sammanträden per år. Dessutom ska styrelsen sammanträda på ordförandens initiativ, på begäran av kommissionen eller på begäran av minst en tredjedel av dess ledamöter.
4. Irland och Förenade kungariket ska inbjudas att delta i styrelsens sammanträden.
5. Styrelsen får bjuda in en företrädare för Europeiska utrikestjänsten.
6. Styrelsen får bjuda in alla personer, vars åsikter kan vara av betydelse vid diskussionen att delta i sammanträdet, som observatör.
7. Styrelseledamöterna får, om annat inte följer av bestämmelserna i styrelsens arbetsordning, biträdas av rådgivare eller experter.
8. Styrelsens sekretariat ska tillhandahållas av byrån.

Artikel 66

Omröstning

1. Utan att det hindrar tillämpningen av artiklarna 61.1 e och g, artikel 64.1 och artikel 68.2 eller 68.4 ska styrelsen fatta sina beslut med en absolut majoritet av sina röstberättigade ledamöter.
2. Varje ledamot ska ha en röst. Den verkställande direktören får inte rösta. I en frånvaro av en ledamot ska suppleanten ha rätt att utöva ledamotens rösträtt.
3. Närmare bestämmelser om röstningsförfarandena ska fastställas i arbetsordningen, och i synnerhet på vilka villkor som en ledamot får agera på en annan ledamots vägnar samt vid behov eventuella krav på beslutförhet.
4. Länder som har åtagit sig att delta i genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket har begränsad rösträtt i enlighet med de respektive avtalen. För att de anslutna länderna ska kunna utöva sin rösträtt ska byrån på dagordningen ange vilka frågor som omfattas av begränsad rösträtt.

Artikel 67

Den verkställande direktörens uppgifter och befogenheter

1. Byrån ska ledas av den verkställande direktören, som ska vara fullständigt oavhängig i sin ämbetsutövning. Utan att det hindrar tillämpningen av kommissionens eller styrelsens befogenheter ska den verkställande direktören varken begära eller ta emot anvisningar från någon regering eller något organ.
2. Europaparlamentet eller rådet får uppmana den verkställande direktören att rapportera om utförandet av sina arbetsuppgifter, särskilt med avseende på genomförandet och övervakningen av strategin för de grundläggande rättigheterna, de konsoliderade årliga verksamhetsrapporterna för föregående år, arbetsprogrammet för kommande år och den fleråriga programplanen.
3. Den verkställande direktören ska ha följande arbetsuppgifter och befogenheter:

- a) Förbereda och genomföra beslut, program och verksamheter som antas av byråns styrelse inom ramen för denna förordning, dess genomförandebestämmelser och annan tillämplig lagstiftning.
- b) Vidta alla nödvändiga åtgärder, däribland besluta om interna administrativa anvisningar och offentliggöra meddelanden för att se till att den dagliga förvaltningen och verksamheten vid byrån fungerar enligt bestämmelserna i denna förordning.
- c) Varje år utarbeta programdokumenten och överlämna det till styrelsen efter samråd med kommissionen.
- d) Varje år utarbeta en konsoliderad årlig verksamhetsrapport om byråns verksamhet och lägga fram den för styrelsen.
- e) Utarbeta ett utkast till preliminär inkomst- och utgiftsberäkning enligt artikel 75 och genomföra budgeten i enlighet med artikel 76.
- f) Delegera sina befogenheter till annan personal inom byrån enligt bestämmelser som ska antas i enlighet med förfarandet i artikel 61.1 i.
- g) Fatta beslut om korrigerande åtgärder i enlighet med artikel 12.5, däribland föreslå för medlemsstaterna att inleda och genomföra gemensamma insatser, snabba gränsinsatser eller andra åtgärder som avses i artikel 13.2.
- h) Utvärdera, godkänna och samordna medlemsstaternas förslag till gemensamma insatser eller snabba gränsinsatser i enlighet med artikel 14.3.
- i) Sörja för att de operativa planer som avses i artiklarna 15, 16 och 32.4 genomförs.
- i) Bedöma medlemsstaternas begäranden om bistånd från stödgrupper för migrationshantering och dess behov, i samråd med EU:s berörda organ och byråer i enlighet med artikel 17.2.
- k) Sörja för att det kommissionsbeslut som avses i artikel 18 genomförs.
- l) Dra tillbaka finansiering av gemensamma insatser eller snabba gränsinsatser, tillfälligt upphäva eller avsluta sådana insatser i enlighet med artikel 24.
- m) Utvärdera resultaten av gemensamma insatser eller snabba gränsinsatser i enlighet med artikel 25.
- n) Kartlägga den lägsta mängden teknisk utrustning med utgångspunkt i byråns behov, särskilt för att kunna genomföra gemensamma insatser och snabba gränsinsatser i enlighet med artikel 38.2.
- o) Utarbeta en åtgärdsplan på grundval av slutsatserna från interna eller externa revisionsrapporter och utvärderingar, liksom undersökningar utförda av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf), samt överlämna en lägesrapport till kommissionen två gånger om året och regelbundet till styrelsen.
- p) Skydda unionens ekonomiska intressen genom förebyggande åtgärder mot bedrägeri, korruption och annan olaglig verksamhet genom effektiva kontroller och genom att, om oriktigheter upptäcks, återkräva felaktigt utbetalda belopp och vid behov tillämpa effektiva, proportionerliga och avskräckande åtgärder och ekonomiska påföljder.
- q) Utarbeta en bedrägeribekämpningsstrategi för byrån och lägga fram den för styrelsen för godkännande.

4. Den verkställande direktören ska vara ansvarig inför styrelsen.
5. Den verkställande direktören ska vara den rättsliga företrädaren för byrån.

Artikel 68

Utnämning av den verkställande direktören och den vice verkställande direktören

1. Kommissionen ska föreslå kandidater till tjänsten som verkställande direktör och vice verkställande direktör på grundval av en förteckning som upprättats efter det att tjänsten har utannonserats i *Europeiska unionens officiella tidning* samt, om det bedöms som lämpligt, i pressen eller på Internet.
2. Den verkställande direktören ska utnämnas av styrelsen på grundval av meriter och dokumenterad förvaltnings- och ledningskompetens på hög nivå samt relevant yrkeserfarenhet i chefsställning av förvaltning av de yttre gränserna och återsändande. Styrelsen ska fatta sitt beslut med två tredjedels majoritet av sina röstberättigade ledamöter.

Befogenheten att avsätta den verkställande direktören ska ligga hos styrelsen, på kommissionens förslag, i enlighet med samma förfarande.
3. Den verkställande direktören ska biträdas av en vice verkställande direktör. Om den verkställande direktören är frånvarande eller har förhinder ska denne ersättas av vice verkställande direktören.
4. Byråns vice verkställande direktör ska utnämnas av styrelsen på förslag av kommissionen efter att ha hört den verkställande direktören, på grundval av meriter och dokumenterad lämplig förvaltnings- och ledningskompetens samt relevant yrkeserfarenhet av förvaltning av de yttre gränserna eller återsändande. Styrelsen ska fatta sitt beslut med två tredjedels majoritet av sina röstberättigade ledamöter.

Befogenheten att avsätta den vice verkställande direktören ska ligga hos styrelsen i enlighet med samma förfarande.
5. Den verkställande direktörens mandatperiod ska vara fem år. Vid periodens utgång ska kommissionen göra en utvärdering. I utvärderingen ska kommissionen särskilt bedöma den verkställande direktörens arbetsinsats och byråns framtida uppgifter och utmaningar.
6. Styrelsen får på förslag av kommissionen, med beaktande av den utvärderingsrapport som avses i punkt 5, förlänga den verkställande direktörens mandatperiod en gång med högst fem år.
7. Den vice verkställande direktörens mandatperiod ska vara fem år. På styrelsens förslag får mandatperioden förlängas med ytterligare högst fem år.

Artikel 69

Tillsynsnämnd

1. Tillsynsnämnden ska bistå den verkställande direktören med rådgivning i fråga om följande:

- a) Rekommendationer från den verkställande direktören till en berörd medlemsstat om att inleda och genomföra gemensamma insatser eller snabba gränsinsatser i enlighet med artikel 14.4.
 - b) Beslut av den verkställande direktören i fråga om medlemsstater med grund i den sårbarhetsanalys som byrån gjort enligt artikel 12.
 - c) Åtgärder som måste vidtas för att i praktiken verkställa kommissionens beslut om situationer som kräver akuta åtgärder vid de yttre gränserna, däribland i fråga om teknisk utrustning och personal som behövs för att uppnå målen med beslutet i enlighet med artikel 18.3.
2. Tillsynsnämnden ska bestå av den vice verkställande direktören, fyra andra högre tjänstemän vid byrån som ska utses av styrelsen och en företrädare för kommissionen från styrelsen. Den vice verkställande direktören ska vara ordförande i tillsynsnämnden.
 3. Tillsynsnämnden ska rapportera till styrelsen.

Artikel 70

Rådgivande forum

1. Byrån ska inrätta ett rådgivande forum för att bistå den verkställande direktören och styrelsen i frågor om grundläggande rättigheter.
2. Byrån ska uppmana Europeiska stödkontoret för asylfrågor, Europeiska unionens byrå för grundläggande rättigheter, Förenta nationernas höga flyktingkommissariat och andra relevanta organisationer att delta i det rådgivande forumet. På den verkställande direktörens förslag ska styrelsen besluta om sammansättningen och arbetsmetoderna för det rådgivande forumet samt om formerna för utlämning av uppgifter till det rådgivande forumet.
3. Det rådgivande forumet ska höras om vidareutvecklingen och genomförandet av strategin för grundläggande rättigheter, uppförandekoden och den gemensamma grundplanen.
4. Det rådgivande forumet ska utarbeta en årsrapport om sin verksamhet. Den rapporten ska vara offentlig.
5. Det rådgivande forumet ska ha tillgång till alla uppgifter om respekten för de grundläggande rättigheterna, även med hjälp av besök på platsen vid gemensamma insatser eller snabba gränsinsatser om värdmedlemsstaten lämnar sitt samtycke.

Artikel 71

Ombud för grundläggande rättigheter

1. Styrelsen ska utse ett ombud för grundläggande rättigheter, och detta ombud ska ha erforderlig kompetens och erfarenhet på området grundläggande rättigheter.
2. Ombudet för grundläggande rättigheter ska utöva sitt uppdrag på ett oberoende sätt och rapportera direkt till styrelsen och samarbeta med det rådgivande forumet. Ombudet för grundläggande rättigheter ska regelbundet rapportera och därigenom bidra till mekanismen för övervakning av de grundläggande rättigheterna.

3. Ombudet för grundläggande rättigheter ska höras om den operativa plan som utarbetas i enlighet med artiklarna 15, 16 och 32.4 och ska ha tillgång till alla uppgifter om respekten för de grundläggande rättigheterna i samband med hela byråns verksamhet.

Artikel 72

Klagomål

1. Denna förordning inrättar ett system för klagomål till Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån i samarbete med ombudet för grundläggande rättigheter för att övervaka att de grundläggande rättigheterna respekteras i all verksamhet vid byrån.
2. Var och en som direkt påverkas av personalens agerande i samband med gemensamma insatser, pilotprojekt, snabba gränsinsatser, återsändandeinsatser eller återsändandeinterventioner och som anser att de egna grundläggande rättigheterna kränkts vid dessa åtgärder, samt tredje man som agerar för personens räkning, får lämna in skriftligt klagomål till byrån.
3. Endast motiverade klagomål som avser konkreta kränkningar av de grundläggande rättigheterna tas upp till prövning. Klagomål som är anonyma, försåtliga, av okynneskaraktär, förargelseväckande, hypotetiska eller felaktiga ska avvisas.
4. Ombudet för grundläggande rättigheter ansvarar för att pröva klagomål till byrån i enlighet med rätten till god förvaltning. Ombudet för grundläggande rättigheter ska därför bedöma om klagomålet kan tas upp till prövning, registrera prövningsbara klagomål, överlämna alla registrerade klagomål till den verkställande direktören, överlämna klagomål som avser gränsbevakningstjänstemän till hemmedlemsstaten samt registrera byråns eller medlemsstatens uppföljning.
5. När ett registrerat klagomål avser personal vid byrån ska den verkställande direktören garantera lämplig uppföljning, däribland disciplinära åtgärder vid behov. Den verkställande direktören ska rapportera tillbaka till ombudet för grundläggande rättigheter om resultaten och den uppföljning byrån gör av klagomål.
6. När ett registrerat klagomål avser gränsbevakningstjänstemän i en värdmedlemsstat eller en deltagare i enheterna, däribland utplacerade deltagare eller nationella experter ska värdmedlemsstaten garantera lämplig uppföljning, däribland disciplinära åtgärder vid behov eller andra åtgärder i enlighet med nationell lagstiftning. Den berörda medlemsstaten ska rapportera tillbaka till ombudet för grundläggande rättigheter om resultaten och uppföljningen av klagomål.
7. Ombudet för grundläggande rättigheter ska rapportera till den verkställande direktören och styrelsen om byråns och medlemsstaternas prövning och uppföljning av klagomål.
8. I enlighet med rätten till god förvaltning ska den klagande som inlämnat prövningsbart klagomål underrättas om att klagomålet registrerats, att en bedömning inletts och att ett svar kan väntas så snart arbetet slutförts. Om klagomålet inte är prövningsbart ska den klagande underrättas om skälen till detta och om andra sätt att hantera frågan.
9. Ombudet för grundläggande rättigheter ska efter att ha hört det rådgivande forumet upprätta ett formulär för klagomål med närmare särskilda uppgifter om den påstådda

kränkningen av de grundläggande rättigheterna. Ombudet för grundläggande rättigheter ska lämna in formuläret till den verkställande direktören och styrelsen.

Byrån ska se till att formuläret för klagomål finns på de vanligaste språken och att det är tillgängligt på byråns webbsida och på papper i samband med byråns verksamhet. Klagomål ska prövas av ombudet för grundläggande rättigheter även om de inte lämnats in på formuläret för klagomål.

10. Alla personuppgifter i klagomål ska handläggas och behandlas av byrån och ombudet för grundläggande rättigheter i enlighet med förordning (EG) nr 45/2001 och av medlemsstaterna i enlighet med direktiv 95/46/EG och rådets rambeslut 2008/977/RIF.

Att klagomål lämnas in innebär att den klagande lämnar sådant samtycke som avses i artikel 5 d i förordning (EG) nr 45/2001 till att byrån och ombudet för grundläggande rättigheter behandlar personuppgifterna.

I den klagandes intresse ska klagomål behandlas med sekretess, om inte klaganden avstår från denna rätt. Om klaganden avstår från rätten till sekretess ska denne anses ha lämnat sitt samtycke till att ombudet för grundläggande rättigheter röjer den klagandes identitet i ärendet.

Artikel 73

Språkordning

1. Bestämmelserna i förordning nr 1⁵¹ ska tillämpas på byrån.
2. Utan att det hindrar tillämpningen av beslut som fattats på grundval av artikel 342 i EUF-fördraget ska den årliga konsoliderade verksamhetsrapporten och det årliga arbetsprogram som avses i artikel 61.1 d och e framställas på alla unionens officiella språk.
3. De översättningar som krävs för byråns arbete ska utföras av Översättningscentrum för Europeiska unionens organ.

Artikel 74

Öppenhet och kommunikation

1. Byrån ska omfattas av förordning (EG) nr 1049/2001 när den behandlar ansökningar om tillgång till de handlingar som den innehar.
2. Byrån får på eget initiativ kommunicera på de områden som ingår i dess uppdrag. Den ska offentliggöra den konsoliderade årliga verksamhetsrapport som avses i artikel 61.1 d och särskilt se till att allmänheten och alla intresserade snabbt får objektiv, tillförlitlig och lättbegriplig information om dess arbete.
3. Styrelsen ska fastställa interna regler för tillämpningen av punkterna 1 och 2.
4. Varje fysisk eller juridisk person har rätt att skriftligt vända sig till byrån på något av unionens officiella språk. Han eller hon har rätt att erhålla svar på samma språk.

⁵¹ Förordning nr 1 om vilka språk som ska användas i Europeiska ekonomiska gemenskapen av den 15 april 1958 (EGT 17, 6.10.1958, s. 385). Serie I, kap 1952–1958 s. 59).

5. De beslut som fattas av byrån i enlighet med artikel 8 i förordning (EG) nr 1049/2001 kan ligga till grund för ett klagomål till ombudsmannen eller en talan inför Europeiska unionens domstol enligt artiklarna 228 respektive 263 i fördraget.

AVSNITT 5

FINANSIELLA BESTÄMMELSER

Artikel 75

Budgeten

1. Byråns inkomster ska, utan att det hindrar tillämpningen av andra typer av inkomster, bestå av följande:
 - a) Ett anslag från unionen som tas upp i Europeiska unionens allmänna budget (kommissionens avsnitt).
 - b) Ett bidrag från de tredjeländer som har åtagit sig att delta i genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket, i enlighet med de överenskommelser som gjorts om ekonomiskt bidrag.
 - c) Unionsfinansiering via delegeringsavtal eller bidrag som beviljas från fall till fall, i enlighet med de finansiella bestämmelser som avses i artikel 78 och gällande bestämmelser för de instrument som inrättats till stöd för unionens politik.
 - d) Avgifter för tjänster som byrån tillhandahåller.
 - e) Eventuella frivilliga bidrag från medlemsstaterna.
2. Byråns utgifter ska omfatta utgifter för personal, administration, infrastruktur och drift.
3. Den verkställande direktören ska göra en preliminär beräkning av byråns inkomster och utgifter för påföljande räkenskapsår inklusive tjänsteförteckningen och skicka denna till styrelsen.
4. Inkomster och utgifter ska balansera varandra.
5. Styrelsen ska med utgångspunkt i de preliminära beräkningar som upprättats av den verkställande direktören anta en preliminär beräkning av byråns förväntade inkomster och utgifter, inklusive tjänsteförteckning, och vidarebefordra dem till kommissionen före den 31 januari.
6. Styrelsen ska översända den slutliga beräkningen av byråns inkomster och utgifter, inklusive utkastet till tjänsteförteckning och det preliminära arbetsprogrammet, till kommissionen senast den 31 mars varje år.
7. Kommissionen ska skicka beräkningen av inkomster och utgifter till Europaparlamentet och rådet (nedan kallade budgetmyndigheten) tillsammans med det preliminära budgetförslaget till Europeiska unionens allmänna budget.
8. På grundval av beräkningen ska kommissionen i utkastet till Europeiska unionens allmänna budget ta upp de medel som den betraktar som nödvändiga med tanke på tjänsteförteckningen och storleken på det anslag som ska belasta den allmänna budgeten, och som den ska förelägga budgetmyndigheten enligt artiklarna 313 och 314 i EUF-fördraget.

9. Budgetmyndigheten ska bevilja anslagen till byrån.
Budgetmyndigheten ska anta byråns tjänsteförteckning.
10. Styrelsen ska anta byråns budget. Den blir definitiv när Europeiska unionens allmänna budget slutligen antas. Vid behov ska den anpassas i enlighet med det slutgiltiga antagandet.
11. Alla eventuella ändringar av budgeten, inklusive tjänsteförteckningen, ska göras enligt samma förfarande.
12. Alla byggprojekt som kan komma att påverka byråns budget väsentligt ska omfattas av kommissionens delegerade förordning (EU) nr 1271/2013.⁵²
13. För att kunna finansiera snabba gränsinsatser och återsändandeinterventioner ska styrelsen anta en budget för byrån som innehåller en ekonomisk operativ reserv som uppgår till minst 4 % av anslaget till den operativa verksamheten. Reserven ska hållas på samma nivå under hela året.

Artikel 76

Genomförande och kontroll av budgeten

1. Den verkställande direktören ska genomföra byråns budget.
2. Byråns räkenskapsförare ska senast den 1 mars efter utgången av varje budgetår (år N+1) överlämna den preliminära räkenskaperna för budgetåret (år N) till kommissionens räkenskapsförare och revisionsrätten. Kommissionens räkenskapsförare ska konsolidera institutionernas och de decentraliserade organens preliminära räkenskaper i enlighet med artikel 147 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG, Euratom) nr 966/2012.⁵³
3. Byrån ska överlämna rapporten om budgetförvaltningen och den ekonomiska förvaltningen år N till Europaparlamentet, rådet och revisionsrätten senast den 31 mars år N +1.
4. Kommissionens räkenskapsförare ska översända byråns preliminära räkenskaper för år N, som konsoliderats med kommissionens räkenskaper, till revisionsrätten senast den 31 mars år N + 1.
5. Efter mottagandet av revisionsrättens synpunkter på byråns preliminära räkenskaper för år N enligt artikel 148 i förordning (EG, Euratom) nr 966/2012, ska den verkställande direktören på eget ansvar upprätta byråns slutliga räkenskaper och överlämna dem till styrelsen för yttrande.
6. Styrelsen ska avge ett yttrande om byråns slutliga räkenskaper.
7. Senast den 1 juli år N+ 1 ska den verkställande direktören överlämna de slutliga räkenskaperna tillsammans med styrelsens yttrande till kommissionen, revisionsrätten, Europaparlamentet och rådet.

⁵² Kommissionens delegerade förordning (EU) nr 1271/2013 av den 30 september 2013 med rambudgetförordning för de organ som avses i artikel 208 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 (EUT L 328, 7.12.2013, s. 42).

⁵³ Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 av den 25 oktober 2012 om finansiella regler för unionens allmänna budget och om upphävande av rådets förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002 (EUT L 298, 26.10.2012, s. 248).

8. De slutliga räkenskaperna för år N ska offentliggöras i Europeiska unionens officiella tidning senast den 15 november år N + 1.
9. Senast den 30 september år N+ 1 ska den verkställande direktören till revisionsrätten översända ett svar på dess synpunkter. Han eller hon ska också skicka detta svar till styrelsen.
10. Den verkställande direktören ska på begäran förse Europaparlamentet med alla nödvändiga uppgifter för att förfarandet för beviljande av ansvarsfrihet för budgetår N ska fungera väl, i enlighet med artikel 165.3 i förordning (EG, Euratom) nr 966/2012.
11. Europaparlamentet ska före den 15 maj år N + 2 på rekommendation av rådet, som ska fatta beslut med kvalificerad majoritet, bevilja byråns verkställande direktör ansvarsfrihet för budgetens genomförande år N.

Artikel 77

Insatser mot bedrägeri

1. För att det ska vara möjligt att bekämpa bedrägerier, korruption och annan olaglig verksamhet ska bestämmelserna i förordning (EU, Euratom) nr 883/2013 gälla utan förbehåll. Byrån ska ansluta sig till det interinstitutionella avtalet av den 25 maj 1999 om utredningar som utförs av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) och utan dröjsmål anta lämpliga bestämmelser som ska gälla byråns samtliga anställda, med användning av den mall som finns i bilagan till avtalet.
2. Revisionsrätten ska ha befogenhet att utföra revision, på grundval av handlingar och kontroller på plats, hos alla bidragsmottagare, uppdragstagare och underleverantörer som erhållit unionsfinansiering från byrån.
3. Olaf får göra utredningar, däribland kontroller på plats och inspektioner, för att undersöka misstankar om bedrägeri, korruption eller annan olaglig verksamhet som påverkar unionens ekonomiska intressen i samband med bidrag eller avtal som finansieras av byrån, i enlighet med de bestämmelser och förfaranden som fastställs i förordning (EU, Euratom) nr 883/2013⁵⁴ och förordning (EG, Euratom) nr 2185/96.⁵⁵
4. Utan att det hindrar tillämpningen av punkterna 1, 2 och 3 ska befogenheten att utföra revision och utredningar uttryckligen tillerkännas revisionsrätten och Olaf enligt deras respektive befogenheter i samarbetsavtal med tredjeland eller internationella organisationer, avtal, bidragsavtal och bidragsbeslut som ingås av byrån.

Artikel 78

Finansiella bestämmelser

De finansiella bestämmelser som ska tillämpas på byrån ska antas av styrelsen efter samråd med kommissionen. De får inte avvika från delegerad förordning (EU) nr 1271/2013 med

⁵⁴ EGT L 136, 31.5.1999, s. 1.

⁵⁵ Rådets förordning (Euratom, EG) nr 2185/96 av den 11 november 1996 om de kontroller och inspektioner på platsen som kommissionen utför för att skydda Europeiska gemenskapernas finansiella intressen mot bedrägerier och andra oegentligheter (EGT L 292, 15.11.1996, s. 2).

mindre detta är nödvändigt på grund av särdragen i byråns verksamhet och kommissionen har lämnat sitt samtycke i förväg.

KAPITEL IV

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 79

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträddas av den kommitté som inrättats genom artikel 33a i förordning (EU) nr 562/2006. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.
2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.
3. Om kommitténs yttrande ska inhämtas genom skriftligt förfarande, ska det förfarandet avslutas utan resultat om, inom tidsfristen för att avge yttrandet, kommitténs ordförande så beslutar eller två tredjedels majoritet av kommittéledamöterna så begär.
4. Om kommittén inte avger något yttrande, ska kommissionen inte anta utkastet till genomförandeakt och artikel 5.4 tredje stycket i förordning (EU) nr 182/2011 ska tillämpas.
5. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 8 i förordning (EU) nr 182/2011 jämförd med artikel 5 i den förordningen tillämpas.

Artikel 80

Utvärdering

1. Inom tre år efter det att denna förordning trätt i kraft och vart tredje år därefter ska kommissionen göra en utvärdering, för att granska vilken verkan, ändamålsenlighet och effektivitet byråns arbete haft samt byråns arbetsmetoder i förhållande till dess mål, uppdrag och arbetsuppgifter. Utvärderingen ska särskilt omfatta eventuella behov av att ändra byråns uppdrag samt de finansiella följderna av sådana ändringar.
Utvärderingen ska innehålla en särskild analys av hur stadgan om de grundläggande rättigheterna följts vid tillämpningen av den här förordningen.
2. Kommissionen ska översända utvärderingsrapporten och sina slutsatser om denna till Europaparlamentet, rådet och byråns styrelse. Både utvärderingsrapporten och slutsatserna ska offentliggöras.
3. I varannan utvärderingsrapport ska kommissionen granska byråns resultat med avseende på dess mål, uppdrag och arbetsuppgifter.

Artikel 81

Upphävande

1. Härmed upphävs rådets förordning (EG) nr 2007/2004, förordning (EG) nr 863/2007 och rådets beslut 2005/267/EG⁵⁶.
2. Hänvisningar till de upphävda förordningarna ska anses som hänvisningar till den här förordningen i enlighet med bilagan.

Artikel 82

Ikraftträdande och tillämpning

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i Europeiska unionens officiella tidning.

Artikel 19.5 och artiklarna 28, 29, 30 och 31 ska tillämpas tre månader efter den dag då förordningen trädde i kraft.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i medlemsstaterna i enlighet med fördragen.

Utfärdad i Strasbourg den

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande

⁵⁶ Rådets beslut 2005/267/EG av den 16 mars 2005 om inrättande av ett säkrat webbaserat informations- och samordningsnätverk för de myndigheter och liknande som hanterar migrationsfrågor i medlemsstaterna (EUT L 83, 1.4.2005, s. 48).

FINANSIERINGSÖVERSIKT FÖR BYRÅER

1. GRUNDLÄGGANDE UPPGIFTER OM FÖRSLAGET ELLER INITIATIVET

- 1.1. Förslagets eller initiativets beteckning
- 1.2. Berörda politikområden i den verksamhetsbaserade förvaltningen och budgeteringen
- 1.3. Typ av förslag eller initiativ
- 1.4. Mål
- 1.5. Motivering till förslaget eller initiativet
- 1.6. Tid under vilken åtgärden kommer att pågå respektive påverka resursanvändningen
- 1.7. Planerad metod för genomförandet

2. FÖRVALTNING

- 2.1. Bestämmelser om uppföljning och rapportering
- 2.2. Administrations- och kontrollsystem
- 2.3. Åtgärder för att förebygga bedrägeri och oegentligheter/oriktigheter

3. BERÄKNADE BUDGETKONSEKVENSER AV FÖRSLAGET ELLER INITIATIVET

- 3.1. Berörda rubriker i den fleråriga budgetramen och budgetrubriker i den årliga budgetens utgiftsdel
- 3.2. Beräknad inverkan på utgifterna
 - 3.2.1. *Sammanfattning av den beräknade inverkan på utgifterna*
 - 3.2.2. *Beräknade budgetkonsekvenser av anslagen till Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrå*
 - 3.2.3. *Beräknade budgetkonsekvenser av Europeiska gräns- och kustbevakningsbyråns personal*
 - 3.2.4. *Förenlighet med den gällande fleråriga budgetramen*
 - 3.2.5. *Bidrag från tredje man*
- 3.3. Beräknad inverkan på inkomsterna

FINANSIERINGSÖVERSIKT FÖR RÄTTSAKT

1. GRUNDLÄGGANDE UPPGIFTER OM FÖRSLAGET ELLER INITIATIVET

1.1. Förslagets eller initiativets beteckning

Förslag till EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING om Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrå och om upphävande av förordning (EG) nr 2007/2004, förordning (EG) nr 863/2007 och beslut 2005/267/EG

1.2. Berörda politikområden i den verksamhetsbaserade förvaltningen och budgeteringen⁵⁷

Politikområde: Migration och inrikes frågor

Verksamhet: Säkerhet och skydd av friheter

1.3. Typ av förslag eller initiativ

☐ Ny åtgärd

☐ Ny åtgärd som bygger på ett pilotprojekt eller en förberedande åtgärd⁵⁸

☒ Befintlig åtgärd vars genomförande förlängs i tiden

☐ Tidigare åtgärd som omformas till eller ersätts av en ny

1.4. Mål

1.4.1. Fleråriga strategiska mål för kommissionen som förslaget eller initiativet är avsett att bidra till

Syftet med detta förslag är att inrätta en europeisk gräns- och kustbevakningsbyrå som ska säkerställa en europeisk integrerad förvaltning av de yttre gränserna för att hantera migrationen effektivt och garantera en god säkerhet inom unionen, med full hänsyn tagen till den fria rörligheten för personer inom unionen. Det ingår i ett åtgärds paket framlagt av kommissionen med titeln [”A European Border and Coast Guard and effective management of Europe’s external borders”].

År 2015 bevitnade Europeiska unionen ett hittills aldrig skådat tryck mot de yttre gränserna, med cirka 1,5 miljoner personer som olagligen passerade gränsen mellan januari och november det året. Blotta omfattningen av de blandade migrationsflöden som passerat Europeiska unionens yttre gränser och den därpå följande sekundära förflyttningen visar att unionens och medlemsstaternas befintliga strukturer är otillräckliga för att hantera de utmaningar som uppstår med anledning av det stora inflödet. I ett område utan inre gränser påverkar irreguljär migration vid en av medlemsstaternas yttre gränser alla andra medlemsstater i Schengenområdet. Omfattande sekundära förflyttningar har gjort att flera medlemsstater återinfört kontroller vid de inre gränserna. Detta har medfört att Schengenrådets funktion och sammanhållning utsatts för avsevärd belastning.

Under den pågående migrationskrisen har det blivit tydligt att ett Schengenområde utan inre gränser är hållbart endast om de yttre gränserna bevakas och skyddas på ett effektivt sätt. Kontrollen av unionens yttre gränser är ett gemensamt och delat

⁵⁷

ABM: verksamhetsbaserad förvaltning. ABB: verksamhetsbaserad budgetering.

⁵⁸

I den mening som avses i artikel 54.2 a och b i budgetförordningen.

åtagande som måste genomföras enligt stränga och enhetliga kvalitetsnormer inom unionen.

De växande säkerhetsutmaningarna till följd av årets terroristattacker har ökat allmänhetens oro. Gränser kan aldrig erbjuda fullständig säkerhet, men de kan väsentligen bidra till ökad säkerhet och stärkt underrättelseverksamhet och därmed avvärja fler attacker. Detta har blivit ännu viktigare med tanke på den ökande förekomsten av utländska stridande som deltar i terrorattacker. Att öka säkerheten vid de yttre gränserna är därför avgörande för att återställa allmänhetens förtroende.

Ett gemensamt reseområde utan inre gränser är bara hållbart om de yttre gränserna skyddas på ett effektivt sätt. En kedja är aldrig starkare än sin svagaste länk. Därför krävs kraftfulla åtgärder på väg mot ett integrerat system för förvaltningen av de yttre gränserna. Detta går endast att genomföra som en delad uppgift mellan alla medlemsstater, i enlighet med solidaritetsprincipen och ansvarsprincipen vilka alla EU-institutioner förbundit sig låta utgöra vägledande principer för hanteringen av migrationskrisen.

I den europeiska migrationsagendan fastställdes behovet att införa en delad förvaltning av de yttre gränserna i enlighet med målsättningen att ”stegvis införa ett integrerat system för förvaltning av de yttre gränserna” i artikel 77 i EUF-fördraget. I sitt tal om tillståndet i unionen som kommissionens ordförande Jean-Claude Juncker höll i september aviserade han ambitiösa förslag från kommissionen i denna riktning före årsskifte i form av en fullt operativ europeisk gräns- och kustbevakning, vilket därefter bekräftades i kommissionens arbetsprogram för 2016.

I förslaget till förordning fastställs allmänna principer för en europeisk integrerad gränsförvaltning. Däri inrättas europeiska gräns- och kustbevakningsenheter samt en **Europeisk gräns- och kustbevakningsbyrå** som bygger på Frontex. Syftet med den föreslagna förordningen är att säkerställa en mer integrerad förvaltning av EU:s yttre gränser, bland annat genom att ge Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån större befogenheter i fråga om förvaltning av de yttre gränserna än vad Frontex för närvarande har. Detta utkast till förordning ger Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån den ytterligare behörighet som krävs för att effektivt genomföra en integrerad gränsförvaltning på unionsnivå, avhjälpa brister i gränsförvaltningen på nationell nivå och hantera ett migrationsflöde av aldrig tidigare skådad omfattning vid Europeiska unionens yttre gränser.

Det är viktigt att Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån europeiska nivån får denna ytterligare behörighet för att brister i förvaltningen av de yttre gränserna eller oväntade migrationsflöden inte ska äventyra Schengenområdets funktion. De utmaningar som följer av migrationskrisen kan inte hanteras på lämpligt sätt av medlemsstaterna utan samordning. Europeisk integrerad gränsförvaltning är ett delat ansvar mellan Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån och nationella myndigheter med ansvar för gränsförvaltning, däribland kustbevakningen i den mån den utför gränskontroller, och tillsammans utgör den **europeiska gräns- och kustbevakningen**.

1.4.2. *Specifika mål eller verksamheter inom den verksamhetsbaserade förvaltningen och budgeteringen som berörs*

Följande specifika mål fastställs med grund i byråns uppgifter enligt artikel 7 i förslaget. Fördelningen av de specifika målen tar dock hänsyn till den ram för den verksamhetsbaserade förvaltningen och budgeteringen som fastställdes av Frontex i

dess arbetsprogram för 2016, med tanke på de nya uppgifter som införs genom förordningen och vissa nödvändiga anpassningar.⁵⁹

Specifikt mål nr 1: Stöd till förvaltningen av de yttre gränserna

- Samordna det operativa samarbetet mellan medlemsstaterna med avseende på förvaltningen av de yttre gränserna.
- Bistå medlemsstaterna i de situationer som kräver ökat tekniskt och operativt bistånd vid de yttre gränserna, genom att samordna och organisera gemensamma insatser, med beaktande av att vissa situationer kan inbegripa humanitära krissituationer och sjöräddning.
- Bistå medlemsstaterna i de situationer som kräver ökat tekniskt och operativt bistånd vid de yttre gränserna, genom att inleda snabba gränsinsatser vid de yttre gränserna i medlemsstater som utsätts för särskilt och oproportionerligt tryck, med beaktande av att vissa situationer kan inbegripa humanitära krissituationer och sjöräddning.
- Upprätta och utplacera europeiska gräns- och kustbevakningsenheter, däribland en snabbreserv, vid gemensamma insatser, snabba gränsinsatser och inom ramen för stödgrupper för migrationshantering.
- Upprätta och utplacera europeiska gräns- och kustbevakningsenheter, däribland en snabbreserv, vid gemensamma insatser, snabba gränsinsatser och inom ramen för stödgrupper för migrationshantering.
- Utplacera nödvändig utrustning och personal för snabbreserven för att i praktiken genomföra de åtgärder som krävs i nödsituationer vid de yttre gränserna

Specifikt mål nr 2: Stöd till medlemsstaternas myndigheter med ansvar för kustbevakning

- Samarbeta med Europeiska fiskerikontrollbyrån och Europeiska sjösäkerhetsbyrån för att hjälpa de nationella myndigheterna att genomföra kustbevakning genom att a) tillhandahålla tjänster, upplysningar, utrustning och utbildning samt b) genom att samordna multifunktionella insatser.

Specifikt mål nr 3: Stöd till faktiskt återsändande

- Stödja och stärka det tekniska och operativa samarbetet mellan medlemsstaterna samt med berörda myndigheter och aktörer i tredjeland.
- Samordna och organisera återsändandeinsatser.
- Bistånd till medlemsstaterna i de situationer som kräver ökat tekniskt och operativt bistånd för att fullgöra skyldigheten att återsända tredjelandsmedborgare som olagligen vistas på unionens territorium, däribland genom att samordna eller anordna återsändandeinsatser.
- Upprätta och utplacera europeiska interventionsenheter för återsändande vid denna typ av intervention.

Specifikt mål nr 4: Risk- och sårbarhetsanalys

⁵⁹

För att betona byråns nya uppgifter och bättre representera de nya uppgifternas ekonomiska genomslag presenteras "återsändandestöd" som ett eget specifikt mål 3. Uppgifter som rör "förvaltning av reserver" samt "forskning och teknisk utveckling" slås samman under specifikt mål 6 medan "Eurosur" och "situationsbild" slås samman under specifikt mål 7, samtidigt som "yttre förbindelser och förbindelser med allmänheten" samt "grundläggande rättigheter" presenteras gemensamt under specifikt mål 8.

- Inrätta ett centrum för övervakning och riskanalys för att övervaka migrationsflödena och utföra riskanalyser i alla frågor som rör integrerad gränsförvaltning.

Utföra sårbarhetsanalyser, däribland en bedömning av vilken kapacitet medlemsstaterna har att hantera hot och tryck vid sina yttre gränser.

Specifikt mål nr 5: Utbildning:

Bistå medlemsstaterna med utbildning av nationella gränsbevakningstjänstemän och återsändandeexperter, till exempel genom att fastställa gemensamma utbildningsnormer.

Specifikt mål nr 6: Förvaltning av gemensamma resurser samt forskning och teknisk utveckling

- Inrätta en reserv för teknisk utrustning som ska användas vid gemensamma insatser, snabba gränsinsatser, inom ramen för stödgrupper för migrationshantering samt vid återsändandeinsatser eller återsändandeinterventioner.

- Inrätta reserver med återsändningsövervakare, återsändningsledsagare och återsändningsexperter.

- Stödja utvecklingen av tekniska normer för utrustning, i synnerhet för [taktisk befälsnivå, kontroll och kommunikation samt teknisk övervakning för att säkra kompatibilitet inom unionen och nationellt.

- Delta i utveckling och förvaltning av forskning och innovation som är av betydelse för kontroll och övervakning av de yttre gränserna, däribland användning av avancerad övervakningsteknik såsom fjärrstyrda luftfartygssystem, samt utveckla pilotprojekt i frågor som omfattas av denna förordning.

Specifikt mål nr 7: Eurosur och situationsövervakning

- Tillhandahålla nödvändigt bistånd för att utveckla och driva ett europeiskt gränsövervakningssystem och, när så är lämpligt, för att utveckla ett gemensamt gränssnitt för informationsutbyte och systemens kompatibilitet, särskilt genom att utveckla, upprätthålla och samordna Eurosur-ramverket i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1052/2013

- I enlighet med förordning (EG) nr 45/2001 och rambeslut 2008/977/RIF utveckla och hantera informationssystem som gör det möjligt att snabbt och säkert utbyta uppgifter om framväxande risker för förvaltningen av de yttre gränserna, irreguljär invandring samt återsändande, i nära samarbete med kommissionen, EU:s institutioner, organ och byråer samt det europeiska migrationsnätverk som inrättades genom rådets beslut 2008/381/EG.

Specifikt mål nr 8: Yttre förbindelser och grundläggande rättigheter

- Bistå medlemsstaterna och tredjeland i deras operativa samarbete i fråga om förvaltningen av de yttre gränserna och återsändande, däribland utplacering av sambandsmän.

- Garantera skyddet av de grundläggande rättigheterna när byrån och medlemsstaterna utför sitt uppdrag enligt förordningen i enlighet med tillämplig unionslagstiftning, däribland Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, bland annat genom att inrätta ett system för klagomål avseende

eventuella kränkningar av de grundläggande rättigheterna i samband med Europeiska gräns- och kustbevakningsbyråns verksamhet.

Berörda verksamheter enligt den verksamhetsbaserade förvaltningen och budgeteringen

Verksamhet 18 02 : Solidaritet – Yttre gränser, viseringspolitik och fri rörlighet för personer

1.4.3. Verkan eller resultat som förväntas

Beskriv den verkan som förslaget eller initiativet förväntas få på de mottagare eller den del av befolkningen som berörs.

I detta förslag fastställs allmänna principer för en europeisk gräns- och kustbevakningsbyrå i syfte att hantera migrationen effektivt och garantera en god säkerhet inom unionen, med samtidig hänsyn till den fria rörligheten för personer i Europeiska unionen.

Den europeiska integrerade gränsförvaltningen består av åtgärder i tredjeland, åtgärder som genomförs tillsammans med angränsande tredjeländer, åtgärder för gränskontroll vid de yttre gränserna och åtgärder som genomförs inom området för fri rörlighet däribland återsändande av tredjelandsmedborgare som olagligen uppehåller sig på en medlemsstats territorium.

Genom detta förslag inrättas en Europeisk gräns- och kustbevakningsbyrå som ska ansvara för den integrerade gränsförvaltningen och som i jämförelse med Frontex uppdrag har väsentligt utökade befogenheter avseende alla aspekter av den integrerade gränsförvaltningen. De europeiska gräns- och kustbevakningsenheterna är sammansatta av personal från Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån och nationella myndigheter med ansvar för gränsförvaltning, däribland kustbevakningen i den mån den utför gränskontroller. Europeiska gräns- och kustbevakningsbyråns uppgift är att genomföra den europeiska integrerade gränsförvaltningen enligt principen om delat ansvar. Eftersom alla nationella gränsbevakningstjänster, däribland kustbevakningen i den mån den utför gränskontroller, ska verkställa den europeiska integrerade gränsförvaltningen utgör de samtidigt en europeisk gräns- och kustbevakning och nationella instanser för gränskontroll och kustbevakning.

Med hänsyn till ändringen av Frontex befogenheter bör namnet ändras till Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån. Huvuduppgifterna för Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån är att upprätta en operativ och teknisk strategi för att genomföra en integrerad gränsförvaltning på unionsnivå, utöva tillsyn över hur kontrollerna vid medlemsstaternas yttre gränser faktiskt fungerar, göra sårbarhetsanalyser och se till att brister i förvaltningen av de yttre gränserna vid nationella myndigheter avhjälpas, att lämna ökat operativt och tekniskt stöd till medlemsstaterna med hjälp av gemensamma insatser och snabba gränsinsatser se till att åtgärder vidtas i situationer som kräver akuta åtgärder vid de yttre gränserna samt organisera, samordna och genomföra återsändandeinsatser och återsändandeinterventioner.

Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån behöver få en bred och konkret överblick för att kunna avgöra om en medlemsstat är i stånd att genomföra tillämplig EU-lagstiftning samt urskilja brister i medlemsstaternas gränsförvaltning så att man undviker att ökade en migrationsflöden leder till allvarliga problem vid de yttre gränserna. Detta förslag innehåller därför följande delar som ska stärka Europeiska gräns- och kustbevakningsbyråns uppgifter jämfört med Frontex:

Ett centrum för övervakning och riskanalys med kapacitet att analysera migrationsflöden till och inom europeiska unionen och göra riskanalyser som medlemsstaterna ska tillämpa och som omfattar samtliga aspekter av en europeisk integrerad gränsförvaltning, i synnerhet gränskontroller, återsändande, irreguljär sekundär förflyttning av tredjelandsmedborgare inom unionen, förebyggande av gränsöverskridande brottslighet – däribland sådan som avser underlättande av irreguljär invandring, människohandel och terrorism – samt situationen i

angränsande tredjeländer för att utveckla ett förvarningssystem byggt på analys av migrationsflödena till unionen.

Sambandsmän från byrån som utplaceras i medlemsstaterna så att byrån kan garantera lämplig och effektiv övervakning inte bara genom riskanalys, informationsutbyte och Eurosurs insatser, utan även genom faktisk närvaro på plats. Sambandsmannens uppgift är att främja samarbetet mellan byrån och medlemsstaterna och i synnerhet att underlätta insamlingen av de upplysningar som byrån behöver för att göra sårbarhetslyser, samt övervaka de åtgärder som medlemsstaterna vidtar vid de yttre gränserna.

Byrån får ett tillsynsuppdrag eftersom en obligatorisk sårbarhetsbedömning ska göras av byrån för att utvärdera medlemsstaternas kapacitet att hantera de utmaningar som uppkommer vid de yttre gränserna, däribland en bedömning av medlemsstatens utrustning och resurser samt dess beredskapsplanering. På inrådan av den styrelse som inrättas inom ramen för Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån ska den verkställande direktören fastställa vilka åtgärder som bör vidtas av den berörda medlemsstaten och ange inom vilken tid åtgärderna ska vidtas. Den verkställande direktörens beslut ska vara bindande för den berörda medlemsstaten och om de nödvändiga åtgärderna inte vidtas inom utsatt tid ska ärendet överlämnas i styrelsen för vidare beslut. Om medlemsstaten inte agerar, och därmed äventyrar Schengenområdets funktion, kan kommissionen anta ett genomförandebeslut om direkt intervention av byrån på plats.

Nya förfaranden för att hantera situationer som kräver akuta åtgärder när en medlemsstat inte vidtar nödvändiga korrigerande åtgärder i enlighet med sårbarhetsbedömningen eller vid oproportionerligt stort migrationstryck vid de yttre gränserna som försvårar kontrollen av de yttre gränserna så mycket att detta äventyrar Schengenområdets funktion. Detta kommer att omfatta genomförandebeslut från kommissionen om vilka åtgärder som ska vidtas av Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån i enlighet med denna förordning och krav på att den berörda medlemsstaten ska samarbeta med byrån vid genomförandet av dessa åtgärder. Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån ska fastställa vilka tågräder som krävs för att i praktiken genomföra de åtgärder som anges i kommissionens beslut, och kommer att ingripa direkt i den berörda medlemsstaten.

Utökat uppdrag för byrån som bland annat omfattar inrättande och utplacering av europeiska gräns- och kustbevakningsenheter för gemensamma insatser och snabba gränsinsatser, inrättande av reserv för teknisk utrustning, bistånd till kommissionen i samordningen av verksamhet den inom ramen för stödgrupper för migrationshantering i hotspot-områden och ett utvidgat uppdrag i fråga om återsändande, riskanalys, utbildning och forskning.

Obligatorisk sammanslagning av personal med hjälp av en snabbreserv som ska vara en fast styrka bestående av ett litet antal av alla medlemsstaternas gränsbevakningstjänstemän per år. Utplaceringen av europeiska gräns- och kustbevakningsenheter från snabbreserven bör omedelbart kompletteras av ytterligare europeiska gräns- och kustbevakningsenheter vid behov.

Utplacering av en egen reserv för teknisk utrustning genom eget förvärv eller samägande med en medlemsstat och förvaltning av en reserv för teknisk utrustning som tillhandahålls av medlemsstaterna med utgångspunkt i byråns behovsbeskrivning och krav på att reserven för teknisk utrustning ska kompletteras

med transportmedel och operativ utrustning som förvärvas av medlemsstaterna med hjälp av särskilda åtgärder via Fonden för inre säkerhet.

Central roll för att bistå kommissionen med samordning av stödgrupper för migrationshantering i hotspot-områden som kännetecknas av blandade migrationsflöden och där Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån tillsammans med Europeiska stödkontoret för asylfrågor, Europol och unionens övriga berörda organ och byråer lämnar samordnat och förbättrat tekniskt och med operativt stöd till medlemsstaterna.

Utökat uppdrag för byrån i fråga om återsändande eftersom en återsändandeenhet inrättas inom byrån, vilket torde ge medlemsstaterna all nödvändig operativ förstärkning för att faktiskt återsända tredjelandsmedborgare som olagligen uppehåller sig på unionens territorium. Byrån ska samordna och organisera återsändandeinsatser och återsändandeinterventioner från en eller flera medlemsstater, och på eget initiativ underlätta organisationen för att stärka återsändandesystemen i medlemsstater som är utsatta för särskilt högt tryck. Byrån kommer att behöva en reserv av återsändningsövervakare, återsändningsledsagare och återsändningsexperter som ska ställas till förfogande av medlemsstaterna och som ska utgöra europeiska interventionsenheter för återsändande vilka ska utplaceras i medlemsstaterna.

Byråns deltagande i förvaltningen av forskning och innovation som är av betydelse för kontrollen av de yttre gränserna, däribland användning av avancerad övervakningsteknik såsom fjärrstyrda luftfartygssystem samt deltagande i projekt som gäller frågor som omfattas av denna förordning.

Europeiskt samarbete om kustbevakningsverksamheten genom utveckling av ett sektorsöverskridande samarbete mellan Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån, Europeiska fiskerikontrollbyrån och Europeiska sjösäkerhetsbyrån för att öka synergierna mellan dessa organ och därmed åstadkomma mer effektiva och kostnadseffektiva multifunktionella tjänster för de nationella myndigheter som genomför kustbevakning.

Ökat samarbete med tredjeland genom samordning av det operativa samarbetet mellan medlemsstater och tredjeländer i fråga om gränsförvaltningen, däribland samordning av gemensamma insatser, och genom utplacering av sambandsmän i tredjeland, samt samarbete med myndigheterna i tredjeland i samband med återvändande, även i fråga om erhållande av resehandlingar.

Utöka byråns uppdrag i fråga om behandling av personuppgifter genom att även tillåta behandling av personuppgifter i samband med organisering och samordning av gemensamma insatser, pilotprojekt, snabba gränsinsatser, återsändandeinsatser, återsändandeinterventioner samt inom ramen för stödgrupper för migrationshantering, samt vid informationsutbyte med medlemsstaterna, Europeiska stödkontoret för asylfrågor, Europol, Eurojust och EU:s övriga organ.

Garantera skyddet av de grundläggande rättigheterna genom att inrätta ett system för klagomål avseende eventuella kränkningar av de grundläggande rättigheterna i samband med Europeiska gräns- och kustbevakningsbyråns verksamhet. Den samordnande tjänstemannen ska agera för byråns räkning i allt som rör utplaceringen av de europeiska gräns- och kustbevakningsenheterna.

1.4.4. Indikationer för bedömning av resultat eller verkan

Ange vilka indikatorer som ska användas för att följa upp hur förslaget eller initiativet genomförs.

- Antal, varaktighet och verkningsgrad hos de gemensamma insatser, snabba gränsinsatser och pilotprojekt som samordnats av byrån med avseende på yttre gränser.
- Antal irreguljära migranter som gripits fördelat på de olika typerna av gränser (luftgräns, sjögräns eller landgräns).
- Antal snabba insatser som finansieras via byråns operativa reserv.
- Faktisk tillämpning av uppförandekodexen för gränsbevakningstjänstemän.
- Antal händelser, produkter och fasta tjänster som Europeiska fiskerikontrollbyrån och Europeiska sjösäkerhetsbyrån tillhandahåller byrån och som ger gränsbevakningstjänstemän och nationella myndigheter som genomför kustbevakning bättre kunskaper om den maritima lägesbilden.
- Antal multifunktionella insatser till stöd för kustbevakningen (i samarbete med Europeiska sjösäkerhetsbyrån och Europeiska fiskerikontrollbyrån).
- Antal återsändandeinsatser som samordnats av byrån.
- Antal personer som återsänts inom ramen för insatser eller ingripanden som anordnats eller genomförts av byrån.
- Faktisk tillämpning av uppförandekodexen för återsändandeinsatser.
- Antal och frekvens på de riskanalysrapporter som utarbetats av byrån.
- Kvalitet och effektivitet i de individuellt anpassade riskanalysrapporterna.
- Antal sårbarhetsanalyser som utarbetats årligen av byrån.
- Antal utbildningsmoduler och antal utbildare.
- Antal anordnade utbildningar.
- Antal utbyten av gränsbevakningstjänstemän av Erasmustyp.
- Antal experter registrerade i byråns reserv.
- Antal egna tillgångar som förvärvats eller leasats av byrån.
- Effektiv förvaltning av resurser och personal samt påverksansmätning via Frontex lägescentral.
- Omfattningen och kvaliteten på uppgifter, information och underrättelser som utbyts praktiskt taget i realtid med hjälp av Eurosurs kommunikationsnät, den gemensamma underrättelsebilden av situationen före gränserna och den europeiska situationsbilden.
- Användning av samkörning och teknik för att upptäcka och spåra gränspassage samt sektorsöverskridande informationsutbyte med andra aktörer genom gemensam användning av verktyg för övervakning och miljöskydd på EU-nivå (Eurosurs tjänst för samkörning).
- Användartillfredsställelse med byråns verksamhet.
- Antal sambandsmän utplacerade i tredjeland
- Antal sambandsmän utplacerade i medlemsstaterna

Följande övergripande indikatorer påverkar den allmänna förvaltningen av byrån:

- Sammansättning och utplacering av europeiska gräns- och kustbevakningsenheter
- Den tekniska utrustningsreservens förvaltning och fullständighet.
- Kartläggning, prioritering och påverkan av samarbetsavtalen med tredjeland med full hänsyn till EU:s politik för yttre förbindelser.
- Flexibilitet att tillämpa rekommendationer från styrelsen, övriga aktörer och oberoende utvärderingar. [...]

1.5. Motivering till förslaget eller initiativet

1.5.1. Behov som ska tillgodoses på kort eller lång sikt

På kort sikt väntas Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån fortsätta bedriva Frontex kärnverksamheter avseende förvaltningen av de yttre gränserna och återsändande. År 2015 ökade Frontexbyråns anslag för budgetår 2015 och 2016 så att byrån skulle kunna hantera migrationskrisen, i synnerhet tack vare tredubblingen av de ekonomiska anslagen till de gemensamma insatserna Poseidon och Triton, samt kunna stödja medlemsstaternas återsändandeinsatser och lämna nödvändiga resurser till hotspots. Det slutliga EU-anslaget till byrån för budgetår 2016 som föreslogs av kommissionen uppgår till **238 686 000 euro**.

Byrån måste fortsätta sitt arbete med förvaltningen av de yttre gränserna på samma nivå som tidigare, däribland sina regelbundna och viktiga bidrag till sök- och räddningsinsatser samt återsändande. De nya uppgifter som föreslås i förordningen kommer att ge byrån större kapacitet att stötta medlemsstaterna i dessa frågor. Det är därför viktigt att samma nivå på anslagen som 2016 behålls för Europeiska gräns- och kustbevakningsbyråns budget från 2017, för att göra följande:

- Fortsätta de intensifierade operativa insatserna i samband med gemensamma insatser till sjöss, i synnerhet via Triton och Poseidon-programmen, med de ökade resurserna och utvidgade geografiska tillämpningsområdet för programmen, för att kunna genomföra fler sök- och räddningsinsatser inom ramen för byråns uppdrag.
- Fortsätta byråns deltagande i stödgrupperna för migrationshantering och deras verksamhet i hotspot-områden där europeiska gränsförvaltningsbyrån och övriga berörda byråer arbetar praktiskt tillsammans med medlemsstater i främsta ledet genom att bistå dessa medlemsstater med screening, registrering och upptagande av fingeravtryck samt aktivt delta vid återsändandeinsatser och sprängning av människosmugglingsligor.
- Ytterligare öka byråns uppgifter i fråga om återsändande genom att bistå medlemsstaterna med återsändande och annan verksamhet som ingår i de nya uppgifterna, särskilt på grund av inrättandet av en återsändandeenhet som ger byrån möjlighet att öka biståndet till medlemsstaterna bland annat för att organisera och finansiera återsändandeinsatser.
- Att ytterligare stärka samarbetet med de andra byråerna som verkar på området för inrikes frågor, i synnerhet Europeiska stödkontoret för asylfrågor, Europol och Eu-Lisa.
- Ytterligare vidga byråns viktiga roll avseende människosmuggling i allmänhet samt dess bidrag för genomförandet av EU:s handlingsplan mot människosmuggling.

Men detta förslag ökar väsentligt byråns möjligheter att reagera effektivt på befintliga eller framtida hot vid de yttre gränserna genom att proaktivt stödja medlemsstaternas arbete för att genomföra lämpliga åtgärder, i synnerhet vid särskilt och oproportionerligt tryck vid de yttre gränserna.

På medellång sikt kommer denna förordning att stärka byråns struktur, kapacitet och uppgifter. För att byrån på lämpligt sätt ska kunna fullgöra sina nya uppgifter bör ett ytterligare anslag läggas till byråns budget för 2017 utöver anslaget för 2016. De ytterligare ekonomiska resurserna ska framför allt ge byrån möjlighet att göra följande:

- Att upprätta en operativ reserv för att kunna finansiera snabba gränsinsatser och återsändandeinterventioner. Den ekonomiska operativa reserven ska uppgå till minst 4 % av anslaget till den operativa verksamheten och ska hållas på samma nivå under hela året. Minst **10 000 000 euro** bör läggas till byråns anslag för att ge byrån möjlighet att inleda sådana interventioner enligt tidsplanen i förordningen.
- Att förvärva, underhålla och leasa sin egen utrustning. Därför bör ytterligare **10 000 000 euro** läggas till EU-anslaget för att i första hand ge byrån möjlighet att finansiera inköp av liten och mellanstor operativ utrustning (t.ex. Eurodac-utrustning). Byråns egen utrustning bör komplettera en reserv för teknisk utrustning som tillhandahålls av medlemsstaterna, i synnerhet transportmedel och operativ utrustning som förvärvas av medlemsstaterna med hjälp av särskilda åtgärder via Fonden för inre säkerhet.
- Utföra de nya uppgifter som beror på byråns samarbete med Europeiska fiskerikontrollbyrån och Europeiska sjösäkerhetsbyrån för att stödja "kustbevakning". Närmare uppgifter om detta samarbete kommer att lämnas i ett särskilt pilotprojekt under år 2016. Ett belopp på **5 000 000 euro** krävs dock för att byrån på ett effektivt sätt ska kunna samordna sig med Europeiska sjösäkerhetsbyrån och Europeiska fiskerikontrollbyrån i fråga om gemensamt tillhandahållande av tjänster, upplysningar, utrustning och utbildning för kustbevakningen samt utvidga gemensamma insatser vid sjögränser till multifunktionella insatser som omfattar andra kustbevakningsuppdrag.
- Stärka byråns samarbete med tredjeland och byråns deltagande i operativ verksamhet med angränsande länder, projekt för tekniskt bistånd, samarbete om återsändande, däribland framskaffande av resehandlingar. I detta avseende bör ett belopp på **5 000 000 euro** föras upp på byråns budget varje år. Beloppet ger byrån möjlighet att agera proaktivt i samarbete med tredjeland utan att det hindrar att byrån får unionsfinansiering i enlighet med gällande bestämmelser för de instrument som inrättats till stöd för unionens politik för yttre förbindelser.
- Att öka antalet sambandsmän från byrån i tredjeländer. För att stödja utplaceringen av ytterligare 10 sambandsmän bör byråns budget, utöver personalkostnaderna, kompletteras med **1 000 000 euro** varje år för att täcka kostnader för kontor, kommunikation samt logistiskt och tekniskt stöd. Vidare bör ytterligare **1 000 000 euro** för år 2017 avsättas för igångsättningskostnader.
- Till stöd för inrättandet av systemet för klagomål och för att beakta övriga grundläggande rättigheter i all verksamhet bör ett belopp på **500 000 euro** föras upp på byråns budget varje år.

Utöver de ekonomiska resurserna bedöms ytterligare 602 personer behövas för att byrån ska kunna fullgöra sina nya uppgifter, däribland 329 tjänster i tjänsteförteckningen och 273 externt anställda. De exakta personalbehoven beskrivs i avsnitt 3.2.3.

På kort och medellång sikt kommer byråns verksamhet att bidra till att uppnå målen i den europeiska migrationsagendan och den europeiska säkerhetsagendan.

1.5.2. *Mervärdet av en åtgärd på unionsnivå*

Syftet med detta förslag är att säkerställa en europeisk integrerad förvaltning av EU:s yttre gränser för att hantera migration effektivt och god säkerhet inom unionen, med samtidig hänsyn till den fria rörligheten för personer i unionen. I ett område utan inre gränser påverkar irreguljär invandring vid en av medlemsstaternas yttre gränser alla andra medlemsstater i Schengenområdet. Ett område utan inre gränser är bara hållbart om de yttre gränserna bevakas och skyddas på ett effektivt sätt.

Eftersom kontrollen av unionens yttre gränser är ett gemensamt och delat intresse som bör bedrivas enligt stränga och enhetliga kvalitetsnormer inom unionen kan syftet med detta förslag inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna och kan därför bättre uppnås på unionsnivå, och unionen kan därmed vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen.

1.5.3. *Huvudsakliga erfarenheter från liknande försök eller åtgärder*

Frontex inrättades 2004 och inledde sin verksamhet 2005. På uppmaning i Haagprogrammet antog kommissionen den 13 februari 2008 ett meddelande om utvärderingen och den framtida utvecklingen av Frontex (KOM(2008) 67 slutlig), nedan kallad rapporten.

Rapporten innehöll rekommendationer på kort till medellång sikt, och lade fram idéer för byråns framtida utveckling på längre sikt. På längre sikt betonades den centrala roll som Frontex har för utvecklingen av Europeiska unionens integrerade system för gränsförvaltning.

Sammanfattningsvis har kommissionen rekommenderat ett antal förbättringar i hur byrån arbetar inom ramen för sitt mandat och att mandatet på medellång sikt bör ses över.

Utöver kommissionens ovannämnda meddelande om utvärderingen och den framtida utvecklingen av Frontex gjordes en oberoende utvärdering under 2008. Den utvärdering som upphandlades av Frontex styrelse i enlighet med artikel 33 i Frontexförfordningen gav ytterligare synpunkter och fakta om byråns arbetsmetoder. Man utfärdade även en rad rekommendationer till Frontex styrelse.

Mot denna bakgrund ändrades byråns mandat år 2011 för att den skulle kunna bemöta nya utmaningar.

Trots de förbättringar som ändringen år 2011 medförde bör byråns mandat ses över igen, med hänsyn till de tydliga politiska riktlinjer som Europeiska rådet under 2015 lämnade om Frontex roll i hanteringen av det ökande migrationstrycket och den externa utvärdering av Frontex som gjordes 2014–2015. Därav följer det föreliggande förslaget.

Vid utarbetandet av detta förslag har kommissionen tagit hänsyn till de diskussioner som regelbundet förts i Europeiska rådet och ministerrådet samt i Europaparlamentet om gränsförvaltning och de åtgärder som krävs för att hantera migrationskrisen. Den framtida gränsförvaltningen och i synnerhet förstärkningen av Frontex diskuterades nyligen i ministerrådet, vid mötet den 8 oktober 2015. Detta följdes av ett möte i Europeiska rådet den 15 oktober 2015, som i riktlinjerna för den framtida gränsförvaltningen efterlyste ett starkt skydd av EU:s yttre gränser bland annat genom att arbeta för ett gradvis införande av ett integrerat förvaltningssystem för de yttre gränserna och genom att utvidga Frontex mandat.

Alltsedan Frontex inledde sitt arbete den 1 maj 2005 har diskussioner förts med berörda aktörer på europeisk och nationell nivå. I synnerhet har regelbundna diskussioner ägt rum i samband med byråns rapportering till Europaparlamentet och rådet. Byrån rapporterar hela tiden om sin verksamhet, vid styrelsens sammanträden och genom olika rapporter som

utarbetas under året. Regelbundet informationsutbyte förekommer också med EU:s övriga organ och byråer, i synnerhet Europeiska stödkontoret för asylfrågor, Europeiska unionens byrå för grundläggande rättigheter och Europol samt Europeiska ombudsmannen. Många diskussioner har även hållits med det civila samhället och den akademiska världen.

År 2014 inledde kommissionen en genomförbarhetsundersökning avseende inrättandet av ett europeiskt system för gränsbevakningstjänstemän för att bevaka unionens yttre gränser och resultaten av denna undersökning har beaktats vid utarbetandet av det föreliggande förslaget.

Kommissionen har även sett till att beakta berörda aktörers synpunkter med hjälp av resultaten från den externa utvärderingen av Frontex. Den externa utvärderingen enligt artikel 33 i förordning (EU) 2007/2004 gjordes mellan juli 2014 och juni 2015, och omfattar perioden juli 2008 till juli 2014. Den slutliga rapporten diskuterades i Frontex styrelse den 10 september 2015, som lämnade rekommendationer om möjliga ändringar i den grundläggande förordningen om Frontex. Detta förslag tar hänsyn till de flesta rekommendationer som gjordes av styrelsen den 28 oktober 2015.

Kommissionen har även beaktat Europaparlamentets betänkande om Europeiska ombudsmannens särskilda rapport om undersökningen på eget initiativ OI/5/2012/BEH-MHZ angående Frontex, för utarbetandet av ett system för klagomål till byrån.

Inom ramen för det europeiska gränsövervakningssystemet (Eurosur) inrättades ett samarbete mellan Frontex, Europeiska sjösäkerhetsbyrån och Europeiska fiskerikontrollbyrån, vilket dock begränsades till gränsövervakning. Detta samarbete kan nu utvidgas från gränsövervakning till all kustbevakningsverksamhet, och testning av multifunktionella uppdrag i utvalda gemensamma insatser som samordnas av Frontex (t.ex. Indalo).

1.5.4. *Förenlighet med andra finansieringsformer och eventuella synergieffekter*

Detta förslag till förordning är en reaktion på Europaparlamentets och rådets uppmaningar om en effektiv förvaltning av det Europeiska unionens yttre gränser. I oktober 2015 lämnade europeiska rådet tydliga riktlinjer om behovet av att stärka Europeiska unionens yttre gränser genom att arbeta för att inrätta ett integrerat förvaltningssystem för de yttre gränserna och utvidga Frontex mandat i samband med diskussioner om utarbetandet av ett europeiskt gräns- och kustbevakningssystem, bl.a. när snabba gränsinsatsenheter ska sättas in, i samarbete med den berörda medlemsstaten, i de fall där Schengenutvärderingar eller riskbedömningar visar att det krävs kraftfulla och skyndsamma åtgärder. Europeiska rådet ansåg också att Frontex mandat borde utvidgas till att även innefatta rätten att organisera gemensamma återsändandeinsatser på eget initiativ och stärka dess roll i samband med framskaffandet av resehandlingar för personer som ska återsändas.

I den europeiska migrationsagendan föreslog kommissionen att göra förvaltningen av det de yttre gränserna till ett delat ansvar mellan Europeiska unionens medlemsstater. På denna grund föreslogs i Europeiska migrationsagendan ändringar i den rättsliga grunden för Frontex för att utvidga byråns roll och kapacitet. Bland de andra åtgärder som kommissionen föreslogs vidta var att inrätta en europeisk gräns- och kustbevakning, ge Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån även större roll i samband med anordnande och samordning av återsändande, samarbete mellan byråer, bättre förvaltning av byråns och medlemsstaternas tillgångar samt inrättande av den nya hotspot-metoden.

Genom det föreliggande förslaget till förordning bidrar kommissionen till att göra gränsförvaltningen mer effektiv och tillförlitlig genom en ny nivå på ansvars- och solidaritetskraven. På senare år har Europeiska unionen inrättat ett system som ger

medlemsstaterna möjlighet att bygga upp och bevara en sund politik för de yttre gränserna. Men i avsaknad av ett strategiskt genomförande av den integrerade gränsförvaltningen på unionsnivå förekommer dock avvikelser i medlemsstaternas genomförande, som kvarstår på nationell nivå. Därför finns det, så som kommissionen framhöll i den europeiska migrationsagendan, ett behov av unionsnormer för gränsförvaltningen som omfattar alla aspekter på unionens förvaltning av de yttre gränserna.

Detta förslag bygger på den befintliga politiken för gränsförvaltningen, däribland Frontexbyrån, men ger detta en ökad kvalitet. Frontex inrättades genom rådets förordning (EG) nr 2007/2004 som därefter ändrades genom förordning (EG) nr 863/2007, varigenom man införde snabba gränsinsatser och genom förordning (EU) nr 1168/2011, varigenom man betonade Frontex ansvar i fråga om skyddet av de grundläggande rättigheterna. Detta förslag ökar väsentligt byråns möjligheter att agera effektivt i fråga om befintliga eller framtida hot vid de yttre gränserna genom att stärka, bedöma och samordna medlemsstaternas arbete för att genomföra lämpliga åtgärder vid de yttre gränserna.

Förslaget kompletterar befintlig lagstiftning genom en metod som liknar den som använts för det europeiska gränsövervakningssystemet (Eurosur) för att genom konkreta och bindande åtaganden fostra en anda av samarbete, informationsutbyte och samordning av de ansträngningar som görs mellan medlemsstaterna och Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån, samt mellan nationella myndigheter och EU:s organ och byråer. Det bygger även på förordning (EU) nr 656/2014 om fastställande av regler för övervakningen av de yttre sjögränserna inom ramen för det operativa samarbete som samordnas av Europeiska byrån för förvaltningen av det operativa samarbetet vid Europeiska unionens medlemsstaters yttre gränser (Frontex). . Förslaget utvecklar och stärker även systemet för snabba gränsinsatser.

I synnerhet genom att inrätta en sårbarhetsanalys kompletterar förslaget den utvärderingsmekanism för Schengenregelverket som infördes genom förordning (EU) nr 1053/2013. Utvärderingsmekanismen för Schengenregelverket är avsedd att bevara det ömsesidiga förtroendet mellan medlemsstaterna. Det består av teknisk och rättslig utvärdering som ska kontrollera att Schengenregelverket tillämpas korrekt och att de förutsättningar som krävs för att undanröja gränskontrollerna vid de inre gränserna är för handen. Om en Schengenutvärdering visar att det finns allvarliga brister vid de yttre gränserna får kommissionen rekommendera att man placerar ut europeiska gräns- och kustbevakningsenheter eller lägga fram strategiska planer till byrån för yttrande. Detta förslag hindrar inte tillämpningen av åtgärder som kan komma att antas enligt artiklarna 19a och 26 i kodexen om Schengengränserna.

Sårbarhetsanalysen inriktas på förebyggande åtgärder för att undvika krissituationer. Det är en bedömning av medlemsstaternas operativa kapacitet vid de yttre gränserna och därför utvärderas även teknisk utrustning, kapacitet, resurser och beredskapsplaner. Bedömningen utförs av byrån, där styrelsen lämnar råd till den verkställande direktören som i sin tur beslutar om nödvändiga åtgärder. Om en medlemsstat inte rättar sig efter den verkställande direktörens beslut och därmed äventyrar Schengenområdet kan funktionen kan kommissionen anta ett genomförandebeslut om direkt intervention av byrån på plats.

Detta förslag bygger på och vidareutvecklar befintliga bestämmelser och sammanför dem till en europeisk gräns- och kustbevakning, varigenom ett system för integrerad förvaltning av de yttre gränserna på unionsnivå inrättas i enlighet med artikel 77.2 d i fördraget om europeiska unionens funktionssätt

Förslaget har en nära koppling till och kompletterar unionens övriga politik, däribland följande.

- a) Det gemensamma europeiska asylsystemet genom inrättande av stödgrupper för migrationshantering i hotspot-områden, som hänger nära samman med omplacering av personer i klart behov av internationellt skydd.
- b) Den inre säkerheten eftersom kommissionen i den europeiska säkerhetsagendan bedömde att gemensamma höga krav på gränsförvaltning är avgörande för att kunna förhindra gränsöverskridande brottslighet och terrorism. Detta förslag bidrar även till en god inre säkerhet genom att byrån i sina riskanalyser får möjlighet att arbeta med frågor som rör gränsöverskridande brottslighet och terrorism, eftersom byrån ska få behandla personuppgifter som rör personer som misstänks ha deltagit i terrorism och genom att byrån samarbetar med EU:s övriga organ och byråer samt internationella organisationer för att förebygga terrorism. Vad gäller tillgången till nationella databaser och europeiska databaser innehåller utkastet till förordning en bestämmelse om att medlemsstaterna ska ge deltagare i europeiska gräns- och kustbevakningsenheter tillgång till nationella och europeiska databaser.
- c) Sjösäkerhet och sjöfartsskydd samt övervakning till sjöss, genom inrättandet av ett europeiskt samarbete i kustbevakningsfrågor mellan Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån, Europeiska fiskerikontrollbyrån och Europeiska sjösäkerhetsbyrån.
- d) Unionens politik för yttre förbindelser, eftersom Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån ska underlätta och främja det operativa samarbetet mellan medlemsstater och tredjeländer, även genom att samordna operativt samarbete i fråga om förvaltningen av de yttre gränserna och genom utplacering av sambandsmän i tredjeland, samt samarbeta med myndigheterna i tredjeland i samband med återvändande, även i fråga om erhållande av resehandlingar.

1.6. Tid under vilken åtgärden kommer att pågå respektive påverka resursanvändningen

☐ Förslag eller initiativ som pågår under **begränsad tid**

– ☐ Förslaget eller initiativet ska gälla från [den DD/MM]ÅÅÅÅ till [den DD/MM]ÅÅÅÅ.

– ☐ Det påverkar resursanvändningen från ÅÅÅÅ till ÅÅÅÅ.

☒ Förslag eller initiativ som pågår under **en obegränsad tid**

– Efter en inledande period från 2017,

– beräknas genomförandetakten nå en stabil nivå.

1.7. Planerad metod för genomförandet

☐ **Direkt förvaltning som sköts av kommissionen via**

– ☐ genomförandeorgan

☐ **Delad förvaltning** med medlemsstaterna

☒ **Indirekt förvaltning** genom att uppgifter som ingår i budgetgenomförandet delegeras till

☐ internationella organisationer och organ kopplade till dem (ange vilka)

☐ EIB och Europeiska investeringsfonden

☒ organ som avses i artiklarna 208 och 209 i budgetförordningen

☐ offentligrättsliga organ

☐ privaträttsliga organ som anförtrotts uppgifter som faller inom offentlig förvaltning och som lämnat tillräckliga ekonomiska garantier

☐ organ som omfattas av privaträtten i en medlemsstat, som anförtrotts genomförandet av ett offentlig-privat partnerskap och som lämnat tillräckliga ekonomiska garantier

☐ personer som anförtrotts ansvaret för genomförandet av särskilda åtgärder inom Gusp som följer av avdelning V i fördraget om Europeiska unionen och som anges i den grundläggande rättsakten

Anmärkningar

[...]

[...]

2. FÖRVALTNING

2.1. Bestämmelser om uppföljning och rapportering

Ange intervall och andra villkor för sådana åtgärder:

Byrån är underställd krav på regelbunden uppföljning och rapportering. Byråns styrelse ska anta byråns konsoliderade årliga verksamhetsrapport för det gångna året och senast den 1 juni översända den till Europaparlamentet, rådet, kommissionen, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och revisionsrätten. Rapporten ska offentliggöras. Vart tredje år ska kommissionen göra en utvärdering med hjälp av utvärderingskriterierna för att granska vilken verkan, ändamålsenlighet och effektivitet byråns arbete haft samt byråns arbetsmetoder i förhållande till dess mål, uppdrag och arbetsuppgifter. Utvärderingen ska särskilt omfatta eventuella behov av att ändra byråns uppdrag samt de finansiella följderna av sådana ändringar.

I varannan utvärderingsrapport ska kommissionen granska byråns resultat med avseende på dess mål, uppdrag och arbetsuppgifter. Om kommissionen efter utvärderingen finner att det inte längre är motiverat att behålla Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån med avseende på målen, uppdraget och arbetsuppgifterna, kan kommissionen föreslå att denna förordning ändras eller upphävs.

2.2. Administrations- och kontrollsystem

2.2.1. Risker som identifierats

Det höga migrationstrycket på Europeiska unionens yttre gränser kräver att man inrättar en europeisk gräns- och kustbevakning sammansatt av medlemsstaternas myndigheter och Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån. Det är också nödvändigt att utvidga behörigheten för Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån i förhållande till Frontex uppdrag.

En ökning av byråns personal och ekonomiska resurser krävs för att den ska kunna ta sig an de nya uppgifter och krav som föreslås i förordningen.

2.2.2. Planerade kontrollmetoder

Byråns räkenskaper ska godkännas av revisionsrätten och behandlas enligt förfarandet för beviljande av ansvarsfrihet. Kommissionens interna revisionstjänst kommer att genomföra revisioner i samarbete med byråns interna revisor.

2.3. Åtgärder för att förebygga bedrägeri och oegentligheter/oriktigheter

Beskriv förebyggande åtgärder (befintliga eller planerade)

Byrån

Den verkställande direktören ska genomföra byråns budget. Denne ska varje år överlämna utförliga räkenskaper över inkomster och utgifter för föregående räkenskapsår till kommissionen, styrelsen och revisionsrätten. Kommissionens internrevisionstjänst kommer också att bistå byrån i arbetet med de finansiella transaktionerna. Tjänsten kommer att kontrollera risker, övervaka att bestämmelserna följs genom en oberoende bedömning av ledningskvaliteten och kontrollsystemen samt utfärda rekommendationer i syfte att förbättra verksamhetens effektivitet och se till att byråns resurser används på bästa sätt.

Byrån ska anta sin budgetförfordning enligt förordning nr No 1271/2013, efter att ha inhämtat kommissionens och revisionsrättens godkännande. Byrån ska inrätta ett system för internrevision som motsvarar det system som kommissionen inrättade vid sin omorganisation.

Samarbete med Olaf

Den personal som omfattas av kommissionens tjänsteföreskrifter ska samarbeta med Olaf för att bekämpa bedrägerier.

Revisionsrätten

Revisionsrätten ska granska räkenskaperna i enlighet med artikel 248 i fördraget, och årligen offentliggöra en rapport om byråns verksamhet.

3. BERÄKNADE BUDGETKONSEKVENSER AV FÖRSLAGET ELLER INITIATIVET

3.1. Berörda rubriker i den fleråriga budgetramen och budgetrubriker i den årliga budgetens utgiftsdel

- Befintliga budgetrubriker (även kallade ”budgetposter”)

Redovisa enligt de berörda rubrikerna i den fleråriga budgetramen i nummerföljd

Rubrik i den fleråriga budgetramen	Budgetrubrik	Typ av utgift	Bidrag			
	Nummer [Rubrik 3]	Diff./Icke-diff. ⁶⁰	från Eftaländer ⁶¹	från kandidatländer ⁶²	från tredje-länder	enligt artikel 21.2 b i budget-förordningen
3	18 03 02 - Europeiska byrån för förvaltningen av det operativa samarbetet vid Europeiska unionens yttre gränser (Frontex)	Diff./Icke-diff.	JA*	NEJ	NEJ	NEJ

- *Frontex får anslag från länder som är associerade till Schengenavtalet (Norge, Island, Schweiz och Liechtenstein)
- Nya budgetrubriker som föreslås
- Det behövs ingen ny budgetrubrik men rubrik 18 03 02 bör få ett nytt namn

Redovisa enligt de berörda rubrikerna i den fleråriga budgetramen i nummerföljd

Rubrik i den fleråriga budgetramen	Budgetrubrik	Typ av utgift	Bidrag			
	Number [Beteckning.....]	Diff./Icke-diff.	från Eftaländer	från kandidatländer	från tredje-länder	enligt artikel 21.2 b i budget-förordningen
[...]	[XX.YY.YY.YY] [...]	[...]	JA/NEJ	JA/NEJ	JA/NEJ	JA/NEJ

⁶⁰ Diff. = Differentierade anslag / Icke-diff. = icke-differentierade anslag.

⁶¹ Efta: Europeiska frihandelssammanslutningen.

⁶² Kandidatländer och i förekommande fall potentiella kandidatländer i västra Balkan.

3.2. Beräknad inverkan på utgifterna

3.2.1. Sammanfattning av den beräknade inverkan på utgifterna

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

Rubrik i den fleråriga budgetramen	3	Säkerhet och medborgarskap
---	---	----------------------------

[Organ]: Europeisk gräns- och kustbevakningsbyrå			År 2017 ⁶³	År 2018	År 2019	År 2020	TOTALT
Avdelning 1:	Åtaganden	(1)					
	Betalningar	(2)					
Avdelning 2:	Åtaganden	(1a)					
	Betalningar	(2 a)					
Avdelning 3:	Åtaganden	(3 a)					
	Betalningar	(3b)					
TOTALA anslag till Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån	Åtaganden	=1+1a +3a	281,267	298,286	310,289	322,227	1,212,069
	Betalningar	=2+2a +3b	281,267	298,286	310,289	322,227	1,212,069

⁶³ Med år n avses det år då förslaget eller initiativet ska börja genomföras.

Rubrik i den fleråriga budgetramen	5	Administrativa utgifter
---	----------	-------------------------

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

		År 2017	År 2018	År 2019	År 2020	TOTALT
GD: Migration och inrikes frågor						
• Personalresurser		0,528	0,528	0,528	0,528	2,112
• Övriga administrativa utgifter		0,030	0,030	0,030	0,030	0,120
GD Migration och inrikes frågor TOTALT	Anslag	0,558	0,558	0,558	0,558	2,232

TOTALA anslag för RUBRIK 5 i den fleråriga budgetramen	(summa åtaganden = summa betalningar)	0,558	0,558	0,558	0,558	2,232
---	--	-------	-------	-------	-------	-------

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

		År 2017	År 2018	År 2019	År 2020	TOTALT
TOTALA anslag för RUBRIK 1–5 i den fleråriga budgetramen	Åtaganden	281,267,5	298,286,5	310,289,5	322,227,5	1,212,071
	Betalningar	281,267,5	298,286,5	310,289,5	322,227,5	1,212,071

3.2.2. Beräknade budgetkonsekvenser av anslagen till Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån

- ☐ Förslaget/initiativet kräver inte att driftsanslag tas i anspråk
- ☒ Förslaget/initiativet kräver att driftsanslag tas i anspråk enligt följande.⁶⁴

Åtagandebemyndiganden i miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

Mål- och resultatbeteckning ↓		År 2017		År 2018		År 2019		År 2020		TOTALT	
	Genomsnittliga kostnader	Numme r	Kostn.	Numme r	Kostn.	Numme r	Kostn.	Numme r	Kostn.	Antal totalt	
SPECIFIKT MÅL NR 1 STÖD TILL FÖRVALTNINGEN AV DE YTTRE GRÄNSERNA											
Antal gemensamma insatser vid sjögränserna.	23,304	5	115,262	5	116,340	5	117,075	5	117,405	20	4
Antal gemensamma insatser vid landgränserna.	3,656	5	17,053	5	17,890	5	18,777	5	19,407	20	1
Antal gemensamma insatser vid luftgränserna.	1,032	5	4,472	5	4,970	5	5,432	5	5,762	20	1
Operativ reserv för snabba insatser	10,000	1	10,000	1	10,000	1	10,000	1	10,000	4	4
Delsumma för specifikt mål nr 1			146,787		149,200		151,284		152,574		5
SPECIFIKT MÅL NR 2 Stöd till kustbevakningsverksamhet											
Samordning med Europeiska sjösäkerhetsbyrån och Europeiska fiskerikontrollbyrån i fråga om gemensamt tillhandahållande av tjänster, information, utrustning och utbildning för kustbevakningen.	3,126	1	1,556	1	2,547	1	3,608	1	4,794	4	1

⁶⁴

Formuläret avser driftsanslag, men för att på ett uttömmande sätt redogöra för hur byråns operativa verksamhet påverkar budgeten framstår det som lämpligare att redovisa både driftsanslag (avsnitt 3) och motsvarande administrativa anslag (avsnitt 1 och 2) proportionellt fördelade mellan olika specifika mål i enlighet med planeringen för den verksamhetsbaserade förvaltningen och budgeteringen. Beloppen avser både EU-anslag och bidrag från länder som är associerade till Schengensamarbetet.

Antal gemensamma insatser vid sjögränserna som utvidgas för att omfatta kustbevakningsuppgifter	1,055	5	4,249	5	4,933	5	5,698	5	6,226	20	3
Delsumma för specifikt mål nr 2			5,805		7,480		9,306		11,020		3
SPECIFIKT MÅL NR 3 ÅTERSÄNDANDE											
Antal anordnade/samordnade gemensamma insatser	0,414	195	75,248	195	78,851	195	82,152	195	86,898	780	3
Delsumma för specifikt mål nr 3			75,248		78,851		82,152		86,898		3
SPECIFIKT MÅL NR 4 RISK- OCH SÅRBARHETSANALYS											
Antal gjorda risk- och sårbarhetsanalyser	0,191	60	9,133	60	11,081	60	12,215	60	13,349	240	4
Delsumma för specifikt mål nr 4			9,133		11,081		12,215		13,349		4
SPECIFIKT MÅL NR 5 UTBILDNING											
Antal anordnade utbildningar.	0,039	200	7,555	200	7,555	200	7,851	200	8,373	800	3
Delsumma för specifikt mål nr 5			7,555		7,555		7,851		8,373		3
SPECIFIKT MÅL NR 6 Förvaltning av gemensamma resurser samt forskning och teknisk utveckling											
Förvaltning av gemensamma resurser	6,151	1	4,072	1	5,910	1	7,014	1	7,606	4	3
Antal egen utrustning som förvärvats eller leasats (tillgångar av litet eller medelhögt värde)	0,112	100	10,688	100	11,376	100	11,376	100	11,376	400	4
Forskning och teknisk utveckling, däribland ökad kapacitet att förvalta forskningsprojekt	3,541	1	3,062	1	3,524	1	3,788	1	3,788	4	3
Delsumma för specifikt mål nr 6			17,823		20,811		22,179		22,771		8
SPECIFIKT MÅL NR 7 Eurosur och situationsanalys											

Drift av Eurosur	16,164	1	15,137	1	15,815	1	16,555	1	17,147	4	0
Drift av byråns lägescentral dygnet runt sju dagar i veckan	3,036	1	0,858	1	2,376	1	3,696	1	5,214	4	0
Situationsanalys	4,655	1	4,655	1	4,655	1	4,655	1	4,655	4	0
Delsumma för specifikt mål nr 7			20,650		22,846		24,906		27,016		0
SPECIFIKT MÅL NR 8											
Yttre förbindelser och grundläggande rättigheter											
Yttre förbindelser och förbindelser med allmänheten	4,666	1	4,437	1	4,690	1	4,768	1	4,768	4	0
Stärkt samarbete med tredjeland, däribland eventuella gemensamma insatser med angränsande länder, projekt för tekniskt bistånd och samarbete i återvändande frågor.	6,090	1	5,370	1	5,857	1	6,270	1	6,862	4	0
Antal sambandsmän i tredjeland (personalkostnader + operativa kostnader)	0,281	10	2,835	10	2,748	10	2,826	10	2,826	40	0
Antal sambandsmän i medlemsstaterna och länder som är associerade till Schengenavtalet.	0,503	30	2,155	30	4,310	30	4,310	30	4,310	30	0
Grundläggande rättigheter, däribland överklagade	1,844	1	1,423	1	1,897	1	2,029	1	2,029	4	0
Delsumma för specifikt mål nr 8			16,220		19,502		20,203		20,795		0
TOTALA KOSTNADER			299,220		317,325		330,095		342,795		1.000

3.2.3. Beräknade budgetkonsekvenser av Europeiska gräns- och kustbevakningsbyråns personal

3.2.3.1. Sammanfattning

- ☐ Förslaget/initiativet kräver inte att anslag av administrativ natur tas i anspråk
- ☒ Förslaget/initiativet kräver att anslag av administrativ natur tas i anspråk enligt följande:

Personalresurser	2016	2017	2018	2019	2020
Grundscenario enligt KOM(2013) 519.	149	146	145	145	145
Ändringar i budgetförfarandet 2016 (ändringsskrivelse 2/2016)	60	60	60	60	60
Ytterligare tjänster för migrationskris (Triton, Poseidon) i budgetförslaget för 2016	16	16	16	16	16
Ändrat grundscenario	225	222	221	221	221
Begärda ytterligare tjänster		130	197	263	329
Tjänster som tas upp i tjänsteförteckningen (antal personer)	225	352	418	484	550
- Varav tjänster i AD-kategorin	157	262	311	377	443
- Varav tjänster i AST-kategorin	68	90	107	107	107
Extern personal (heltidsekvivalenter)	177	288	342	396	450
- Varav kontraktsanställda	91	147	174	202	230
- Varav nationella experter (SNE)	86	141	168	194	220
Personal totalt	402	640	760	880	1000

Personalutgifter		2017	2018	2019	2020	2017-2020
Tjänster som tas upp i tjänsteförteckningen		38,082	50,820	59,532	68,244	216,678
- Varav tjänster i AD-kategorin		27,654	37,818	45,408	54,120	165,000
- Varav tjänster i AST-kategorin		10,428	13,002	14,124	114,124	51,678
Extern personal		17,183	23,286	27,278	31,266	99,013
- Varav kontraktsanställda		8,330	11,235	13,160	15,120	47,845
- Varav nationella experter (SNE)		8,853	12,051	14,118	16,146	51,168
Personalutgifter totalt		55,265	74,106	86,810	99,510	315,691

Personalresurser	2016	2017	2018	2019	2020
Grundscenario enligt KOM(2013) 519.	kravet på en femprocentig radvis minskning med 1 % i tjänsteförteckningen för 2017 (en	149	146	145	145
Ändringar i budgetförordningen (ändringsskrivelse 2/2016)	vändes år 2013–2016). n tjänsteförteckning för 2016 med ytterligare 76 tjänster för att migrationskrisen på ett effektivt sätt. För att kunna genomföra sina	60	60	60	60
Ytterligare tjänster för migrationskris (Triton, Poseidon) i budgetförslaget för 2016	ngen behöver byrån dock minst 329 ytterligare anställda från år la. Särskilt behövs följande öknings av antalet tjänster: 16 tilligt anställda (10 AD, 6 AST) för att täcka verksamheten vid antera det ökande antalet återsändanden via byrån, däribland e för återsändandeinsatser och tillräcklig personal med ansvar för	16	16	16	16
Ändrat grundscenario		225	222	221	221
Begärda ytterligare tjänster	11 tilligt anställda (37 AD, 19 AST) för att 359 tillräckligt antal na insatser, snabba gränsinsatser och i hotspot-områden vid	37	37	37	37
Tjänster som tas upp i tjänsteförteckningen (antal personer)	11 tilligt anställda (27 AD, 4 AST) för att inrätta ett centrum för samt öka byråns kapacitet att göra av sårbarhetsanalyser och	27	27	27	27
Varav tjänster i AD-kategorin	157 tjänster för tillfälligt anställda (3 AD, 3 AST) för att stödja det ett arbete som bedrivs av ombudet för grundläggande rättigheter, eftersom ombudet fått en ökad arbetsbörda med avseende på övervakning av återsändande och det nya system för klagomål som införts.	157	157	157	157
Extern personal (heltidsekvivalenter)	177 tilligt anställda (4 AD och 3 AST) som ska ge byrån möjlighet att v forskning och innovationer som är betydelsefulla för kontrollen av de yttre gränserna, däribland användning av avancerad övervakningsteknik såsom fjärrstyrda	177	177	177	177
Varav kontraktanställda	91	147	174	202	230
Varav tjänster i AD-kategorin	46 tjänster för tillfälligt anställda (41 AD, 5 AST) för att garantera dygnetruntverksamheten sju dagar i veckan vid byråns lägecentral, som tillhandahåller övervakning och rapportering om migrationsflöden i realtid inklusive under	46	46	46	46
Personal totalt		402	640	760	880

- 10 tjänster för tillfälligt anställda (9 AD, 1 AST) för att byrån ska kunna utplacera sambandsmän i berörda tredjeländer och ytterligare stärka samarbetet med de främst berörda tredjeländerna.

Personalutgifter	2017	2018	2019	2020	2017-2020
Tjänster som tas upp i tjänsteförteckningen	38,082	50,820	59,532	68,244	216,678
Varav tjänster i AD-kategorin	27,654	37,818	45,408	54,120	165,000
Varav tjänster i AST-kategorin	10,428	13,002	14,124	14,124	51,678
Extern personal	17,183	23,286	27,278	31,266	99,013
Varav kontraktanställda	8,330	11,235	13,160	15,120	47,845

- 6 tjänster för tillfälligt anställda (3 AD, 3 AST) för att stärka byråns administrativa kapacitet att förvalta den ökade budgeten och de nya arbetsuppgifterna i enlighet med principen för sund ekonomisk förvaltning.

- Varav nationella experter (SNE)		8,853	12,051	14,118	16,146	51,168
Personalutgifter totalt		55,265	74,106	86,810	99,510	315,691

Förslaget är förenligt med kravet på en femprocentig personalnedskärning (2013–2017) eftersom byråns tjänster gradvis minskas med 1 % i tjänsteförteckningen för 2017 (en liknande nedskärningstakt användes år 2013–2016).

Under 2015 förstärktes byrån tjänsteförteckning för 2016 med ytterligare 76 tjänster för att byrån skulle kunna hantera migrationskrisen på ett effektivt sätt. För att kunna genomföra sina nya uppgifter enligt förordningen behöver byrån dock minst 329 ytterligare anställda från år 2020 i tjänsteförteckningen. Särskilt behövs följande ökning av antalet tjänster:

- 117 tjänster för tillfälligt anställda (107 AD, 10 AST) för att täcka verksamheten vid återsändandeenheten och hantera det ökande antalet återsändanden via byrån, däribland tillräcklig många samordnare för återsändandeinsatser och tillräcklig personal med ansvar för att chartra flygplan.
- 29 tjänster för tillfälligt anställda (27 AD, 2 AST) för att få tillräckligt antal samordnare för gemensamma insatser, snabba gränsinsatser och i hotspot-områden vid gränserna.
- 29 tjänster för tillfälligt anställda (27 AD, 2 AST) för att inrätta ett centrum för övervakning och riskanalys samt öka byråns kapacitet att göra av sårbarhetsanalyser och nödvändig uppföljning.
- 6 tjänster för tillfälligt anställda (3 AD, 3 AST) för att stödja det ett arbete som bedrivs av ombudet för grundläggande rättigheter, eftersom ombudet fått en ökad arbetsbörda med avseende på övervakning av återsändande och det nya system för klagomål som införts.
- 7 tjänster för tillfälligt anställda (4 AD och 3 AST) som ska ge byrån möjlighet att aktivt delta i förvaltningen av forskning och innovation som är av betydelse för kontrollen av de yttre gränserna, däribland användning av avancerad övervakningsteknik såsom fjärrstyrda luftfartygssystem.
- 46 tjänster för tillfälligt anställda (41 AD, 5 AST) för att garantera dygnetruntverksamheten sju dagar i veckan vid byråns lägescentral, som tillhandahåller övervakning och rapportering om migrationsflöden i realtid, inklusive under veckoslut och allmänna helgdagar.
- 10 tjänster för tillfälligt anställda (9 AD, 1 AST) för att byrån ska kunna utplacera sambandsmän i berörda tredjeländer och ytterligare stärka samarbetet med de främst berörda tredjeländerna.
- 30 tjänster för tillfälligt anställda (30 AD) för att byrån ska kunna utplacera sambandsmän i medlemsstaterna.
- 33 tjänster för tillfälligt anställda (31 AD, 2 AST) för att byrån ska kunna fullgöra sina nya skyldigheter i fråga om kustbevakningsfunktionen och samordna multifunktionella uppdrag samt tillhandahålla informationstjänster och utbildning.
- 10 tjänster för tillfälligt anställda (5 AD, 5 AST) för att byrån effektivt ska kunna förvalta de befintliga reserverna (europeiska gränskontrollenheter och teknisk reserv) samt inrätta tre nya reserver (som arbetar med återsändande).
- 6 tjänster för tillfälligt anställda (3 AD, 3 AST) för att byrån ska kunna förvärva och leasa egen utrustning samt utföra underhåll på byråns egen utrustning.

- 6 tjänster för tillfälligt anställda (1 AD, 5 AST) för att stärka byråns administrativa kapacitet att förvalta den ökade budgeten och de nya arbetsuppgifterna i enlighet med principen för sund ekonomisk förvaltning.

De nya tjänsterna föreslås blir gradvis tillgängliga så att den sammanlagda antalet tjänster uppgår till 550 år 2020.

För att byrån ska kunna utföra sina nya uppgifter enligt förordningen behövs ytterligare **273 externt anställda (kontraktsanställda och nationella experter)** som gradvis ställs till förfogande fram till år 2020, så att det sammanlagda antalet externt anställda uppgår till 450 år 2020.

Därmed bör byrån till år 2020 ha **1 000 anställda, alla kategorier sammanräknade** (tillfälligt anställda, kontraktsanställda och nationella experter).

3.2.3.2. Beräknat personalbehov för det ansvariga generaldirektoratet

- ☐ Förslaget/initiativet kräver inte att personalresurser tas i anspråk
- ☒ Förslaget/initiativet kräver att personalresurser tas i anspråk enligt följande:

Beräkningarna ska anges i hela belopp (eller med högst en decimal)

	2017	2018	2019	2020	För in så många år som behövs för att redovisa inverkan på resursanvändningen (jfr punkt 1.6)		
• Tjänster som tas upp i tjänsteförteckningen (tjänstemän och tillfälligt anställda)							
XX 01 01 01 (vid huvudkontoret eller vid kommissionens kontor i medlemsstaterna)	4	4	4	4			
XX 01 01 02 (vid delegationer)							
XX 01 05 01 (indirekta forskningsåtgärder)							
10 01 05 01 (direkta forskningsåtgärder)							
• Extern personal (i heltidsekvivalenter)⁶⁵							
XX 01 02 01 (kontraktsanställda, nationella experter och byråns anställda finansierade genom ramanslaget)							
XX 01 02 02 (kontraktsanställda, lokalanställda, nationella experter, byråns anställda och unga experter vid delegationerna)							
XX 01 04 yy⁶⁶	- vid huvudkontoret ⁶⁷						
	- vid delegationer						
XX 01 05 02 (kontraktsanställda, nationella experter och byråns anställda – Indirekt forskning)							
10 01 05 02 (kontraktsanställda, nationella experter och byråns anställda – Direkt forskning)							

⁶⁵ AC = Kontraktsanställda AL = Lokalanställda END = Nationella experter INT = Byråns anställda JED = Unga experter vid delegationerna.

⁶⁶ Särskilt tak för finansiering av extern personal genom driftsanslag (tidigare s.k. BA-poster).

⁶⁷ Huvudsakligen inom förvaltningen av strukturfonderna, Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (EJFLU) samt Europeiska fiskerifonden (EFF).

Annan budgetrubrik (ange vilken)							
TOTALT							

XX motsvarar det politikområde eller den avdelning i budgeten som avses.

Personalbehoven ska täckas med personal inom generaldirektoratet som redan har avdelats för att förvalta åtgärden i fråga, eller genom en omfördelning av personal inom generaldirektoratet, om så krävs kompletterad med ytterligare resurser som kan tilldelas det förvaltande generaldirektoratet som ett led i det årliga förfarandet för tilldelning av anslag och med hänsyn tagen till begränsningar i fråga om budgetmedel.

Beskrivning av arbetsuppgifter:

Tjänstemän och tillfälligt anställda	Företräda kommissionen i byråns styrelse. Utarbeta kommissionens yttrande om det årliga arbetsprogrammet och följa upp dess genomförande. Övervaka förberedelserna av byråns budget och bevaka genomförandet av budgeten. Bistå byrån med utveckling av verksamheten i enlighet med EU:s politik, bland annat genom att delta i expertmöten.
Extern personal	

En beskrivning av beräkningen av kostnaden för heltidsekvivalenterna bör införas i bilaga V, avsnitt 3.

3.2.4. Förenlighet med den gällande fleråriga budgetramen

- ☒ Förslaget eller initiativet är förenligt med den gällande fleråriga budgetramen men kan kräva användning av sådana särskilda instrument som anges i förordningen om den fleråriga budgetramen.
- ☐ Förslaget/initiativet kräver omfördelningar under den berörda rubriken i den fleråriga budgetramen.

Förklara i förekommande fall vilka ändringar i planeringen som krävs, och ange berörda budgetrubriker och belopp.

År 2015 ökade byråns anslag för budgetår 2015 och 2016 väsentligt, för att byrån skulle kunna hantera migrationskrisen, i synnerhet tack vare tredubblingen av de ekonomiska anslagen till de gemensamma insatserna Poseidon och Triton, samt kunna stödja medlemsstaternas återsändandeinsatser och lämna nödvändiga resurser till hotspots. Det slutliga EU-anslaget till byrån för budgetår 2016 som föreslogs av kommissionen uppgår till 238 686 000 euro.

Eftersom byrån måste fortsätta sitt arbete med förvaltningen av de yttre gränserna på samma nivå som tidigare, däribland i fråga om sök- och räddningsinsatser och återsändande, är det mycket viktigt att samma nivå på anslagen som 2016 behålls för Europeiska gräns- och kustbevakningsbyråns budget.

Byråns nya arbetsuppgifter kommer vidare att kräva ytterligare ekonomiska resurser och personal.

	Subsidy			TA Posts		
	COM (2013)519	New mandate	Difference €	COM(2013)519	new mandate	Difference posts
2016	238686*	0		225**	0	
2017	91,274	281,267	189,993	222	352	130
2018	91,274	298,286	207,012	221	418	197
2019	93,099	310,289	217,190	221	484	263
2020	94,961	322,227	227,266	221	550	329

*Anslaget för 2016 ökades genom EU:s budget för år 2016 jämfört med de ursprungligen planerade beloppet på 88,774 miljoner euro enligt kommissionens meddelande (COM(2013)519) om programmering av mänskliga och ekonomiska resurser för de decentraliserade byråerna 2014–2020.

** Summan på 225 omfattar alla ytterligare tjänster som godkänts av budgetmyndigheten år 2015. Enligt kommissionens meddelande (2013)519 skulle ursprungligen endast 147 tjänster godkännas.

- ☐ Förslaget/initiativet förutsätter att flexibilitetsmekanismen utnyttjas eller att den fleråriga budgetramen revideras⁶⁸.

Beskriv behovet av sådana åtgärder, och ange berörda rubriker i budgetramen, budgetrubriker i den årliga budgeten samt belopp.

⁶⁸

Jfr artiklarna 11 och 17 i rådets förordning (EU, Euratom) nr 1311/2013 om den fleråriga budgetramen för 2014–2020.

3.2.5. Bidrag från tredje man

- Förslaget eller initiativet kommer att medfinansieras enligt följande:

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

	År 2017	År2018	År2019	År2020	Totalt
Bidrag från länder som är associerade till Schengensamarbetet ⁶⁹	17,953	19,040	19,806	20,568	77,366
TOTALA anslag som tillförs genom samfinansiering	17,953	19,040	19,806	20,568	77,366

3.3. Beräknad inverkan på inkomsterna

- ☒ Förslaget/initiativet påverkar inte budgetens inkomstsida.
- ☐ Förslaget/initiativet påverkar inkomsterna på följande sätt:
 - ☐ Påverkan på egna medel
 - ☐ Påverkan på ”diverse inkomster”

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

Budgetrubrik i den årliga budgetens inkomstdel:	Belopp som förts in för det innevarande budgetåret	Förslagets eller initiativets inverkan på inkomsterna ⁷⁰						
		År n	År n+1	År n+2	År n+3	För in så många år som behövs för att redovisa inverkan på resursanvändningen (jfr punkt 1.6)		
Artikel								

Ange vilka budgetrubriker i utgiftsdelen som berörs i de fall där inkomster i diversekategorin kommer att avsättas för särskilda ändamål.

[...]

Ange med vilken metod inverkan på inkomsterna har beräknats.

[...]

⁶⁹ Frontex beräknar årligen bidraget från länder som är associerade till Schengensamarbetet med hänsyn till EU-anslaget och BNP-kvoten i de berörda länderna. Detta motsvarar cirka 6 % av byråns sammanlagda budget. Bidraget inkasseras av byrån.

⁷⁰ När det gäller traditionella egna medel (tullar och sockeravgifter) ska nettobeloppen anges, dvs. bruttobeloppen minus 25 % avdrag för uppbörds kostnader.